17 İNCİ İLETİŞİM FAKÜLTELERİ DEKANLARI TOPLANTISI KONUŞMALARI

Hazırlayan:

Prof. Dr. Asaf Varol

Fırat Üniversitesi

2009

İletişim Fakülteleri Dekanları Yürütme Kurulu üyeleri (2008-2009)

Prof. Dr. Ahmet Bülend Göksel, Prof. Dr. Peyami Çelikcan, Prof. Dr. Ahmet Tolungüç, Prof. Dr. Asaf Varol, Prof. Dr. Haluk Geray

İletişim Fakültesi Dekanları

İletişim Fakültesi Dekanları

İÇİNDEKİLER

		Sayfa No
1.	Prof. Dr. Ahmet Tolungüç (Başkent Üniversitesi) Açılış Konuşması	1
2.	Prof. Dr. Korkut Ersoy (Başkent Üniversitesi Rektör Vekili) Açılış Konuşması	3
3.	Prof. Dr. Peyami Çelikcan (Maltepe Üniversitesi)	5
4.	Prof. Dr. Ahmet Tolungüç (Başkent Üniversitesi)	15
5.	Prof. Dr. Asaf Varol (Fırat Üniversitesi)	16
6.	Prof. Dr. Ahmet Bülend Göksel (Ege Üniversitesi)	17
7.	Prof. Dr. Suat Anar (Yeditepe Üniversitesi)	19
8,	Prof. Dr. Aysel Aziz (İstanbul Arel Üniversitesi)	20
9.	Prof. Dr. Özden Çankaya (Galatasaray Üniversitesi)	21
10.	Prof. Dr. Asker Kartarı (Hacettepe Üniversitesi)	26
11.	Doç. Dr. Seçil Deren (Akdeniz Üniversitesi)	30
12,	Prof. Dr. Bayram Kaya (Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi)	30
13.	Prof. Dr. Şermin Tekinalp (Beykent Üniversitesi)	33
14.	Prof. Dr. Haluk Gürgen (Bahçeşehir Üniversitesi)	34
15.	Prof. Dr. Haluk Geray (Ankara Üniversitesi)	35
16.	Prof. Dr. Suat Gezgin (İstanbul Üniversitesi)	45
17.	Prof. Dr. Mustafa Emir (Karadeniz Teknik Üniversitesi)	54
18.	Prof. Dr. Sevda Alankuş (İzmir Ekonomi Üniversitesi)	57
19.	Prof. Dr. Hamza Çakır (Erciyes Üniversitesi)	60
20.	Prof. Dr. Hülya Yengin (Kocaeli Üniversitesi)	68
21.	Prof. Dr. Haluk Hadi Sümer (Selçuk Üniversitesi)	72
22.	Prof. Dr. Önder Barlı (Atatürk Üniversitesi)	84
23.	Prof. Dr. Orhan Çiftçi (Yakındoğu Üniversitesi)	90

Üniversite	Adı Soyadı	Adresi	İş telefonu	Faks numarası	e-posta	Cep
AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ	Prof. Dr. İsrafil KURTCEPHE	Akdeniz Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı Dumlupınar Bulvarı 07058 Kampus ANTALYA	(242)3101530	(242)3101531	israfil@akdeniz.edu.tr	(533)6561789 (Teoman Bey)
ANADOLU ÜNİVERSİTESİ	Prof. Dr. Necdet ATABEK	Anadolu Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı Yunusemre Kampusu, 26470 ESKISEHIR	(222)3351287	(222)3204520	natabek@anadolu.edu.tr	(537)2254537
ANKARA ÜNİVERSİTESİ	Prof. Dr. Haluk GERAY	Ankara Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı Cebeci Kampusu 06590 Cebeci, ANKARA	(312)3191358 (312)3195133	(312)3622717	haluk.geray@media.ankara.edu.tr	(532)3230773
ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ	Prof. Dr. Önder BARLI	Atatürk Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı Erzurum	(442)2315134	(442)2360964	barli@atauni.edu.tr	(535)7000603
BAHÇEŞEHİR ÜNİVERSİTESİ	Prof. Dr. Haluk GÜRGEN	Bahçeşehir Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı Çırağan Cad. Osman Paşa Mektebi Sok. No:	(212)3810397 (212)3810402	(212)6694398 (212)4423184	haluk.gurgen@bahcesehir.edu.tr	(532)2660792

Üniversite	Adı Soyadı	Adresi	İş telefonu	Faks numarası	e-posta	Cep
		4 Beşiktaş, İstanbul				
BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ	Prof. Dr. Ahmet TOLUNGÜÇ	İletişim Fakültesi Dekanı Bağlıca Kampusu, Eskişehir Yolu 20. Km. 06530 Bağlıca, ANKARA	(312)2341048	(312)2341151	tolunguc@baskent.edu.tr	(532)4719574
BEYKENT ÜNİVERSİTESİ	Prof. Dr. Şermin TEKİNALP	Beykent Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı Beylikdüzü Kampusu, Cumhuriyet Mahallesi, Şimşek Sok.Beykent Siteleri, NO: 1 34500 Büyükçekmece, İSTANBUL	(212)8675515 (212)4441997	(212)8675566	sermintekinalp@beykent.edu.tr	(542)2432390
CUMHURİYET ÜNİVERSİTESİ	Prof. Dr. Mehmet CANBAZOĞLU	Cumhuriyet Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı 58140 Kampus, SİVAS	(346)2191010 /1331	-	mcanbaz@cumhuriyet.edu.tr	

Üniversite	Adı Soyadı	Adresi	İş telefonu	Faks numarası	e-posta	Cep
DOĞU AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ	Prof. Dr. Tuğrul İLTER	Doğu Akdeniz Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı Gazimağusa - KKTC, Mersin 10, TÜRKİYE	(392)6302006 (392)6301546	(392)3650743	tugrul.ilter@emu.edu.tr	(533)8302701
EGE ÜNİVERSİTESİ	Prof. Dr. Ahmet Bülent GÖKSEL	Ege Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı Kampus Bornova, İZMİR	(232)3881218	(232)3888826	ahmet.bulend.goksel@ege.edu.tr	(532)2435696
ERCİYES ÜNİVERSİTESİ	Prof. Dr. Hamza ÇAKIR	Erciyes Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı 38039 Talas Yolu, KAYSERİ	(352)4375261	(352)4375261	hcakir@erciyes.edu.tr	(533)2091680
FIRAT ÜNİVERSİTESİ	Prof. Dr. Asaf VAROL	İletişim Dekanlar Konseyi Genel Koordinatörü			avarol@firat.edu.tr	(533)4105927
FIRAT ÜNİVERSİTESİ	Prof. Dr. Hasan KÜRÜM	Fırat Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı ELAZIĞ	(424)2362660	(424)2388387	hkurum@firat.edu.tr	(532)3537668
GALATASARAY ÜNİVERSİTESİ	Prof. Dr. Özden CANKAYA	Galatasaray Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı Çırağan Caddesi No:36 34357 Ortaköy / İstanbul	(212)2275147	(212)2275148	ocankaya@gsu.edu.tr	(535)9623286

Üniversite	Adı Soyadı	Adresi	İş telefonu	Faks numarası	e-posta	Cep
GAZİ ÜNİVERSİTESİ	Prof. Dr. Naci BOSTANCI	Gazi Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı 81. Sokak No:2 EMEK - ANKARA	(312)2233254 (312)2126495	(312)2121832	naci@mynet.com	
GİRNE AMERİKAN ÜNİVERSİTESİ	Prof. Dr. Alpay ATAOL	Girne Amerikan Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı Üniversite Caddesi Girne KKTC	(392)6502000	(392)6502062	alpayataol@gau.edu.tr	(533)8383428
GÜMÜŞHANE ÜNİVERSİTESİ	Yard. Doç. Dr. Hüseyin ÖZARSLAN	Gümüşhane Üniversitesi Mühendislik Fak. Dekanı Bağlarbaşı Mahallesi 29100 Gümüşhane	(456)2337425	(456)2337427	ozarslan@selcuk.edu.tr	
HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ	Prof. Dr. Asker KARTARI	Hacettepe Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı Rektörlük Binası 11. Kat 06800 Beytepe, ANKARA	(312)2976225 /111 - 112	(312)2976226	kartari@hacettepe.edu.tr	(532)3261191
İSTANBUL AREL ÜNİVERSİTESİ	Prof. Dr. Aysel AZİZ	İstanbul Arel Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı Halkalı Cad. No: 101	(212)5409696 /159	(212)5409797	ayselaziz@gmail.com	5334627979

Üniversite	Adı Soyadı	Adresi	İş telefonu	Faks numarası	e-posta	Cep
		Küçükçekmece, Sefaköy, İSTANBUL				
İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ	Prof. Dr. Tamer İNAL	İstanbul Aydın Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı Beşyol Mahallesi, İnönü Cad. No:40 Sefaköy, Küçükçekmece, İstanbul	(212)425 6151 (212)4260612 /1061	(212)4255759	tamerinal@aydin.edu.tr	(532)3019399
İSTANBUL BİLGİ ÜNİVERSİTESİ	Prof. Dr. Nezih ERDOĞAN	İstanbul Bilgi Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı Kazım Karabekir Cad. Eski Elektrik Santrali No:1 Silahtar Ağa, Eyüp İSTANBUL	(212)3117710 (212)3117711	(212)3117713	nerdogan@bilgi.edu.tr	(532)4059175
İSTANBUL ŞEHİR ÜNİVERSİTESİ	Yard. Doç. Dr. Fahrettin Altun	İstanbul Şehir Üniversitesi İletişim Fakültesi Koordinatörü Kemealtı Cad. No: 46, Kat:3 34425 Tophane, Beyoğlu, İSTANBUL	(212)4444034	(212)2512351	fahrettinaltun@sehir.edu.tr	(505)2262954

Üniversite	Adı Soyadı	Adresi	İş telefonu	Faks numarası	e-posta	Cep
İSTANBUL TİCARET ÜNİVERSİTESİ	Prof. Dr. Jale SARMAŞIK	İstanbul Ticaret Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı Selman Apak Caddesi, No: 2 Üsküdar, İSTANBUL	(216)4440413 (216)5000000	(216)5325506	jsarmasik@iticu.edu.tr	(532)4233860
İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ	Prof. Dr. Suat GEZGİN	İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı Beyazıt Kampusu 34452 Beyazıt-İstanbul	(212)4400301 (212)4400302	(212)4400303	gezgin@istanbul.edu.tr	(505)2125909
İZMİR EKONOMİ ÜNİVERSİTESİ	Prof. Dr. Sevda ALANKUŞ	İzmir Ekonomi Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı Sakarya Cad. No: 156 35330 Balçova, İZMİR	(232)4888138 (232)4888127	(232)4888245	sevda.alankus@ieu.edu.tr	(532)5729893
KADİR HAS ÜNİVERSİTESİ	Prof. Dr. Deniz BAYRAKTAR	Kadir Has Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı Cibali Merkez Kampusu İSTANBUL	(212)5336532 (212)5336532 /1501	(212)5320645	denizb@khas.edu.tr	(532)3440650
KARADENİZ TEKNİK ÜNİVERSİTESİ	Prof. Dr. Mustafa EMİR	İletişim Fakültesi Dekanı Fatih Eğitim Kampı Söğütlü,	(462)2487961	(462)2483247	memir@ktu.edu.tr	(542)6339904

Üniversite	Adı Soyadı	Adresi	İş telefonu	Faks numarası	e-posta	Cep
		Akçaabat 61335 TRABZON				
KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ	Prof. Dr. Hülya YENGİN	KOCAELi ÜNİVERSİTESİ İletişim Fakültesi Dekanı Hereke Marshall Yerleşkesi 41800 Hereke / Körfez / KOCAELİ	(262)3031801	(262)3031803	hyengin@kocaeli.edu.tr	(532)2948307
LEFKE AVRUPA ÜNİVERSİTESİ	Prof. Dr. Hüseyin OĞUZ	Lefke Avrupa İletişim Fakültesi Dekanı Gemikonağı, Lefke, KKTC	(392)6602000 /2124	(392)6602082	oguz@lefke.edu.tr	(533)8717432
MALTEPE ÜNİVERSİTESİ	Prof. Dr. Peyami ÇELİKCAN	Maltepe Üniversitesi, İletişim Fakültesi Dekanı Marmara Eğitim Köyü 34857 Maltepe/ İSTANBUL	(216)6261118 (216)6261050	(216)6261129 (216)6261070	peyamicelikcan@maltepe.edu.tr	(533)2667691
MANAS ÜNİVERSİTESİ	Prof. Dr. Bayram KAYA	Manas Türk Kırgız Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı Manas Üniversitesi, Cal Kampusu,	00996312492756 /1209/1210	996312492761	bayram.kaya@manas.kg	

Üniversite	Adı Soyadı	Adresi	İş telefonu	Faks numarası	e-posta	Cep
MARMARA ÜNİVERSİTESİ	Prof. Dr. Ahmet L. ORKAN	Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı Büyükçiftlik Sok. Nişantaşı, İSTANBUL	(212)2961516 (212)2316310	(212)2467428	aorkan@marmara.edu.tr	(532)4768634
MERSİN ÜNİVERSİTESİ	Prof. Dr. Ünsal YETİM	Mersin Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı Çiftlikköy Kampusu 33343 Mezitli, MERSİN	(324)3610223	(324)3610493	unsalyetim@mersin.edu.tr	5378872768
SELÇUK ÜNİVERSİTESİ	Prof. Dr. Haluk Hadi SÜMER	Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı Konya	(332)2410186	(332)2410187	hsumer@selcuk.edu.tr	5325486814
ULUSLARARASI KIBRIS ÜNİVERSİTESİ	Prof. Dr. Hikmet SEÇİM	Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı Haspolat, Lefkoşa, Mersin 10, Turkey	(392)6711111 /2300	(392)6711132	hsecim@ciu.edu.tr	5338418573
YAKINDOĞU ÜNİVERSİTESİ	Prof. Dr. Orhan ÇİFTÇİ	Yakın Doğu Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı Lefkoşa / KKTC	(392)2236464 / 338	(392)2236461	ociftci@neu.edu.tr	5338391690

Üniversite	Adı Soyadı	Adresi	İş telefonu	Faks numarası	e-posta	Cep
YAŞAR ÜNİVERSİTESİ	Prof. Dr. Şefik GÜNGÖR	Yaşar Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı Üniversite Caddesi, Ağaçlıyol, No: 35 - 37 Bornova, İZMİR	(232)4115407	(232)4115020	sefikgungor@yasar.edu.tr	(532)7081111
YEDİTEPE ÜNİVERSİTESİ	Prof. Dr. Suat ANAR	Yeditepe Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı İnönü Mah. Kayışdağı Cad. 26 Ağustos Yerleşimi 34755 Kadıköy - İstanbul	(216)5780822	(216)5780823	sanar@yeditepe.edu.tr	(532)6520646

Prof. Dr. Ahmet Tolungüç **Başkent Üniversitesi** **Açılış Konuşması**	

17. İLETİŞİM FAKÜLTELERİ DEKANLAR TOPLANTISI
30 NİSAN 2009 PERŞEMBE
BAĞLICA, ANKARA

SAYIN REKTÖR VEKİLİM
DEĞERLİ DEKANLAR;

SİZLERİ BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ'NDE GÖRMEKTEN; REKTÖRÜMÜZ PROF. DR. MEHMET HABERAL ADINA AĞIRLAMAKTAN BÜYÜK, AMA BURUK BİR GURUR DUYUYORUZ. EMİNİM Kİ KENDİSİ ARAMIZDA OLABİLSEYDİ SİZLERE COŞKU İLE HOŞ GELDİNİZ DİYECEK; ÇALIŞMANIN, TÜRKİYE'YE HİZMET EDEBİLMENİN NE BÜYÜK BİR ERDEM OLDUĞUNU ANLATACAK; TÜRKİYE'NİN GELECEĞİNİ BELİRLEYECEK EN ÖNEMLİ ÜÇ ETKENİN SAĞLIK, EĞİTİM VE İLETİŞİM OLDUĞUNU VURGULAYACAK VE BU TOPLANTININ BAŞARILI GEÇMESİNİ DİLEDİĞİNİ SÖYLEYECEKTİ. REKTÖR PROF. DR. MEHMET HABERAL'I VE ONUN ADINA SİZLERİ SAYGI İLE SELAMLIYORUM.

İLETİŞİM FAKÜLTELERİ, TÜRKİYE'DE YALNIZCA AKADEMİK NİTELİKLİ BİLGİ BİRİKİMİ AÇISINDAN DEĞİL; AYNI ZAMANDA İLETİŞİM ALANINDA YER ALAN MESLEKLERE DÖNÜK, UYGULAMALI EĞİTİM AÇISINDAN DA ÖNEMLİ İLERLEMELER KAYDETTİ.

BUGÜN FAKÜLTELERİMİZİN UYGULAMA BİRİMLERİNDE GAZETECİLİK, RADYO VE TELEVİZYON, SİNEMA, FOTOĞRAF, REKLAM VE TANITIM UYGULAMALARI AÇISINDAN, ÖĞRENCİLERİMİZE, MEZUNİYET SONRASINDA

MESLEKİ YAŞAMLARINDA KULLANACAKLARI BİLGİ VE BECERİLERİ; BELKİ DE BUNLARDAN DAHA DA ÖNEMLİSİ, MESLEKİ ETİK NOSYONUNU KAZANDIRMAYA ÇALIŞIYORUZ.

BİZLER DOĞRU OLDUĞUNA İNANDIĞIMIZ BU YOLDAN, KÜÇÜK GÜNDELİK ÇIKARLAR UĞRUNA SAPMAMA KONUSUNDA KARARLIYIZ. BUGÜN İÇİNDE YAŞADIĞIMIZ ORTAM VE OLAYLAR, NE DENLİ DOĞRU YOLDA OLDUĞUMUZU GÖSTERİYOR BİZLERE.

HEPİMİZİN TANIK OLDUĞU BİÇİMİYLE, TÜRKİYE'DE MEDYA ALANINDA ÇOK CİDDİ BİR EROZYON YAŞANIYOR.

BU EROZYONUN SEBEPLERİNİ BURADA DERİNLEMESİNE TARTIŞACAK DEĞİLİM.

ANCAK YARINLARINI BU ALANDA ÇALIŞARAK KURMAK İSTEYEN YÜZLERCE GENCİN, YAŞANANLARDAN CİDDİ BİR DÜŞ KIRIKLIĞINA UĞRADIKLARINI, ZAMAN ZAMAN UMUTSUZLUĞA KAPILDIKLARINI DA ÜZÜLEREK HEPİMİZ HERGÜN YAŞIYORUZ.

BİZLER BİR YANDAN BU GENÇLERİN EĞİTİMİ İLE UĞRAŞIRKEN DİĞER YANDAN ONLARI, HERŞEYE RAĞMEN HAYATA DÖRT ELLE SARILMALARI, MESLEKLERİNE SAHİP ÇIKMALARI İÇİN YÜREKLENDİRMEYE ÇABALIYORUZ.

DEĞERLİ KONUKLARIMIZ,

İLETİŞİM, DOĞASI GEREĞİ TEKNOLOJİYLE İÇ İÇE GELİŞEN BİR ALAN. BİLGİSAYAR VE İLETİŞİM TEKNOLOJİLERİNİN SÜREKLİ GELİŞİMİ, İLETİŞİM BİÇİMLERİ VE KANALLARI İÇİN DE SÜREKLİ DEĞİŞİM VE DÖNÜŞÜM DEMEKTİR.

TELEVİZYON YAYINLARI, İLK BAŞLADIĞI DÖNEMLE KARŞILAŞTIRILDIĞINDA, EN HAYALPEREST KİŞİLERİN BİLE TAHAYYÜL EDEMEYECEKLERİ NOKTALARA ULAŞTI. BUNUN DA ÖTESİNDE, TOPLUMSAL SÜREÇLERDE ANAHTAR ROLE SAHİP OLDU.

YAKIN ZAMANA KADAR AYRI AYRI VE ARAÇLAR ÇERÇEVESİNDE TANIMLADIĞIMIZ İLETİŞİM OLGUSU, ARTIK; MECRALAR, BUNLARIN İÇERİĞİ, TEKNOLOJİLERİ, İZLEYİCİLERİ İLE İÇİÇE GEÇMİŞ DURUMDADIR VE YEPYENİ İLETİŞİM BİÇİM VE ORTAMLARINI ORTAYA ÇIKARMAKTADIR.

CEP TELEFONLARINDAN TELEVİZYON YAYINI İZLEYEBİLMEK, WEB ÜZERİNDEN GAZETE OKUYABİLMEK, TELEVİZYONDAN E-POSTA GÖNDEREBİLMEK GİBİ UYGULAMALAR, BİLDİĞİMİZ İLETİŞİM TANIMLARINI SİLİP GEÇMEKLE KALMIYOR; AYNI ZAMANDA, İLETİŞİMİN BİREYSEL VE TOPLUMSAL KONUMUNU, BUGÜNE KADAR VAROLMAYAN; BİZDEN ÖNCE İNSANLIK TARİHİNDE KİMSENİN DENEYİMLEMEDİĞİ; BİZİM DE NERELERE VARACAĞINI KESTİREMEDİĞİMİZ BOYUTLARA ULAŞTIRIYOR.

2007 YILINDA DÜNYADA 17 TRİLYON TERRABYTE ENFORMASYON ÜRETİLDİĞİ TAHMİN EDİLİYOR. BU RAKAMA TELEFON, RADYO, TELEVİZYON VE İNTERNET GİBİ İLETİŞİM ARAÇLARINI DA EKLEDİĞİMİZDE, YILLIK 25 - 30 TRİLYON TERRABYTE GİBİ, KAVRANABİLMESİ BİLE GÜÇ BİR ENFORMASYON DENİZİNİN ORTASINDA KALDIĞIMIZI GÖRÜYORUZ.

RADYO VE TELEVİZYON YAYINCILIĞI BU RAKAMLARIN YALNIZCA BİR KISMINI OLUŞTURUYOR; AMA BU KISIM EN POPÜLER, EN ÇOK KULLANILAN, EN YAYGIN KISIM…

BU YAYGINLIK VE POPÜLERLİK RADYO TELEVİZYON YAYINCILIĞINI TÜM İLETİŞİM ALANI İÇİNDE ÇOK ÖZEL BİR KONUMA OTURTMAKTADIR.

BU NEDENLE DÜNYANIN HER TARAFINDA İLETİŞİM OLGUSU, ÖZEL KOŞULLARA, DÜZENLEMELERE VE YAPTIRIMLARA BAĞLANMAKTADIR.

BU DÜZENLEMELERİN SAĞLIKLI İŞLEYEBİLMESİ, İLETİŞİMİN KAMUNUN YARARINA YAŞANMASI VE SONUÇ VERMESİ, HİÇ KUŞKUSUZ, KONTROLÜNÜN KİMSENİN HÂKİMİYETİNE GEÇMEMESİ KOŞULUNA BAĞLIDIR.

TÜRKİYE'DEKİ DURUMA BAKTIĞIMIZDA BÖYLE BİR ORTAMIN VARLIĞINDAN SÖZ EDEMİYORUZ.

BÖYLE BİR ORTAMDA İLETİŞİM FAKÜLTELERİ OLARAK BİZLER BİR KISMI TÜRKİYE'NİN GENEL SORUNLARININ UZANTISI OLAN, AMA ÖNEMLİCE BİR BÖLÜMÜ DE YÜKSEK ÖĞRETİM DÜZENİMİZE ÖZGÜ SORUNLAR YAŞIYORUZ.

1992 YILINDA SAYISI SADECE 6 OLAN İLETİŞİM FAKÜLTELERİNİN SAYISI BUGÜN 38'E ULAŞMIŞTIR. ÇOK YAKIN BİR GELECEKTE 40'I BİR HAYLİ GEÇECEKTİR.

BU KADAR FAKÜLTENİN, ALANDAN YETİŞMİŞ ÖĞRETİM ÜYESİ AÇIĞI, ALINACAK ÖĞRENCİ SAYILARI, BU ÖĞRENCİLERİN NİTELİKLERİ, SINAV SİSTEMİ VE PUAN TÜRLERİ, MEZUNLARIN İSTİHDAMI, HEPSİ BÜYÜK SORUNUN PARÇALARINI OLUŞTURMAKTADIR.

BÜTÜN BU SORUNLARI İKİ GÜN BOYUNCA ENİNE BOYUNA TARTIŞACAĞIZ.

ÖYLE UMUYORUM Kİ VARACAĞIMIZ SONUÇLAR VE ALACAĞIMIZ KARARLAR, GELECEKTEKİ SORUNLARIMIZIN ÇÖZÜLMESİNE VESİLE OLUŞTURUR.

HEPİNİZE BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ'NE HOŞGELDİNİZ DİYEREK SAYGILAR SUNUYORUM.

Prof. Dr. Ahmet TOLUNGÜÇ
30 Nisan 2009
Bağlıca, Ankara

Prof. Dr. Korkut Ersoy **(Başkent Üniversitesi Rektör Vekili)** **Açılış Konuşması**	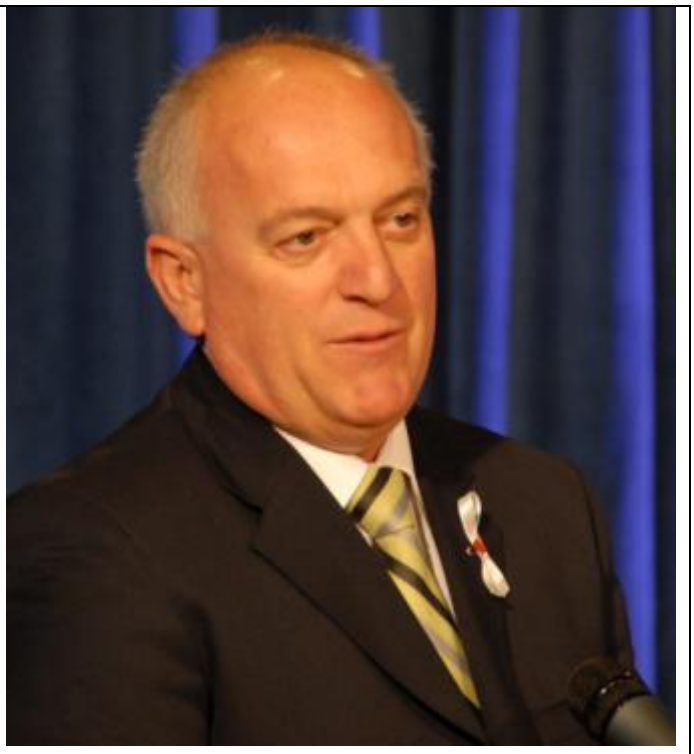

Televizyonlar her gün yayın yapıyor, belki siz daha iyi değerlendiriyorsunuz. Gerçekten suikastçılar lehine yayın yapılıyor. Diyor ki bilmem Ergenekon operasyonu ile ilgili şeyleri yapmıştı diyor, 15 dk adam aynı kareleri tekrarlayarak işte duvarlarda, yangınlarda, dipçik görüntüleri… Dünyanın neresinde gördünüz? Hangi ulusal kimliği olan bir devlette gördünüz böyle görüntüleri? Böyle bir şey var mı? Ne Amerika'da, ne İngiltere'de, ne Fransa'da ne Almanya'da böyle bir şey olmaz. Devleti zafiyete sokacak görüntüleri zaten koymaz medya,

koyamaz. Bu yüzden hani Ahmet Bey de (Prof. Dr. Ahmet Tolungüç) ifade etti, ben bu kadar önemli olduğunu gerçekten fark etmemiştim. Onu kendim de itiraf ediyorum.

Bu etik konusu çok çok önemli, yani biz bunu farklı alanlarda işliyoruz. Bu dersin sorumlusu var. Ama demek ki iletişimdeki etik konusu, böyle hani bir dersin hocasının müfredatının içinde yazan, bir parçasının üstünde yazan bir parça değil. Bütün hocaların sorunu, bütün hocaların ilgilenmesi gereken bir alan. Yani bu öğrencinin, mezun olacak kameramanın, o bir şeyin, insan seyrederken, çocuk öldü diyorum, vuruldu çocuk ölmemiş; ama kameraman çocuk İstanbul üniversitesinden yanlış hatırlamıyorsam. Yani bu medya etik konusu çok çok önemli inanılmaz yanlış yönlendiriliyor… yani Anadolu'da bir adet vardır "geçmiş olsun derler" insan suçlu bile olsa suçlu olan adama, düşmüş adama, hasta olan adama "geçmiş olsun" derler. Hiç kimse, başına ne gelmiş ise "en kötüsü gelsin denilmez", denmez yani.

Anadolu'da bu Türklerin Anadolu'daki en naif adetlerinden biridir. En güzel adetlerimizden bir tanesidir. Millet linç yapmaya çalışıyor, rektör bey yakalandığında ya da gelen ne nedenle olursa olsun gözaltında olan tutuklu olan insan. Bunu gayet rahat medyada ifade edebilir mesela basın mensuplarına, ben çok şaşırdım. Onun için herhalde bu etik konusu medya etik konusunu sizler tarafından bir daha bir daha öğrenciler boyutunda değerlendirilmesini gerektiğini düşünüyorum; çünkü Türkiye gerçekten geleneklerinden ve ulusal değerlerinden çok ciddi şeyler kaybetmiş ve kaybetmeye devam ediyor. Bunları geri kazanmanın yolu bunlara önem vermek, bunları benimsemek, bunlara bir daha geri dönmektir. Belki Yunus'a bir daha geri dönmek, belki Mevlana'ya bir daha geri dönmek, bunun başka bir yolunun olduğunu düşünmüyorum. Yani bunlara sahip çıkmak lazım. Yoksa geleceğimizin hiç iyi olduğunu zannetmiyorum. Size bu toplantı için bu karamsar konuşmalarım için özür diliyorum ve toplantınızda başarılar diliyorum, bizi onurlandırdınız. Başkent Üniversitesinde size ev sahipliği yapmaktan çok büyük zevk alıyoruz. Keşke daha neşeli olarak sizleri ağırlasaydık; ama ümit ediyorum önümüzdeki günlerde beraberliklerimizde daha neşeli olacak, saygılar diliyorum.

Prof. Dr. Peyami Çelikcan

Maltepe Üniversitesi

533-2667691

peyamicelikcan@maltepe.edu.tr

Onaltıncı İletişim Fakülteleri Dekanlar toplantısında alınan kararlar doğrultusunda İLDEK yürütme kurulunun bir yıl içinde yapmış olduğu çalışmaları size kısaca özetlemeye çalışacağım; ama bu sunuşa geçmeden önce iki konuda birkaç söz söylemek istiyorum. Bir tanesi şu giriş konuşmalarında da belirtildiği üzere üniversite rektörlüklerine yönelik olarak son birkaç hafta içerisinde yapılan soruşturma ve tutuklama çalışmaları konusunda üzüntümü bende dile getirmek istiyorum. Özellikle Başkent Üniversitesi çatısı altında bu toplantı düzenlenmeden öncesi böyle bir sorun yaşanmış olmasından dolayı da ayrıca üzüntü duyduğumu belirtmek istiyorum ve Başkent Üniversitesi camiasına geçmiş olsun dileklerimi iletiyorum. Umarız kısa zamanda bu süreçler değerli hocalarımıza zarar vermeden tamamlanır ve adalet yerini bulur diyelim. Türkiye'de maalesef her zaman adalet yerini bulmuyor; ama bu iyi dilekleri yapmaktan başka çaremiz yok maalesef.

Bir diğer konu yakın zamanda kaybettiğimiz Prof. Dr. Zafer Doğan'ı da bu vesile ile rahmetle anmak istiyorum. Kendisi biliyorsunuz Marmara Üniversitesinde uzun yıllar görev yaptı. Bahçeşehir İletişim Fakültesi kurucu Dekanı olarak görev yaptı. Daha sonra Doğu Akdeniz Üniversitesi'nde Rektör Danışmanı olarak görev aldı ve yakın bir zamanda da İstanbul Ticaret Üniversitesine geçmiş idi. Bizim üniversitede de Maltepe Üniversitesinde de ders vererek katkıda bulunmuştu. Çok değerli çok pozitif bir akademisyen arkadaşımızı geçtiğimiz haftalarda kaybettik. Onun için de onu bu toplantı dolayısı ile bir kere daha anmamız iyi olur diye düşündüm. Kendisine rahmet diliyoruz. Üniversite camiasına da başsağlığı diliyoruz.

Bu iki üzücü konudan sonra biz bir yıl içinde neler yaptık onları sizlere aktarmak istiyorum. Bir kere öncelikle bu İLDEK Yürütme Kurulu oluşumunun bir yılki çalışmalarında gördüğüm, tespit ettiğim en önemli noktalardan bir tanesi bu, çok önemli olduğunu altını çizmek istiyorum. Bu bakımdan bu seneki bu toplantıda İLDEK Yürütme Kurulunu oluşturup etkin bir şekilde çalışmalarını sürdürmek için hepimizin katkıda bulunması gerekiyor. Şimdi açılışta Ahmet hocamız (Prof. Dr. Ahmet Tolungüç) belirtti sayımız giderek artıyor ve bu kadar çok fakültenin birlikte hareket etmesi yıl içerisindeki işlerin koordine edilmesi takip edilmesi gerçekten çok zor oluyor. Dolayısı ile bir yürütme kurulunun bütün bu çalışmaları takip etmesi işi çok işi kolaylaştırıyor ve etkin kılıyor. Özellikle muhataplarımız açısından sanırım 38 dediniz değil mi?

38 tane fakülteyle değil bu fakültenin temsilen bir Yürütme Kurulunun Başkanı ve Yürütme Kurulu Üyeleri ile muhatap olmak, siz de takdir edersiniz ki her işi çok kolaylaştırıyor. Nihayetinde Yürütme Kurulu o yılki toplantıda alınmış olan kararları takip etmekle görevli o bakımdan hani bir bütün üniversiteleri içine alan bu oluşumu temsil konusunda herhangi bir ciddi sıkıntı yaşanmıyor. Sizlerin devretmiş olduğu yetkileri ancak kullanıyor. Kendi inisiyatifi ile bir şey yapmak gerektiğini zamanda zaten e-mail grubu üzerinde haberleşerek onaylarınızı ve görüşlerinizi almak suretiyle hareket ediyor. Bu bakımdan bunun altını özellikle çizmek istiyorum ki, bu İLDEK Yürütme Kurulunu biz daha kurumsallaştırabiliriz. Önümüzdeki yıl ki çalışmalarda ve paydaşlarımızla olan ilişkileri geliştirme konusunda İLDEK Yürütme Kurulu çok daha etkin roller üstlenebilir.

Birkaç yıldır Asaf hocalar (Prof. Dr. Asaf Varol) daha önce bu çalışmaları başlattı, bu oluşumu sürdürmeye çalışıyoruz. Bu yılki Yürütme Kurulu çalışmalarımız bu anlamda biraz daha etkin oldu, seneye daha etkin olacak, yani bir süreç içerisinde tabi ki bu sistem oturuyor ama görüştüğümüz her yerde bütün iletişim fakültelerini temsil eder bir pozisyonda olmak, hem yürütme kurulunun işini kolaylaştırıyor hem de bizim takip ettiğimiz işleri daha kısa sürede sonuçlanmasına yardımcı oluyor. Ben bu dönem sizlerin seçimi ile Yürütme Kurulu Başkanı olarak da görev yaptım ve Yürütme Kurulu Başkanı olarak bunu ne kadar büyük bir kolaylık sağladığını yaptığımız görüşmelerde, girişimlerde bizzat yaşadım. Dolayısıyla bizden sonra bu görevi yürütecek arkadaşlarımızın ki, bu toplantıda yeni Yürütme Kurulu da belirlenecek, böylesi bir temsil gücü ile paydaşlarımızla ilişki içinde olması, onu çalışmaları daha kolay, daha etkin bir şekilde takip etmesine yardımcı olacaktır, diye düşünüyorum. O bakımdan dekan arkadaşlarımdan şunu özellikle istirham ediyorum. Seçilen Yürütme

Kurulundaki arkadaşlarımızın çalışmalarını daha kolay yürütebilmeleri için, başka şansımız yok çünkü özellikle bu e-mail grubu üzerinden yapılan çalışmalara bir aktif katılım, aktif destek vermeleri yolunda olacak. Çünkü bu konuda zaman zaman bir takım sorunlarımız oldu. Genellikle gönderilen e-maillere, cevap beklediğimiz e-maillere cevap bazı fakültelerden hiçbir cevap gelmiyor. Dolayısı ile e-maillerin ulaşıp ulaşmadığı konusunda tereddüt yaşılabiliyorsunuz. Hâlbuki bir işlemin yürütülebilmesi için birtakım teyitlerin alınması gerekiyor. Yoksa biz de sürüncemede bırakmak zorunda kalıyoruz işlemi. O bakımdan bu e-mail işini daha aktif kullanabilirsek, daha etkin hale getirebilirsek, sanıyorum ki Yürütme Kurulu yıl içerisinde çok daha büyük işler yapabilir, daha etkin bir şekilde çalışabilir.

Biz bu bize 16. Dekanlar Toplantısında görev olarak verilen konularda çalışmaları sürdürmeye çalıştık; ama tabi ki bazı konular var ki bu İletişim Fakülteleri Dekanlar kurulu toplantısı başladığından beri hep gündemde, ama hiçbir çözüm maalesef sağlayamadığımız konular var. Onlar genellikle her yıl takip edilecek gündem maddesi olarak tartışılıyor ve çözüm üretme konusunda bir takım girişimlerde bulunuyor; fakat maalesef arzu ettiğimiz çözümleri de bir türlü sağlayamıyoruz. Bunlardan bir tanesi değerli dekanlarımız, bu üniversiteye girişteki puan türü meselesi, bizim klasikleşmiş bir sorunumuz, en son yaptığımız görüşmelerde bizim dekanlar toplantısından sonraki görüşmelerde ÖSYM başkanı Sayın Prof. Dr. Ünal Yarımağan, biliyorsunuz katıldı toplantılarımıza ve bu konuya sıcak bakmadığını belirtti.

Tabi ÖSYM Başkanlığı bu konuya sıcak bakmayınca, çözüm üretmek de adeta imkânsız hale geldi. Bu bakımdan ancak hani yeni bir düzenleme ile bu konunun yeniden gündeme alınabileceği ve bir çözüm üretilebileceğini düşündük. Bu bakımdan da YÖK nezdinde ki bu tür girişimlerde bulunmadık. Sonuç alamayacağımız bir girişim de bulunup yıpratmak yerine işi yeni düzenlemeyi bekleyelim diye düşündük ve sonuçta da 2010 yılındaki ÖSYM sınav sisteminde bir değişiklik biliyorsunuz ön görüldü ve bu değişiklik çerçevesinde de Üniversitelerden her programa, hangi puan türünden öğrenci alınacağına dair görüş soruldu. Bu görüş soruldu, dikkate alınır mı bilemiyoruz; ama şöyle bir şey var, en azından bir görüş soruldu ve bu fırsatı değerlendirerek biz arzu ettik ki iletişim fakülteleri ortak bir şekilde hareket etsin ve daha önceki bu eşit ağırlık puan türüne karşılık gelen yeni sistemde TM türünden yani Türkçe-Matematik puan türünden öğrenci alınmasını önersin, diye düşündük. Bunu da Ahmet hoca (Prof. Dr. Ahmet Tolungüç) e-mail atarak bu koordinasyonu sağladı.

İletişim fakültelerinden ortak bir önerinin Rektörlükler üzerinden YÖK Başkanlığına iletilmesi konusuydu. Bu çerçevede dekan hocalarımızla yapılan görüşmelerde fakültelerimizin çoğu sanıyorum ki, çünkü en son aşamada ne olduğu yazlılar rektörlükte devre olduğu için nasıl gitti bilemiyoruz; ama genele eğilim bir takım farklı yorumlar ve görüşler olmasına karşın, genel eğilim TM yolunda iletişim fakültesi bölümlerine öğrenci alınması yönündeydi. Sanıyorum da büyük fakültelerimizin önemli bir kısmı YÖK'ün bu yazısına TM puan türü ve onun bir takım detay oranları da var. O çerçevede görüşlerini ilettiler. Eğer hani büyük bir çoğunluk iletmiş ise o zaman şimdi yeni seçilecek Yürütme Kurulu da iletişim fakültelerinin bu görüşünü hayata geçirilmesi için YÖK Başkanlığı nezdinde girişimlerde bulunma konusunda tabi ki daha güçlü olacak ve bu hedefe ulaşma konusunda da yakaladığımız en önemli fırsatı değerlendirmiş olacağız diye düşünüyorum. Umut ediyorum ki yani çok mutlaka ki farklı değerlendirmeler olmuştur; ama hiç olmazsa çoğunluğumuz bu TM puan türü konusunda yazılara cevap vermiş olsun. Ee tabi böyle çok arada bir durum olur ise, bu konuda YÖK nezdinde ki girişimlerin hedeflere ulaşabilmesi de zor olacaktır. Fakat bazı fakültelerimiz belki hani gündemin ilerleyen maddeleri içerisinde bu tartışma konusu ayrı bir tartışma konusu da olacaktır.

Bazı fakültelerimiz TM puan türünde öğrenci kabul ettiğimiz takdirde, öğrenci temininde güçlük çekileceği yolunda bir kanaate sahipler. Bunu tabi ki tartışmak gerekir; ama tabi ki tartışma zeminimiz olmadığı için karşılıklı olarak farklı görüşleri savunanlar bir birini ikna etme şansını yakalayamadı. Bu saatten sonra tekrar bir tartışmadan elde edilecek sonucun bizi hedefimize götürme konusunda bir katkısı olur mu? Bilemiyorum. Ama bazı fakültelerin TS (Türkçe sosyal) puan türünden öğrenci almayı önerdiklerini biliyoruz; ama sayı olarak bilmiyorum kaç fakülte ne istedi bilmiyorum. Bir konumuz bu dolayısı ile bu konudaki çalışmalar bu yıla da yayılacak bir şekilde devam edecek. Hem ÖSYM Başkanlığı nezdinde hem de YÖK Başkanlığı nezdinde alınacak konular doğrultusunda yeni Yürütme Kurulumuz bu çalışmaları sürdürecek.

Geçen yönetim, geçen Dekanlar Kurulu toplantısında, 16. sında alınan kararlar doğrultusunda bize verilen görevlerden bir tanesi Radyo Televizyon Yayıncıları Meslek Birliği (RATEM) ile iş birlik çerçevesinde bir takım çalışmaları yürütmekti ki, burada somut olarak karşımıza çıkan korsan ile mücadele konusunda Radyo Televizyon Yayıncıları Meslek Birliği ve Kültür Turizm Bakanlığı bir yarışma açmıştı ve bu yarışmayla ilgili konuları da zaten başkanı Sayın Yusuf Görsoy İLDEK 16 da dekanlarımızla paylaşmıştı. Biz de bu çalışmaya destek verme

kararını almıştık ve dekanlarımızla Dekanlar Kurulumuzda beni bu çalışmaları koordine etmek üzere görevlendirmişti. Ben de bu sizin görevlendirmenizle seçim kurulu içindeki çalışmalara katıldım ve seçici kurulda ilk yaptığı toplantıda, seçici kurulu başkanı olarak beni görevlendirdi. Değişik sektör temsilcilerin oluşturduğu bir jüri görev yaptığı için düzgün yürütülmesi için çok olağan üstü bir gayret gösterildi, titizlik gösterildi hem RATEM yetkileri çok iyi bir şekilde bu süreci sürdürdüler. Hem ben de bütün dekanlar adına katıldığım bu toplantının, çalışmanın amacına uygun bir şekilde sonuçlanması için epey bir zaman harcadım, mesai harcadım, titizlik gösterdim ve sonuçta da hakikaten de çok güzel çalışmalar elde edildi. Biliyorsunuz zaten biz bunu tarihi konusunda bir takım önerilerde bulunduk. İletişim fakültelerinin jüride temsil edilmesi konusunda öneride bulunmuştum. Bu zaten toplantıda benim görevlendirmemle çözülmüş oldu ve ödül miktarı da bir hayli yüksekti, bu çalışmalar tamamladı ve 31 Ocak 2009'da Lütfi Kırdar Kongre Sarayında düzenlenen bir tören ile ödüller sahiplerine dağıtıldı ve burada da değişik üniversitelerimizde çok güzel çalışmalar da ödül aldı.

Gaziantep Üniversitesinin İletişim Fakültesi olmamasına rağmen, radyo televizyon dalına birincilik ödülünü aldı. Kadir Has Üniversitesinden "Üçüncü el" adlı rumuz ile katılan üçüncü el adlı kampanya ikincilik ödülünü aldı. Gazete dergi dalında "Ritrat" grubu Ankara Üniversitesi İletişim Fakültesi de birincilik ödülünü aldı. Marmara Üniversitesinden "Miskin efendi" adlı çalışması ikincilik ödülünü aldı. İstanbul Kültür Üniversitesinden "Fikri fukara grubu" üçüncülük ödülünü aldı ve jüri aynı zamanda iki çalışmaya da yönetmeliğimizde olmamasına rağmen özel ödül vermeyi uygun gördü. İstanbul Kültür Üniversitesinden "Elini vicdanına korsan" adlı çalışmayla, Uluslararası Kıbrıs Üniversitesinden "Artık sanat yok" adlı çalışma bütünlüklü bir kampanya olması nedeniyle jüri tarafından ayrıca ödüllendirildi. Zaten Yönetim Kurulu da yine yönetmelikte olmamasına rağmen bu arkadaşlara para ödülü verdi. Bu çalışmanın da devam etmesi konusunda bir önerimiz oldu. Teması her yıl değişmek suretiyle bir fikir yarışması şeklinde bu sene korsanlarla mücadele edildi.

Gelecek sene yine medya dünyası ile ilgili bir başka sorun üzerinde devam edilecek şekilde bu yarışmayı devam ettirme kararı da RATEM'le işbirliği gelişmesini çok önemli ve yaralı olduğu kanaatini edindim; çünkü sayıyı hatırlamadım ama Türkiye de radyo televizyon yayıncıların nerdeyse tamamının üye olduğu çok geniş bir platform hem ulusal düzeyde hem de yerel bölgesel düzeyde yayın kuruluşlarının temsil edildiği bu meslek örgütü birçok konuda ortak çalışma yapılabilecek ilişki içinde olmamız gereken bir meslek birliği diye

düşünüyorum şu anda da kendileri bir başka çalışma proje üzerinde çalışmalarını sürdürüyorlar bu RATEM' DE ki jüri başkanlığı görevi dolayısıyla İLDEK adına benimle de irtibat kurdular, o konuda da size bilgi aktarmak ve konuda desteğiniz almak arzusundayım RATEM değişik meslek örgütleriyle işbirliği içerisinde bu yıl haziran ayı içerisinde International Broadcasting adlı bir uluslararası etkinlik düzenliyor uluslararası yayın forum şeklinde burada özellikle Orta Doğu, Balkanlar, Orta Asya ülkelerindeki yayıncıları bir araya getirecek fuar oluşumu var.

İçerik alışverişini sağlayabilecek bir de ortak bir gelecek için sınırsız yayıncılık temalı bir forum kısmı var, bu forum kısmına Türkiye'den ve dünyadan hem profesyonel ve akademisyenlerden konuşmacılar davet etmek suretiyle uluslararası bir buluşma gerçekleştirme gayreti içindeler, beni de bu toplantıların bir kısmına davet ettiler ve en son yaptığımız toplantıda finans ile ilgili bir beklentileri vardır. Finansman kaynağı ile ilgili, onu da çözmüş oldular dolayısıyla yayıncılık alanında çok önemli bir çalışmanın ilk adamı olmuştur. Olacak bu her yıl tekrarlanacak buradaki arkadaşlarımızın beklentisi de İLDEK'in bu oluşum bu etkinliğe uluslararası forum çalışmasına destek olması yönünde, bende bu toplantıda bu dileği ileteceğimi söyledim. Forum kapsamında değişik oturumlar planlanıyor. Mesela bir kaçını fikir edinmeniz açısından aktarmak istiyorum. Sınırsız medya erişimi ve demokratik iletişim temalardan bir tanesi, burada sınırsız iletişim konusu tartışılacak, özgürlük alanında da eşitlik arayışları çoğulculuk ve katılımcılık sosyal sorumluluk yerel bölgesel, ulusal, uluslararası demokratik kültürün oluşumunda medyanın yeri gibi, bunların tartışılacağı bir oturum olacak demokrasi siyasal sistem ve medyanın konumu başlıklı bir başka özel oturum var. Bir de işbirliği oturumları var. Bu işbirliği oturumları daha çok sektörsel düzeyde oturumlar olacak, orada yayıncı kuruluşların bir biriyle ilişkileri alış verişi için bir ortam oluşturulacak. Ama bizi ilgilendiren kısmı daha çok bu tartışma forumları. Bir başka tartışma oturumu uluslararası gelişmeler ve ekonomik iş birliği olanakları. Burada özellikle AB mevzuatı ilgili yayıncılık alanındaki gelişmeler ve bunun Türk medyası üzerine yansımaları konusu ele alınacak. Sınırsız teknoloji çerçevesinde de özellikle yayıncılık alanındaki yeni teknolojik gelişmeler ve bu bağlamda IP TV alanındaki gelişmeler tartışma konusu yapılacak.

Radyo televizyon yayıncılığı pazarında reklam yatırımlarının geleceği konulu oldukça önemli bir forum daha var. Burada da özellikle yine AB bütünleşme sürecinde reklam mevzuatına

ilişkin konular ve bunun diğer sektörleri nasıl etkileyeceği, yerli ve yabancı konuşmacılar tarafından tartışılacak.

Yerel radyo ve televizyon yayıncılığı ayrı bir oturum. Radyo televizyon alanında mesleki gelişmeler ve özellikle girişte rektör vekilimizin belirttiği medya etik konularının tartışılacağı panel tasarlandı. Dolayısıyla böyle üç dört gün sürecek bir geniş kapsamlı bir etkinlik dizisi hem sektör profesyonellerin hem de iletişim akademisyenlerin Türkiye'den ve dünyadan bir araya getirecek bir çalışma olarak planlanıyor. Dolayısıyla sizler de uygun görürseniz RATEM'in bizler de İLDEK olarak, dekanlar kurulu olarak destek verebiliriz. Dolaysıyla RATEM'le ilişkilerimiz çerçevesinde ve geçen sene yapmış olduğumuz yarışma hakkında bilgi vermiş olduk. Bir de önümüzdeki yılla ilgili muhtemel işbirliği konusunda sizleri bilgilendirmiş oldum.

İkinci bir konumuz yine geçen yıl alınan kararlar çerçevesinde İLDEK ile Radyo Televizyon Üst Kurulu arasında iletişim kitapları serisi İLKİS adıyla bir çalışma için bir takım görüşmeler yaptık. Bu konuda dekanlar kurulu yürütme kuruluna yetki vermişti. Hatırlayacağınız gibi biz de bu yetki doğrusunda, ben Ankara'da Yürütme Kurulu üyeleri olmaları nedeniyle özellikle Prof. Dr. Ahmet Tolungüç hocamızla birlikte bu görüşmeleri belli bir olgunluğa getirdik. Yürütme kurulundaki diğer arkadaşlarımızı da işbirliği içinde, koordinasyon içinde bu çalışmayı sürdürdük ve sonuç itibariyle de RTÜK ile iletişim çalışmalarını kitap olarak yayınlanması konusunda bir iş birliği protokolü hazırladık ve bunları da daha önce size mail yoluyla göndermiş olduğum bilgiler ışığında imzalayarak, resmen hayata geçirmiş olduk. Henüz fiiliyata geçmedi, ama belirlenen ilkeler doğrultusunda protokol hükmü gereğince Yürütme Kurulundan üç üye, RTÜK'ten de üç üye katıldığı bir yayın komisyonu oluşturuldu. İLKİS yayın komisyonu olarak adlandırdığımız. Dolayısıyla şu anda bu yayın komisyonunda ben, Prof. Dr. Ahmet Tolungüç hocamız ve Prof. Dr. Haluk Geray hocamız temsil ediliyor. RTÜK' ten de eski iletişim fakültesi dekanlarımızdan Prof. Dr. İlhan Yerlikaya Üst Kurul Üyesi ve gene Üst Kurul üyesi Davut Dursun hocamızla, Eğitim Dairesi Başkanı Ayhan Özçelik görev alıyorlar. Dolayısıyla altı kişilik komisyon var bu komisyona öncelikle biliyorsunuz sizlere mail göndermiştik bu kapsamda yayınlanmasını arzu ettiğimiz çalışmaların bir listesini göndermenizi rica etmiştik. Onun cevabını hâlâ almaya çalışıyorum hocalarımızdan Bu kapsamda yer vermesini, yer alabilecek çalışmaları, fakültelerimizdeki hocalarımızla görüşerek bize ulaştırabilirseniz, öncelikle komisyon hani bir

envanter çıkartıp ne kadar ne ile başlanabilir çalışmasını yapacak, daha sonra çalışmaları kendilerinden talep edeceğiz.

Bu konuda RTÜK ün yaklaşımı benim edindiğim izlenim yani olabildiğince nesnel bir şekilde komisyon üzerinden karalar alınacak, herhangi bir şekilde içeriğe müdahale yapılmadan belli bir planlama içerisinde bu kitapları yayınlamayı istiyoruz. Zaten biliyorsunuz bu fiilen başladı. İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanımız Prof. Dr. Suat Gezgin hocamızın girişimleri ile İstanbul Üniversitesi tarafından düzenlenen kongre kitapları RTÜK finansmanıyla literatüre kazandırılmış oldu fiilen bu protokol imzalanmadan önce. Dolayısıyla o süreçte sanmıyorum herhalde Prof. Dr. Suat Gezgin hocamız bir sorun yaşamadı. Hazırlanan kitaplar RTÜK' e teslim edildi ve RTÜK' DE bunların logosunu koymak suretiyle yayınladı ve bir hayli gecikmiş olan bu bilgili kitapları da araştırmacıların kullanımına sunulmuş oldu. Dolayısıyla bu konuda bana yansıyan şeylerden bir tanesi, eleştirilerden bir tanesi bu telif hakkı meselesi. Onu da dünkü görüşmem sırasında aktardım o konuda yine yeniden bir gözden geçirme yapılacak ve tabii ki belli oranda telif ücreti ödenmesi konusunda da imkân sağlayabilecekler sanıyorum, sıcak baktılar ama henüz yeni gündeme geldiği için de bir sonuca ulaşmış değiliz. Ama önümüzdeki günlerde sanıyorum bu konuyla da ilgili iyi bir haber vereceğiz ve belki bu anlamda rezervi olan arkadaşlarımız da bu kapsamdaki kitapların yayınlanması için bir girişimde bulunacaklarını ümit ediyorum.

Burada hedef tabi böyle yüz kitaplık filan bir dizi oluşturabilmek mümkün olursa bir yıl içerisinde. Bu da çok önemli bir hizmet olur diye düşünüyorum. Dolayısıyla bu konuda fakültelerimiz biraz daha ilgi gösterirlerse, bu konudaki çalışmaları bir kere daha gözden geçirirler ise memnun oluruz. Biz de istiyoruz ki tabii ki böyle bir protokol imzalandı böyle bir imkân sağlandı, hiç olmazsa bunu hayata geçirip fiiliyatta karşılığını bulabilirim. Eminim ki pek çok üniversitemizde yapılmış çok değerli çalışmalar var, ama çeşitli imkânsızlılar nedeniyle yayınlanamadığı için geniş bir kullanıma açılamıyor. Bu çalışmanın amacı, bu protokolün amacı bu çalışmaları biraz ortaya çıkarmak ve araştırmacıların kullanımına sunmak. Dolayısıyla RTÜK ile ilgili çalışmalar bu kapsamda bitti, telif hakkı ile ilgili kısmı takip edeceğiz. Sizler de bu kapsamda yayınlanacak kitaplar konusunda bir çalışma yaparsanız, bizi çok memnun edersiniz.

Bir diğer konu medya okuryazarlığı dersi ile ilgiliydi. Hatırlayacaksınız medya okuryazarlığı dersi yine RTÜK' ün girişimi Milli Eğitim Bakanlığının iş birliği ile ilköğretim

6-7 ve 8 sınıflara sanıyorum seçmeli ders olarak, önce pilot okullarda saha sonra genel olarak, bir seçmeli ders olarak girdi programlarına. Ancak bizim beklediğimiz düzeyde bir gelişme maalesef gösteremedi. Biraz diğer alan işlerde olduğu gibi şeklen bu kondu. Fakat bunu verecek hoca olmaması nedeniyle her okulda nasıl işliyor sistem, çok kısaca söyleyeyim. Bu dersler kâğıt üzerinde var ama açılamıyor. Seçmeli ama öğrencilerin seçmesini de istemiyor okul yönetimleri, çünkü onu verebilecek düzeyde bilgisi olan öğretmen her okulda maalesef yok. O bakımdan hani kâğıt üzerinden var gibi gözükse de, fiilen aslında uygulanamıyor. Şimdi o konuda RTÜK ve Milli Eğitim Bakanlığı ile bir takım girişimlerde bulunduk. Bu dersin hem zorunlu hale getirilmesi hem de iletişim fakültesi mezunları tarafından verilmesi konusunda. Tabi iletişim fakültesi mezunları böyle bir dersi verebilmeleri için pedagojik formasyon eğitimi almaları gerekiyor. Bu eğitimi almak kaydıyla tabii ki iletişim fakültesi mezunlarının medya okuryazarlığı derslerini vermelerini arzu ediyoruz. Dekanlar Kurulumuzda geçen yılki toplantıda bu konuda girişimlerde bulunma görevi vermişti bizlere.
Bizim yaptığımız girişimlerden elde ettiğimiz sonuç şu oldu. Hali hazırda sosyal grubu öğretmenleri birkaç haftalık bir kurs almak suretiyle medya okuryazarlığı dersini vermekle sorumlular. Fakat tabi ki kurs alan öğretmen sayısıyla okul öğrenci sayıyı arasında büyük uçurumlar var. Dolayısıyla bu nedenle her okulda medya okuryazarlığı dersi programda yer almasına rağmen açılamıyor.

Şimdi bizim elde ettiğimiz, varmış olduğumuz sonuç girişimlerimiz şu: Bu bir seçmeli ders olarak kaldığı sürece iletişim fakültesi mezunların pedagojik formasyon almak kaydıyla ayrı bir kadro ile bu dersi vermek üzere okullarda görevlendirebilmesi teknik olarak, pratik olarak mümkün değil. Çünkü seçmeli ders olması durumunda bu dersi alacak öğrenci ve bu dersin açılma sayısı sınırlı olacaktır. Dolayısıyla bir öğretmeni sadece bu dersi vermek üzere görevlendirmek, tabi ki Milli Eğitim Bakanlığı'nın bu kadro kriterleri açısından çok etkin bir çözüm olarak gözükmüyor. Ancak bu dersin zorunlu bir ders haline gelmesi durumda o zaman, bu sosyal bilgiler grubundaki öğretmenlerin de zaten yükünü aşan yük ortaya çıkmış olacaktır. Dolayısıyla da bizim bu dersi kimin vereceğinden önce, aslında bu dersin zorunlu hale gelmesi için çaba göstermemiz gerekiyor. O konuda da Milli Eğitim Bakanlığı da bu konuyu zamana yayma eğiliminde içerisinde gerekli alt yapının oluşturması açısından ve bu seçmeli ders uygulamasını birkaç dönem daha böyle devam ettirmek arzusunda, ama RTÜK' ün de yaklaşımı bir an önce bunu zorunlu ders haline getirilmesi ve onların da tercihi tabi ki iletişim fakültesi mezunları tarafından bu dersin vermesidir. Çünkü bir ya da iki haftalık bir eğitim semineriyle sosyal bilimler alanında eğitim almış herhangi bir öğretmenin bir medya

okuryazarlığı eğitmeni haline getirebilmek tabi ki pratik olarak çok mümkün değil. Öyle olsaydı dört sene bu eğitimi vermenin bir anlamı kalmazdı zaten. Bu bakımdan RTÜK de bu dersin hedefine ulaşabilmesi açısından iletişim fakültesi mezunlarının bu dersi öğretmesinin gerekliliğine inanıyor. Sorun Milli Eğitim Bakanlığı kısmında. Milli Eğitim Bakanlığı da bunun böyle olmasının doğru olacağından bir kuşkuları yok ama kadro konusundaki sıkıntılar nedeniyle zamana yayma eğilimindedirler. Dolayısıyla yeni Yürütme Kurulunun bu konudaki yeni girişimleri devam ettirmesi gerekiyor. Yani öncelikle medya okuryazarlığı dersinin zorunlu hale getirilmesi konusundaki çalışmaların sürdürülmesi gerekiyor. Buna paralel sürdürülmesi gereken bir diğer çalışma ise bunun iletişim fakültesi mezunları tarafından verilmesini temin etmek olacak. Dolayısıyla bu anlamdaki çalışmalarımız da kısaca bu şekilde özetlenebilir.

Şimdi Prof. Dr. Ahmet Tolungüç hocamız iletişim lisesi mezunlarının iletişim fakültelerine doğrudan ya da dolaylı kabul konusunda da gündem maddesi olarak belirtmiş. Şimdi o konuda Yürütme Kurulu olarak bizim yaptığımız herhangi bir somut bir çalışma yok. Bu da her yıl tartışılan konulardan bir tanesi, bunlar daha çok meslek liselerinden mezun olanların üniversiteye katılımıyla ilgili sorunlar çerçevesinde gündemimizi işgal ediyor ama biliyorsunuz mesleki eğitim konusunda bir takım sıkıntılar söz konusu. Meslek lisesi mezunlarının üniversitelere geçişi sırasında bir takım sınırlamalar var. Bu sınırlamalar iletişim lisesi ve ya da benzer başka adalarla liselerin radyo televizyon teknik liselerinin de içine alıyor ve dolaysıyla onların iletişim fakültelerine geçişleri diğer meslek liseleri mezunları gibi bir takım engellerle karşılaşıyor. Daha çok meslek yüksek okullarına ön lisans programlarına sınavsız geçiş gibi bir imkân söz konusu. Ama bu konuda bizim sorunu çözümü konusunda henüz somut bir adım atamadık, eğer bu takip edilecekse yeni Yürütme Kurulu da bu çalışmalara el atması gerekecek.

Prof. Dr. Ahmet Tolungüç

Başkent Üniversitesi

532-4719574

tolunguc@baskent.edu.tr

Pardon izin verir misiniz? Peyami (Prof. Dr. Peyami Çelikcan) hocam bunu buraya eklememin sebebi şu; hemen ardından bu Türkçe-Matematik puan türü meselesi gündeme geldi. Hatırlayacaksınız ya da biliyorsunuz, üniversiteye giriş sınavında farklı lise kategorilerinden gelenler kendi alanları dışında bir tercih yaptıklarında bu kat sayıları söz konusuydu. Dolayısıyla iletişim liseleri mezunu olarak gelenlerin seçebilecekleri alanda iletişim fakültesi yok. Dolayısıyla öyle bir talep vardı, bu iletişim liselerinden gelenler ilgili meslek yüksek okullarına zaten sınavsız girebilmektedirler. Ama iletişim fakültelerine girerken kat sayı kaybına uğratmaksızın gelebilmelerine ilişkin bir talep söz konusuydu. Fakat öyle anlaşılıyor ki sistem zaten baştan aşağıya değiştirilecek. Bu son talep edilen puan türleri onu gösteriyor. Amaç nedir? Şu anda spekülasyon yapmanın yararlı olmayacağını düşünüyorum ama amaç ne olursa olsun böyle bir sistem değişikliği yaratılırsa, bunun iletişim fakültelerine azami bir yarar sağlayacak biçimde gerçekleşmesi için sahip çıkmamız bu işi kovalamamız gerekiyor. Eğer puan türümüzü ortak olarak TM diye değiştireceksek, bu tür iletişim liselerinden gelenleri öncelikli olarak kabul edeceksek, onlara ayrıcalıklı bir kat sayı uygulamasına gideceksek, onları bu dönemde yapmamız lazım. Aksi takdirde sistem bir kere oturtulup yerleştikten sonra, onu değiştirmek son derece güç bir hale geliyor. Dolayısıyla da çok fazla kınayamıyorum ama ÖSYM de YÖK de Üniversitelerarası Kurulun bu tür girişimleri, ben hak vermemekle birlikte ret ediyorlar. Dolayısıyla bir şey başaramaz hale geliyoruz, bunun buraya eklenmesinin sebebi bu hocam.

Prof. Dr. Asaf Varol

Fırat Üniversitesi

533-4105927

varol.asaf@gmail.com

Hocam müsaade ederseniz bir şey söyleyebilir miyim bu konuda? Bu puan türü ile ilgili YÖK'te çalışma yapılıyor. Tabi bu benim aldığım bilgiler tamamen gayri resmi yollardan. Amaç bu meslek liseleri önündeki bu 0.8-0.3 katsayı uygulamasının ortadan kaldırılması yönünde. İlk etapta 2010 yılında meslek liselilerinin aynı mesleği seçmeleri durumunda önceden Ağırlıklı Orta Öğretim Başarı Puanları 0.8 ile çarpılırken, şu anda onu 0.5 seviyelerine çekmeye çalışıyorlar. Komisyonun yaptığı çalışmalar böyle. Diğeri biliyorsunuz 0.3 tü. 0.8'i 0.5'e çekmek demek, endüstri meslek liseleri, iletişim liseleri Anadolu iletişim lisesi mezunlarının kendi alanları dışında diğer yerlere de daha kolay girme imkânı tanıyabilecek. Benim önerim şu olacak. Seçilecek yeni Yürütme Kurulu mutlaka bu komisyonu sıkı takip etmeli ve gerekirse o komisyonlarda görev almak üzere mücadele etmeli. Aksi takdirde Ahmet hocamın (Prof. Dr. Ahmet Tolungüç) da belirttiği gibi, sonradan yapılacak değişiklik imkânsız hale geliyor ve yıllarımızı alıyor. Nitekim bu Eşit Ağırlık puan türü ile ilgili yıllardır mücadele veriyoruz. Sonuçta dört puan türünden yeni bir uygulama söz konusu olacak ve 2010 yılında da uygulanacak. Yeni yürütme kurulumuzun bunun üzerine gitmesi gerekiyor.

Prof. Dr. Ahmet Bülend Göksel

Ege Üniversitesi

532-2435696

ahmet.bulend.goksel@ege.edu.tr

Öncellikle Sayın Dekanlar ve Sayın Prof. Dr. Peyami Çelik'e bu konsey üyesi olarak teşekkür etmek istiyorum. Fakat bu konsey çalışmaları daha doğrusu yürütme kurulunun çalışmaları sırasında işin çok önemli bir bölümünü üstlendi, götürdü. Çoğu zaman bu konuda pek çok şeyi bize bilgi verdi. Kendisine bu kurul üyesi olarak teşekkür etmek istiyorum, yaptığı özverili çalışmadan dolayı. Bir küçük ilavem olacak müsaade ederseniz. Bir tanesi konulardan medya okuryazarlığı dersi değişimleri ilgili bir şey olacak. Böyle yerli dekanlarımız eğer bulundukları kentlerdeki il milli eğitim müdürlüğüyle temasa geçip bir baskı oluşturabilirlerse ki ben bunu İzmir'de öğrendim, İzmir'de prensip olarak medya okuryazarlığı dersinin iletişim fakültesi mezunları tarafından sözleşmeli statüsünde verilmesini İlce MEB kararı ile kabul ettirdik. İzmir'de büyük ölçüde bu dersleri okullara da bu dersi şey veriyor, iletişim fakültesi mezunları veriyor. Tabi bu, bu eğer tabi ki yasalaşırsa daha güzel olur; ama bu iş yasalaşıncaya kadar sayın dekan arkadaşlarımın biraz önce söylediği gibi bulundukları kentlerdeki il milli eğitim müdürlükleri ile temas kurarlarsa çok iyi olur. Bir ikinci husus yine aynı konu ile ilgili olarak bu dersi verebilecek iletişim fakültesi mezunlarının kadrolu olarak atanabilmesi için ben bir ara MEB müsteşarlığı ile bir görüşme yapmıştım. Bunun alan olarak kabul edilmesi gerekiyor. Yani fen gibi, sosyal gibi ya da alt alanı olarak kabul edilmesi gerekiyor. Bizden sonra gelecek ekip eğer burada onu bir alt alan veya alan olarak kabul edilmesi konusunda MEB ile etkili girişimler, etkili yazışmalar yaptık; ama sonucu almadık. Bu girişimlerin devam ettirilmesi, zannediyorum daha hızlı bir şekilde sonuca varılır. Sözleşmeli olarak pedagojik formasyonu almadan bu dersi vermeleri mümkün olmuyor. Sözleşmeli değil, ders ücreti karşılığında. Benim söyleyeceklerim bu kadar.

Prof. Dr. Peyami Çelikcan: Bu da tabi bir olarak aslında; çünkü aslında bu okullar açısından da bir yük oluşturuyor. Hele de bu kursu almamışsa o gruptaki öğretmenlerin böyle bir dersi vermeleri zaten pratik olarak mümkün değildir. Dolaysıyla okul yönetimlerinin de şöyle bir sıkıntısı oluyor, bu sorunu çözmek. Dolaysıyla Ahmet Hoca'nın bu önerisi aslında sadece kısa vadeli çözüm açısında bize bir takdir sağlayabilir, benzer şekilde de ders saati ücreti olarak bu dersi açmak isteyen; ama verecek elaman bulamayan okullar olabilir ya da okullara bu dersin açık tutulması için. Çünkü çoğu okulda ders verecek hoca olamadığı için dersi seçtirilmediğinden ders açılmamış oluyor. Belki özellikle değişik ilerdeki fakültelerimiz il milli eğitim müdürlükleriyle bu anlamda bir ilişki kurarlarsa sanırım ki kısa vadede buna pratik bir çözüm bulunmuş olur. Ama uzun vadede dersin zorunlu hale gelmesi ve kadronun açılması. Tabi ki bizi hedefimize ulaştıracaktır.

Şimdi bu çerçevede bir de yayın kuruluşlarında özellikle iletişim fakültesi mezunlarının çalışmasının zorunlu kılınması belli sayıda gibi bir konu tartışılmıştır. Bu konuya da RTÜK de çok sıcak bakmıştı. RTÜK'le yaptığımız görüşmelerde bu da gündeme geldi. Onlar da dikkate alacaklarını söylediler. Yeni yasa taslağı var biliyorsunuz; fakat taslak ile çalışmalar uzun bir süredir sürüncemeye girdi. Yine bu taslakla ilgili sorunlar çerçevesinde biliyorsunuz iletişim fakültelerine verilen radyo televizyon yayın hakkı, ücretsiz kanal ve frekans hakkına da yönelik bir müdahale vardı. O girişimlerimizle tamamen çözülmedi; ama bir orta yol bulunarak en son taslakta, bildiğimiz kadarıyla daha sonra bir şey değiştirmemişlerse bu hak başka bir şekilde uydu ve kablo üzerinden bir takım haklar tanınmak suretiyle sürdürülecek bir hale gelmişti. TRT Genel Müdürlüğü'nde de bu anlamda böylesi bir çalışmamız oldu veya girişimiz oldu diyeyim.

Biliyorsunuz TRT'de biz bu dekanlar kurulu toplantısını yaptıktan altı yedi ay sonra, sanıyorum, bir kadro ilanı geldi. Bu kadro ilanında aranan özellikler içerisinde bazı kadrolar için iletişim fakültesinin çeşitli bölümlerinden mezun olmak koşulu getirdi; ama bazı kadroları da açık bıraktı herhangi bir program mevzunun başvurabileceği kadrolar ki bunlar bizim de aslında daha çok üzerinde durduğumuz yapımcı muhabir gibi içerik üretimine doğrudan katılan, katkıda bulunan kadrolardı. Diğer kadrolar ise daha teknik düzey işte kameramanlık, montajcılık vs. gibi kadrolardı. Bu konuyla ilgili TRT Genel Müdürü ile görüşüp hocalarımızın bize aktarmış olduğu eleştirileri ilettim; fakat onu değiştirmek o süreçte mümkün olmadı. Zaten ilan da yapılmıştı. Fakat bana aktarılan bilgi şu oldu, yani onunla ilgili bana yansıtılmış olan görüşler doğrultusunda bir girişimde bulundum; ama bir

çözüm üretemedik. Genel Müdür'ün kurulumuzda yapmış olduğu konuşmada da buna çok önem verdiğini belirtmişti. Ben de "Aynen böyle demiştiniz ne oldu." dedim. O da "Valla ben böyle dedim; fakat kurul içerisinde iletişim fakültesi mezunu hem de yöneticilik yapan pek çok arkadaşımız böyle bir sınırlamanın doğru olmadığını, halı hazırda değişik fakültelerden, programlardan mezun pek çok kişinin çalıştığını ve önemli katkılar verdiğini söyleyerek bu ilanın bu şekilde yapılmasına beni ikan ettiler." dedi. Zaten hani ilan yapıldığı için yapılacak bir şey yoktu; ama biz istedik ki Anadolu Ajansı'nda olduğu gibi bu tür önemli kadrolara yapılacak atamalarda iletişim fakültesinin mezunu olmanın ya da ilgili bölümün mezunu olmak bir ön koşul haline getirebilsin. Ama belki başka gerekçelerde de, bu söz ne kadar samimi bir şeydir bilemiyorum; ama bizde ki en azından sunuşundaki görüşünün samimi bir görüş olduğuna ben inanmıştım. Fakat sonuçta fiiliyata geçemedi. Ha sadece ne oldu belli kadrolar için bu kıstası koydular, onun da bir kazanç olduğu düşünülebilir; ama asıl tabi ki bu yapımcı TRT açısından çok önemli olan yapımcı kadrosu ve muhabir kadrosunda iletişim fakültesinin mezunu olma ön koşul olmasa bile bir tercih sebebi haline getirilebilir. Bu konuda ki tabi ki mücadeleyi de bir şekilde devam ettirmek gerektiğini düşünüyorum şimdi.

Prof. Dr. Suat Anar **Yeditepe Üniversitesi** **532-6520646** **sanar@yeditepe.edu.tr**	

Çok özür dilerim bizim iletişim fakültesi mezunlarının medya okuryazarlığı öğretmen olabilmeleri için bu girişimler yapılırken biraz evvel Peyami Beyin bahsettiği İLDEK iletişim kitapları projesinden biz acaba bir medya okuryazarlığında ne okutulurum içeriğini alıp hızla bizim profesyonel olarak arkadaşlarımız tarafından RTÜK ile anlaşarak bir okutulacak kitapları hazırlarsak, yani buda bir katkı sağlayacak diye düşünüyorum.

Prof. Dr. Aysel Aziz **İstanbul Arel Üniversitesi** **533-4627979** **ayselaziz@gmail.com**	

Çok özür dilerim! Bu fikir hakkında bir şey söyleyebilir miyim? Sizler mi yapacaksınız, sonra mı katkı yapacağız, yoksa bu şekilde bu usul hakkında… Bitirecek misiniz? Bizimde söyleyecek sözümüz var.

Prof. Dr. Ahmet Tolungüç: Bence Hocam hiç bunu biçimsel bir şeye sokmadan, çünkü sonuç almak açısından, sıcakken müdahale etmeniz daha yararlı olur diye düşünüyorum. Eğer bu konuyla ilgili bir şey söyleyeceğiniz varsa şimdi söyleyin. O zaman pardon yeni bir konuya geçmeden bu TRT ile ilgili bir konuda bir bilgi daha arz edeyim. Peyami'nin söylediği kadro ilanlarının sonuçları hakkında bilgisi olan var mı? TRT'ye Haber-Sen'in araştırılmasının ve ilettiği bilgilerin sonucunda TRT'ye son ilan döneminde alınan iletişim fakültesi öğrencilerinin sayısı sıfır, hem de kadro dağılımları itibariyle söylüyorum. Öyle sanıyorum ki TRT Genel Müdürü yüz yüze baktığınızda ikna ediciliği yüksek bir kişi, hakikaten İstanbul'da ve Ankara'da ayrı iki toplantı yaptık.

Çok ikna edici bir tarzı var. İkna ediyor insanları bu sınav sistemindeki değişiklikler konusunda hatta söz vermişti. "Başvurabilenlerin değişikliğini hemen müdahale edeceğim, düzelteceğim." diye söz vermişti. Şu anda listeler var önümde, hiçbir kadro için bir tanesi hariç, o da stajyer spikerlik yani başka alanların en rahatlıkla girebileceği stajyer spikerlik için Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi Halkla İlişkiler ve Tanıtım Bölümü'nden bir öğrencisi girmiş, tek iletişim fakülteli ve kazanarak Haber ve Spor Yayınları Daire Başkanlığı'na

atanmış görünüyor. Onun dışında mühendis var, ilahiyatçı var, her şey var, gıda mühendisi var.

Affedersiniz bitireyim Hocam, izin verirseniz! Her kadro için onlarca toplamı yüzü aşan kadro ataması yapılmış durumda, dolaysıyla bu tür şeylerin bunda olduğu gibi bu medya okuryazarlığı dersi ilgili süreçte de daha ciddi eğer sonuç almak istiyorsak tabi, daha ciddi sonuç alıcı yöntemleri geliştirmemiz gerektiğini düşünüyorum. Hatta bu kadrolar konusu Mecliste soru önergesi haline geldi. Soru önergesi de TBMM'ye TRT tarafından gönderilen cevap başvuranların ve kazananların önemlice bir bölümü iletişim fakültesi resmi cevabı var. Meclis buna inanıyor, güveniyor; fakat gerçek rakamlarla iletişim fakültesi mezunları sayısı bir, o da radyo-televizyonla hiç alakası olmayan bir şey, bir durum dolaysıyla bilgilerinize bu çerçevede sunmuş oldum.

Prof. Dr. Özden Çankaya **Galatasaray Üniversitesi** **535-9623286** **ocankaya@gsu.edu.tr**	

O zaman hemen bu konuda bir isteme yapmak istiyorum. Sayın İbrahim Şahin'in bulunduğu ve bu konuda en azından kota konusunda iletişim fakülteleri dekanlarına söz verdiği toplantıdan sonra Haber-Sen'in çok ciddi olarak takip ettiği kurulda aslında adını koymakta yarar var. TRT siyasi bir kadrolaşmaya gitmektedir ve bunu iletişim eğitimi almış kişilere kapısını kapatmakla kamu hizmeti yayıncılığı görevini çok köklü bir şekilde eleştirilecek bir yayın politikası yürütmektedir. Bizim bu tarz girişimlerimiz TRT Genel Müdürlüğü'ne isyan niteliğinde olmamalıdır. Biz 38 iletişim fakültesi dekanı aynı zamanda sivil toplum platformu

olarak yapılan şeyin doğru olmadığını biz kendilerine bir basın açıklamasıyla duyurabiliriz, ben bu konuda ağırlığımızı çok ciddi biçimde koymanın doğru olacağından yanayım. Yoksa kendi aramızda bir kamu hizmeti ki çok önemli temel yatırımları olan bir kurum bu kadar kamusal bir yararı göz artı ederek savurganca harcayamaz. Sayın İbrahim Şahin'in iletişim deneyimleri kuramsal olarak bizim kadar değildir, onun için eleştirme hakkına Türkiye'de bizim sahip olduğumuzu düşünüyorum. Bu konudaki toplumsal sorumluluğumuzu da yerine getirmek konusunda bir bildiri yayınlamayı teklif ediyorum.

Prof. Dr. Peyami Çelikcan: Şimdi tabi değerli dekanlar bu konuyla ilgili çalışmalar bu seneyle ilgili sınırlı çalışmalar değil, ben asistan olduğumdan bu yana bu konuda çeşitli girişimlerde bulunuluyor. Fakat bir türlü çözüm sağlanamıyor, sağlanamayışın nedenlerini sizlerde az çok biliyorsunuz; ama bir şekilde burada bu sınırlamanın yapılması biliyorsunuz kamu kurumlarının pek çoğunda bu kadro atamaları siyasi bir takım tercihlerle yapılıyor, daha çok işin ehli değil ama iş arayan, referansı güçlü olan kişilere yer bulmak amacıyla bu kadrolar dolduruluyor. Bu kıstası koyamamalarının bir nedeni de benim yaptığım görüşmelerde edindiğim izlenim aslında genel müdürü falan da aşan bir baskı söz konusu; çünkü böyle bir sınırlandırma koyduğunuz zaman işte spikerlik kadrosuna atananların hepsini teker teker incelerseniz, hayatında hiçbir şekilde bu anlamda deneyimi, birikimi olmayan farklı alanlarda eğitim almış kişilerin kazandığı görülecektir. Bu daha önce prodüktörlük sınavlarında, kameramancılık sınavlarında yaşanan bir sorun. Dolaysıyla sadece bu döneme özgü bir sorun değil, başından beri devam eden bir sorun. Ha biz bu dönem şöyledir diye umut taşımıştık.

İLDEK 16'daki toplantıda bizzat genel müdür bu konuda bir faaliyette bulununca iyi niyetli düşünerekten hakikaten bir mesafe kat edilebileceğini düşünmüştük; ama maalesef olmadı. Dolaysıyla bu konulardaki çalışmaların sürdürülmesi, girişimlerinin sürdürülmesi önemli diye düşünüyorum. Ha bunlar bir sonuca ulaşır mı, yakın bir zamanda ulaşacağını zannetmiyorum. Ama biz medya okuryazarlığı konusunda olduğu gibi bu konuda da çalışmalarımız sürdürmek zorundayız. Şimdi başka konu, bu alanda pek bir çalışma maalesef yapılamadı. Şimdi bizim almış olduğumuz kararlardan bir tanesi iletişim fakülteleri arasında iş birliğini artırmak, fakülteler arasında koordinasyonu ve programların adaptasyonunu sağlamak, mesleki bazı standartları belirlemek için İLDEK adı altında bir dernek ya da konsey kurulması bu bağlamda da isimleri belirtilen hocalarımızdan bir komisyon oluşturulması kararlaştırılmıştır. Fakat şimdi bu komisyon öyle geniş oluşturuldu ki bu komisyon hiçbir şekilde bir araya

gelinmiyor, dekanlar kurulu haline geldi. Mesela Haluk GÜRGEN, Belma AKŞİT, Asaf VAROL, Nazlı BAYRAM, Jale SARMAŞIK, Haluk YEREL, Hülya YENGİN, Ahmet TOLUNGÜÇ, Ünsal YETİM'i içine alan çok geniş bir komisyon oldu. Dolayısıyla da bu komisyonun bu konuda henüz herhangi bir çalışmada, girişimde bulunamadı. Bu bakımdan komisyonların işleyişini kolaylaştırmak adına sayıyı sınırlı tutmakta, sanıyorum ki, fayda var. Aksi takdirde komisyon üyelerini bir araya getirmek mümkün olmuyor. Dolaysıyla o konuda çalışma ilerletemiyoruz.

Bir başka konumuz geçtiğimiz haftalarda Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi'nin ev sahipliğinde uluslararası halkla ilişkiler sempozyumu düzenlendi ve o oturumun sonunda toplantıya katılan dekanlarımızın mevcut ve eski dekanlarımızın katıldığı bir oturum düzenledi, Hikmet SEÇİM hocamız iletişim eğitimi konusunda. Bu oturuma katılan hocalarımızdan Aysel Hoca var aramızda, ben katıldım Hülya Hocamız ordaydı, Alpay Hocamız vardı, Ahmet Bülent GÖÇER Hocamız vardı. Burada olmayan Alâeddin ASLAN, Metin KAZANCI gibi kıdemli Hocalarımız da o oturumda yer aldılar. Orda yine iletişimle ilgili birtakım sorunları tartıştık. Bu çerçevede staj sorunu önemli bir sorun olarak gündeme getirildi. Bu da İLDEK 16 ile ilgili değil; ama bu son toplantıyla ilgili olduğu için aktarıp sözü devretmek istiyorum. Stajlarla ilgili biliyorsunuz yeni düzenleme yapıldı ve staj yapan öğrencilerin sigorta yaptırılması ve bu sigorta bedelinin ödenmesine ilişkin hem bu işlemin yapılması çerçevesinde hem de bu ödenmenin yapılması çerçevesinde bir takım ciddi sorunlarla fakültelerin karşı karşıya olduğu sorunu gündeme geldi.

Staj tabi iletişimin eğitimin ayrılmaz bir parçasıdır. Staj yapanın sigortalanması da önemli bir şey, tabi ki güvence staj yapan öğrenciler arasında; ama bu nasıl uygulanacak bu ödemeler nasıl yapılacak konusunda bütün fakültelerin ciddi endişeleri vardır. Bunu yansıttılar bizlere, ben de bunu dekanlar kurulu toplasında da gündeme getireceğimizi söyledim. Dün akşam da Ahmet Hoca'yla da görüşürken Ege Üniversitesi'nin bu anlamda yaptığı çalışmalar hakkında bize bilgi verdi. Burada da tartışma acılınca tekrar onlar gündeme alınabilir. İletişim fakülteleri açısından önümüzdeki dönemlerde staj çerçevesinde böylesi ciddi bir sorun var. Bu sorunun çözümü konusunda neler yapılabilir, ne gibi tedbirler alınabilir. Belki bu anlamda da ortak bir karar alınıp üniversite yönetimleri nezdinde ya da bu kararları alanlar nezdinde birtakım girişimlerde bulunmak gerekecek, bu eğitim-öğretimin ayrılmaz bir parçası olması nedeniyle aslında eğitim kurumların bir şekilde, üniversitelerin bir şekilde bu stajla ilgili mali yükümlükleri ve irsal yükümlülükleri işlenmesi gerektiği kanaatindeyim kişisel olarak. Ama

tabi ki hem devlet üniversiteleri hem de vakıf üniversiteleri açısından çeşitli kısıtlar söz konusu olacaktır. Ama burada belki en istenmeyen çözüm bu gerek nedenlerle yani hem bu işin yürütülmesindeki zorluklar hem de ödemeler nedeniyle staj uygulamasının ortadan kaldırması gibi bir tehlikeyle karşı karşıya kalabiliriz. Bu da çok arzu edilen bir gelişme olmaz. Dolaysıyla ciddi sorunlardan önümüzdeki döneme ilişkin bir tanesi de bu.

Bir son nokta oradaki toplantıda çünkü herkesin hassasiyetle dile getirdiği bir eleştiri: iletişim fakültesi mezun sayılarının her geçen artmasının ve bu konuda bir tedbir alınması yönünde, ben oradaki toplantıda da söylediğim gibi Suat Hoca da oturumda vardı. Aslında işte bu seneki toplantıda 38 fakülte temsil ediliyor. Bunun 5 tanesi Kuzey Kıbrıs'tan, birisi Kırgızistan'dan olmak üzere 32 tanesi de Türkiye sınırları içerisinde. Şimdi tabi Türkiye'de her şey öylesine hızlı gelişiyor, her şeyin sayısı öyle hızlı artıyor ki misal iletişim fakülteleri sayısındaki artış sınırlandırma ve sadece ona özgü bir sorun gibi görmekte biraz yanıltıcı olur diye düşünüyorum. İşte son dönemde görüyorsunuz üniversitelerimizin sayısında nasıl bir artış oluyor. Buna bağlı olarak da her alandaki fakültelerin sayısı hızla artıyor böylesi bir süreçte iletişim fakültelerinin sayısını sınırlandırmak, dondurmak diye bir şey elbette ki pratik olarak mümkün değildir. Ama diğer alanlardaki artış hızına baktığımız zaman aslında iletişim fakültelerin sayılarındaki artış hızı o kadar da yüksek düzeylerde olmadığını söyleyebilmek mümkün. Sonuç itibariyle hem YÖK Başkanlığı hem siyasal iktidar üniversiteye daha fazla öğrenci almak doğrultusunda bir politika izliyor. Dolaysıyla kontenjanları artırarak, yeni üniversiteler açarak bu hedefe ulaşmaya çalışıyor, böylesi bir süreçte de her üniversite her yeni açılan üniversite zaten yeni bir iletişim fakültesi açmıyor.

Daha çok açılmış olan belli bir olgunluğa erişmiş olan üniversiteler zaman içerisinde iletişim fakültesi alt yapısını oluşturuyor. İletişim fakültesini açıyor. Dolaysıyla bu konuda yapılabilecek pek bir şeyin olduğunu sanmıyorum. Nasıl ki kontenjanlarına artırılmasına engel olamadıysak, olamıyorsak ve tabi üniversitelerin açılmasına da engel olma konusunda çok şansımız olmadığını düşünüyorum. Fakat artan sayının bizim açımızdan şöyle bir sıkıntısı var. Ben iletişim fakültesi dekanlar kurulu toplantıların ilkinden beri bu süreçler içerisinde değişik düzeylerde görev aldım. İlk yıllardaki toplantılara göre kolay bir şekilde düzenlenebiliyor, bir telefon trafiği ile yılda üç dört sefer toplandığımız zamanlar vardır. Ben o dönemlerde toplantılarda, organizasyonda görev alıyordum ve işimiz çok kolaydı hakikatten. Fakat yıllar içerisinde, işte Ahmet Hocam rakamları verdi, sayı öylesine arttı ki toplantıyı yılda bir kere bile düzenlemek ciddi bir iş yükü haline geldi. Çok zor olmaya

başladı. İşte o bakımdan da baştan söylediğim şu dilekle bu konuşmaya son vermek istiyorum. Bu anlamda artan sayımızdaki iletişim fakültelerinin işlemlerini, işlerini sorunlarını ilgili kurullarla takip edebilmek açısından yürütme kuruluna çok büyük görevler düşmekte. 38 fakültenin birden hareket edebilmesi çok zor, o fakülteler adına oluşturulacak bir kurulun bütün bu işlemleri yürütmesi çok daha etkin bir çözüm. O bakımdan bu sene seçilecek olan yürütme kuruluna bütün dekan arkadaşlarımız daha fazla destek verir, onları daha fazla yüreklendirir. Çalışmalara daha aktif katılımlar sanıyorum ki bu sene daha verimli bir şekilde geçer.

Ben de geçen sene hem ev sahipliği yaptım hem de ev sahipliğinden sonra bir yıldır bu yürütme kurulu üyesi olarak, başkanı olarak çalışmaları aktif olarak izlemeye çalıştım. Dolaysıyla heyecanla bu 17. Dekanlar Kurulu Toplantısı'nı bekledim. Bu görevi sonlandırmak açısından ben de dekan olarak bundan sonra seçilecek olan arkadaşlarımıza bu yılki yapmış olduğumuz çalışmalarla ilgili alanlarda özelikle desteklemeye elbette devam edeceğim. Ama dileğim bütün dekan arkadaşlarımızın yeni yürütme kuruluna bu anlamadan iyi bir destek vermeleri bu desteği hissetmenin çok önemli olduğunu ben bu sene çalışmalar sırasında çok yakinen anladım. Bu desteği hissederseniz daha bir cesaretle işlerin üzerine yürüyebiliyorsunuz; ama tereddütte kalınınca tabi ki girişimleriniz daha doğal olarak yavaşlıyor, cesaretiniz daha fazla kırılıyor. Açıkçası her attığımız adımda yürütme kurulundaki arkadaşlarımızla yakın bir iş birliği içerisinde olmaya çalıştık. Ama her attığımız adımda ben işte 33 iletişim fakültesi dekanının bu konuyla ilgili bize nasıl bir destek verdiğini çok açık bir şekilde hissetme ihtiyacını duydum. Bunu zaman zaman hissettiğimiz oldu, zaman zaman iş yoğunluğu nedeniyle geri dönüş olamaması nedeniyle tereddüde düştüğümüz zamanlar da oldu. Dolayısıyla yeni dönemde bu konuda biraz daha aktif olunabilirse, sanıyorum yürütme kurulu daha etkili çalışmalar yapabilir. Ben bu 17. toplantıya ev sahipliği yapan Başkent Üniversitesine ve İletişim Fakültemizin değerli Dekanı Prof. Ahmet TOLUNGÜÇ 'e çok teşekkür ediyorum ve bu yılki toplantımızın başarılı bir şekilde geçmesini diliyorum.

Prof. Dr. Asker Kartarı **Hacettepe Üniversitesi** **532-3261191** **kartari@hacettepe.edu.tr**	

Ama ben 16. dönem kongrenin çok iyi yönetildiği ve çok başarılı olacağı düşüncesindeyim. Onun için arkadaşlarımıza teşekkür etmek istiyorum. Teşekkür ediyorum, sağ olun.

Prof. Dr. Aysel Aziz: Aynı şekilde yapmış olduğu doyurucu konuşması, açıklaması için hem tüm olarak komisyona ve başkanlığını yapan Peyami Hoca'mıza teşekkür ediyorum. Ayrıca Başkent Üniversitesinin ev sahipliğinde yapılan bu toplantı için de ve de çok sevdiğim bir arkadaşımızın, beraber bir yerlerde birlikte çalıştığımız arkadaşımızın dekanı olduğu bir fakültede ağırlanmaktan gurur duyduğumu da altını çizerek söylemek istiyorum. Gerçekten şimdiye kadar olan çalışmaların en verimlilerinden bir tanesi geçen dönemde yapılmış. Peyami Hoca konuşurken aldığım birkaç noktaya değinmek istiyorum. Öncelikle şu sadece bilgi için RATEM'le yapılan bu işlevi çok güzel, hatta RATEM 'in başkanını ben de üniversiteye çağırmıştım. Bu toplantı ile ilgili bir açıklamada yapmıştı. Bu iş birliğini fakülteler olarak herhalde devam ettirdik ve ettireceğiz ve bu şey hakkında yenisi hakkında bir direktif gelmedi, tarih ve duyurular hakkında acaba bu konuda siz yardımcı olacak mısınız ve ya da biz mi RATEM'i arayacak, söyleyeyim bu yeni yapacağı "Work and International Broadcasting[*] konferanstan söz ettiniz, böyle bir şeyi sağlayabilir misiniz? İyi olur. Gelmedi bilmiyorum. Başka arkadaşlarımıza sizin kanalınızdan direk mi geldi? Veya…

Prof. Dr. Peyami Çelikcan: Şimdi Hocam şöyle: Bu çalışmayı çok meslek örgütüyle birlikte hazırlıyorlar, İletişim fakültesi dekanları adına da benle irtibata geçtiler. Ben de iki toplantılarına katıldım ve özellikle bu tartışma panelleriyle ilgili konu önerilerinde bulundum, demin okumuş olduğum ve özellikle de bu toplantılarda konuşmacı olarak katılabilecek

[*] Work and International Broadcasting: İş ve uluslararası yayın

Türkiye'den ve diğer ülkelerden konuşmacı önerileri hazırlanması konusunda benden yardım istediler. O konuda da çalışma yaptım. Onlarla paylaşma fırsatım olmadı. Ama daha çok bizden beklentileri bu her yıl yapılacak olan bu çalışmaya iletişim fakültesi dekanlar kurulunun destek olması, ne anlamda, hem bu panellerde iletişim alanında Türkiye'de yapılan çalışmaların ifade edilmesi, temsil edilmesi, tartışılması anlamında hem de özellikle yurtdışı örgütlerle meslek örgütleriyle, iletişim örgütleriyle, örgütlerin buraya bu foruma katılımına temin konusunda bir istek talepleri var. Ben de memnuniyetle böyle bir desteği verebileceğimizi ve konuyla dekanlar kurulu toplantısında arkadaşlarımıza aktaracağımızı söyledim, dolaysıyla sizler de uygun görürseniz bu çalışmalara özellikle İstanbul'da bulunan fakülte dekanları olarak biz de destek verebiliriz. Demin okumuş olduğum başlıklar belirlenmiş durumda ama sonuçta, sürede az kalması nedeniyle biraz ilk yılın sıkıntıları dolaysıyla gecikmeler yaşadılar. Dolaysıyla netleşmeyen konular var. Ama taslaklarımızı tabii ki paylaşabiliriz.

Prof. Dr. Ahmet Tolungüç: Pratik olma açısından zaten İLDEK' ten bekledikleri katkı, yardım da o 38 tane fakülteyle RATEM tek başına herkesi bilgilendirme, haberdar etme, yardımcı olmaları bekleme konusunda bununla başa çıkamaz. Hâlbuki yeni yürütme kuruluyla temasa geçtiği zaman bütün fakülteleri bilgilendirebilir.

Prof. Dr. Aysel Aziz: Bir ikinci konu RTÜK'le ilgili olan bu yayınlamayla ilgili bir işbirliği protokolü imzalanması, daha sonra anlayamadığım medya okuryazarlığı konusuyla RTÜK niye ilgili. Çünkü medya okuryazarlığı demek radyo-televizyon onlara bağlanıp, televizyondan izlemesi demek değil ya da onlarla ilgili bilgilendirme demek değil. Yani nasıl bir bağlantı olabilir. Ama bunun yanında yazılı olan var, başka kuruluşlar var, birlikler var, onlarda sinema konusu var. Onlarla işbirliği yapıp ta bu medya okuryazarlığı konusunu Suat Hocamın dediği gibi içerik olarak da içerik olarak, biçim olarak kimilerin vereceği konusunda hangi sınıflarda… Belki mesela ilkokul diyoruz ilkokul değil ilkokul artı işte ortaöğretim, lise filan da olması gerekiyor. Hele bugünkü Türkiye'deki medyanın durumuna bakarak bu daha da önemlidir. Dolaysıyla RTÜK'ün buradaki katkısını saygıyla karşılıyorum. Güzel de niye söz sahibi bir anlamda yani burada o benim kafama takıldı belki bunu daha konuşmamız lazım. Yani şu anda sadece şey çok açmamamız lazım gibi geliyor bana bu konuyu; ama…

Prof. Dr. Peyami Çelikcan: Şimdi medya okuryazarlığı dersinin ilköğretim okullarına seçmeli ders olarak önce pilot sonra da seçmeli pilot okullarda uygulanması, ondan sonra da

seçmeli ders olarak programda yer verilmesi konusundaki girişimleri RTÜK başlattı. Dolaysıyla RTÜK'le MEB arasında yapılan bir antlaşmayla, bir çalışmayla bu proje hataya geçirilmiş oldu, bu bakımdan da medya okuryazarlığı ile ilgili ders konusundaki çalışmalarda RTÜK devrede olmuş oldu. Bizim de bu anlamdaki girişimlerimize RTÜK destek oldu. Dolaysıyla bu anlamda RTÜK devrede, MEB nezdinde bu girişimleri başlatan kurum olarak. Protokolde onunla ilgili değil tabi ki bu ayrı bir madde olarak gündeme geldi. RTÜK bizim için önemli olan konulardan bir tanesi RTÜK yetkililerinin bu dersi iletişim fakülteleri mezunları tarafında verilmesi konusunda destek vermeleri ve arzularının bu yönde olmaları, bu talepleri de MEB'e iletmiş olmaları…

Prof. Dr. Ahmet Bülend Göksel: Burada bizim yaptığımız, RTÜK'le yapılan protokol bu konuda, RTÜK'le yapılan protokol alanıyla ilgili iletişim konusuyla ilgili yayınlarla ilgili orada sadece işbirliği yapıyoruz. Herhangi bir protokole bağlı olmayabiliriz.

Prof. Dr. Aysel Aziz: Benim de söylemek istediğim iyi ki öyle değil. Yani RTÜK tamam başlatmış olabilir; ama diğer kurum ve kuruluşların da katalım bu işe. Yani medyaya bütün toplumdaki bütün meslek birlikleri sahip çıksın; ama sanırım ki bunu gündem maddesi olarak alıp da işlememiz çok önemli. Sorunlar kısmında onu isterseniz daha ayrıntılı ele alalım.

Prof. Dr. Peyami Çelikcan: Bu somut konulara isterseniz hemen cevap verelim ki tartışma uzamasın, şimdi medya okuryazarlığı ilgili olarak dersiyle ilgili olarak bir ders içeriğini MEB zaten hazırlattı ve şu anda ders kitabı olarak kullanıyor. Zaten tabi MEB'e bağlı okullarda herhangi bir ders açıldığı zaman mutlaka onun ders kitabının yayınlanmış olması gerekiyor, o öylesi bir çalışma yapıldı. Dolaysıyla ama bu şu demek değil; başka bir çalışma yapılamaz demek değil. Ben mesela şöyle bir çalışma yürütüyorum şimdi. O kitap üzerinde bir inceleme yapıyoruz. O incelemenin sonuçlarına göre bir eleştiri ve yeni bir çalışma yapılması için yeni bir girişimde bulunmak istiyorum, ben dolaysıya bu konuyla ilgili olarak hocalarımız da bir aktif çaba içerisinde olurlarsa bu konuyla ilgili ders kitabı yayınlandı, kullanıyor. Fakat bunun üzerine şuanda henüz bir çalışma yapılmış değil, araştırma yapılmış değil. Bu bakımdan diğer arkadaşlarımızda bu kitabı bir incelerlerse üzerinde bir takım eleştiriler yapılıp yeni daha düzgün bir kitabın hazırlanması konusunda da tabi ki bir şans elde etmiş oluruz.

Prof. Dr. Aysel Aziz: Bir konu daha var. Sadece bir uyarı diyelim. Benim bu pozisyonda 50 yaşımda başıma geldi, sizinle paylaşayım bunları: Bütün kitapları basması konusu şöyle bir

yöntem vardı eskiden ve hala bu geçerli kitaplar önce üniversiteye soruluyor, basılıp basılmadığı konusu. Basılamaz şeyi aldığı takdirde başka yerde basılmaz diye, benim başıma geldi. Benim kitabım son iletişim giriş kitabı basıldı. Ve bana rektör biraz şey çıktı, bize sordun da mı? Çünkü patron demiş ki niye bizim yayınımız olarak çıkmadı, şimdi onun da öyle bir şeyi olmadı. Gerçi bunlar gençlerin tezleri filan değil mi? Basılanlar daha çok veya işte birtakım toplantıların sonuçları da olabilir böyle bir şey var yani. Dekanlarımız dikkatli olurlarsa, niye bize sormadın bizim yayınımız olarak çıkarılabilirdi. Hatta bir kitap daha çıkacak bizim için. Birde böyle bir şeyde geldi. Hafif yollu bir serzeniş ve ültimatom geldi.

Prof. Dr. Ahmet Tolungüç: Keşke bütün üniversiteler öyle olsa Hocam. Niye onları yayınmadınız diye. Onlar kıskanmışlar.

Prof. Dr. Peyami Çelikcan: Yayın yönetmeliğinde şöyle bir hüküm var Hocam. O çerçevede bir sorun hatırlattığınız iyi oldu belki diğer üniversitelerde de gündeme geldi. Ders kitabının bir başka yayın evi tarafından yayımlamadan önce üniversiteye sorulması gerekiyor. Yayınlanabilir mi diye, üniversite de derse ki biz yayınlayamıyoruz o zaman hoca bunu başka bir yayın evi tarafından yayınlamasında konusunda hak sahibi olur. Ama bu ders kitaplarıyla ilgili bir kısıtlama yani her kitabı içine almıyor. Ama RTÜK projesi çerçevesinde ders kitabı da yayınlanabilir. Ama bu sorunun yaşanmaması için öncelikle o sürece girmesi tercih edilir. Bu kapsamda yine Suat Hoca Kıbrıs'ta gündeme getirmişti. Uluslar arası Kıbrıs Üniversitesi şimdi bir yazıyla başvurdu ve uluslar arası halkla ilişkiler sempozyumunda sunulan bildirilerin kitapçığının da bu kapsamda basılması konusunda. O yazıda geldi onu da bu kapsama almaya çalışacağız.

Prof. Dr. Aysel Aziz: Ben de bu konuyu açmak istemiyordum; ama Akdeniz Üniversitesi basacak bunu, orada bir hata yapmayalım. Akdeniz Üniversitesi ben bunları basacağım, demiş. Şimdi üniversite basarken böyle bir toplantının sonunda RTÜK niye bassın. Üniversitenin mevzuatı, üniversitenin şeyi çok farklı…

Prof. Dr. Peyami Çelikcan: Hocam basacaksa basın, ona diyecek bir şeyim yok; ama işin ev sahibi olan dekan bu bildiri kitapçığının RTÜK tarafında basılması için müracaata bulundu. Bizim de ona yardımcı olmamız gerekiyor. Akdeniz Üniversitesi'nden bir şey var Hocam.

Prof. Dr. Aysel Aziz: Şimdi bu personelle ilgili, eleman almasıyla ilgili TRT'nin Genel Müdürlüğü'ne sorduğumuz zaman meclis komisyon ona başka söz vermiş; ama sorsaydık şunu diyecekti: Kazanmadılar ki. Niye yetiştirmiyorsunuz ki. Herhalde böyle diyecekti. Yıllardan beri devam eden bir sorundur bu. Her dönemde TRT maalesef siyasallaşmıştır. Kendi eğilimine uygun veya sosyo mekanizmasına, artık kullanmak istemiyorum ama böyle kişileri alırlar burada yanlış çok fazla olmuş, burada son derce üzüldüm. Arkadaşımızın demin dediği gibi muhakkak ki tepki göstermemiz gerekiyor. Teşekkürler.

Doç. Dr. Seçil Deren **Akdeniz Üniversitesi**	

Hocam, Prof. Dr. Aysel Aziz Hoca'nın açıklaması için kendisine teşekkür ediyorum; fakat gittik ve görüştük, eğer yardımcı kabul edecek olursak Akdeniz Üniversitesi açısından bakımla ilgili bir kontenjanı olduğunu sanmıyorum. Teşekkürler.

Prof. Dr. Bayram Kaya **Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi** **bayram.kaya@manas.kg**	

Öncelikle çok teşekkür ediyorum. Ben de TRT konusunda konuşmak istiyorum. Ama biraz tersinde. Bize çok pozitif katkıları var ve bunlardan da genel müdürün haberi olduğunu düşünüyorum. Çünkü iletişim fakültelerine çok pozitif bakan birisiyim. En azından kendi fakültem ve üniversitem adına ve bize yaptıklarını göz önüne alırsam ve şuanda bizim TRT

ile geniş kapsamlı bir antlaşmamız var. Hatta bizim ortak dış ortak stüdyolar kurma yaklaşımları var. Yine teknik eleman eğitimi konusunda, stajlar konusunda ortak antlaşmamız var. Dolayısıyla Türkiye'deki iletişim gelişmesine, fakültelerin gelişmesine bire bir konuştuğum için söylüyorum çok pozitif yaklaşan bir TRT, dev bir kurum herkes biliyor. Alt, aşağılarda bir şeyler oluyor diye düşünüyorum ve şimdi personelin öyle işte sıkı bir çalışma olmadığından hazıra konduğunu düşünüyorum.

Sadece ben olanı söylüyorum. Gerçektende de bu güne kadar çok genel müdür gelip geçti. Benim için 2 kişi çok büyük destekçidir, iletişim alanında. Birisi işte diyorum benim için ama sürecektir. Yani bire bir kendisiyle görüşürlerse birçok desteği, o dev kurumun desteğini fakültelere sağlayabileceğini düşünüyorum. Teşekkür ediyorum.

Prof. Dr. Ahmet Bülend Göksel: Şimdi eğer bir kota konulmasını kabul ettirebilirsek az önceki endişe de ortadan kalkar. Kota içerisinde mutlaka iletişim fakültesi mezunlarının istihdamı zorunluluğu bazı konularda. Nitekim Suat Hoca biliyorsunuz basın-yayın yönetim kurulu üyeliği yaptı. Şimdi genel kurul üyesidir. Ben de aşağı yukarı 4-5 yıldan beri basın-yayın genel kurulu üyesiyim. Onun için yaptığımız bir çalışmada yerel basında mutlaka iletişim fakültesi mezunlarının istihdamı, istidam edilmesi konusunda belli oranda çalıştırdıkları şeyler orantılı olarak böyle bir yönetmeliği geçirmesini sağladık ve garanti altına aldık bu işi. TRT içinde benzer bir çalışma yapılabilir. Tabi ki kotayla ya da başka bir şeyle belli yüzdelerde mutlaka her dairede belli yüzdelerde iletişim fakültesi mezunlarının olmasının sağlanması gibi o zaman "sınavı kazanamadılar git falan" bahanesini de aşabilmiş oluruz.

Prof. Dr. Ahmet Tolungüç: Şimdi Hocam sınavı kazanabilmesi için önce bir kişinin sınava katılmak için yaptığı başvurunun kabul edilmesi lazım. Dolayısıyla TRT onu engelledi. Haluk Hoca'nın o konuda epey girişimleri oldu ve hiçbir sonuç alınmadı, sınav sonuçları da burada.

Prof. Dr. Bayram Kaya: Şimdi birde sektör olarak karşılaştığımızda medya olarak istemleri biraz farklı, sanırım bizim programlardan farklı bir sistem var veya medyanın ihtiyacı ile belki bizim yürüttüğümüz iletişim eğitimi bire bir örtüşmüyor. Oralara biraz baktığımız zaman verilen örnekleri, yazı işleri müdürlerinin verdiği örnekleri hepimiz biliyoruz. Belki şu akreditasyon konusuna atılırsak özellikle oradan yani biz sanıyorum GAP idaresi ile bir eğitim programı düzenliyordum. Hocalarımız hatırlayacaktır. Kokteyli vardı. Kokteylinde bir

sürü işte muhabirleri vs. var. Bizim genç arkadaşlarımız işte onlara sordular hepsi beklentileri fakülteleri biz olduğumuz için Ankara iletişim, bizden olmayan muhabirlerin bir beklentileri vardı. Hepsine sorduklarımda işletme mezunuydu, iktisat mezunuydu. Buna kızdılar: Niye oluyor İletişim fakülteleri bu kadar dururken? Onlarda şöyle bir cevap vermişlerdi; ne derece haklılar ama belki bir yerinde haklılık payları var, bir şirketin bilançosunu analiz edip de oradaki gizli haberi ortaya çıkarmayı bir iktisatçı yapabilir; ama bir iletişimci yapamıyor. Gerçekten böyle bir analiz gücümüz… Belki programlarımızı bir daha gözden geçirmemiz lazım. Toplumsal sorunları analiz edip, altındaki gerçekleri ortaya çıkarabilecek ve bu akreditasyon konusunda haklılıkla kamuoyunda daha etkili olursa bir yönlendirme yoluyla, hani mecburen bunu bir tek direktiflerle filan biçiminde değil de, biz şeyde de Kırgızistan'da toplanıyoruz onların da iletişim fakülteleri var, her seferinde kanun çıkaralım yapalım kanun çıkartıp yapalım. Şimdi resmi kurumlardan bunlar kabul edelim etmeyelim böyle bir zan içindeyim. İletişim fakültelerinin de böyle bir eğilim içerisinde olması gerekiyor. Ama bir ihtiyaçtan yönlendirme içerisinde çalışmalar olursa daha da etkili olacağını düşünüyorum, teşekkür ederim.

Prof. Dr. Ahmet Bülend Göksel: Bir küçük bir şey söyleyebilir miyim? KKTC'de yapılan halkla ilişkiler sempozyumun da tebliğlerden bir tanesi çok enteresan. Tüm dünyadaki uygulamaları incelemiş ve iletişim mesleklerinin ve iletişim iş yerini kimler tarafından yapıldığını… Bana çok enteresan geldi: Brezilya'da iletişim fakültesi ile ilgili dal mezunu olmayanları bu mesleği yapmaları yasak. Aynı hukukçuluk gibi, aynı muhasebe gibi ya da diş hekimliği gibi. Mutlaka o dalın mezunu olması gereği ortaya konmuş. Günümüzde biraz önce de bütün arkadaşlarım söylediler. İletişim son derece önemli bir şey, çok yöne sürükleyebiliyor toplumları. Dolayısıyla bu işlerin, iletişim işlerinin ve iletişim mesleklerinin bunca eğitim almış kişiler tarafından yapılmasına yönelik bir yasa çıkardık. Ben böyle diktatöryel bir baskı olacağını zannetmiyorum, haklarını almış olacak çocuklarımız diye düşünüyorum.

Prof. Dr. Şermin Tekinalp **Beykent Üniversitesi** **542-2432390** **sermintekinalp@beykent.edu.tr**	

Yani geliştirmek zorunda kalıyoruz. Diğer işletme mezunlarına göre daha düşük puan alabiliyorlar. Şimdi doğruya doğru, ikincisi de çok kolay mezunlar veriyor iletişim fakülteleri, büyük bir çoğunluk bizim markamız olmaktan çıkıyor. Yani mezunlar fakültelerin marklarıdır. Biraz bizim de biraz çuvaldızı kendimize batırmamız gerekiyor. Biraz daha iletişim fakültelerini bilim ağırlıklı yaparken hem uygulamalı hem bilimsel, kuramsal çok iyi öğrenciler hem alacak hem de yetiştirecek duruma getirmemiz lazım diye düşünüyorum. Yani bizlerde de var suç.

Prof. Dr. Ahmet Tolungüç: Evet, zaten bunların hepsini ilerleyen gündem maddelerinde tek tek ayrıntıları ile tartışacağız. Bu geçtiğimiz yıl faaliyetleri çerçevesinde hem bilgilendirilip hem konudaki görüşlerinizi aldık. Saatimizi de program çerçevesinde öğle yemeği aralığına dayamış.

Prof. Dr. Haluk Gürgen **Bahçeşehir Üniversitesi** **532-2660792** **haluk.gurgen@bahcesehir.edu.tr**	

Böyle bir yöntemi uygulayarak, üstellik yönteminizde de yine beni çok şaşırdınız. Yani ben bunu mesela daha önceki yıllarda söylesem, ciddi şekilde eleştirileceğimi bildiğim bir konu. Siz arama toplantılarını beyin fırtınasının yöntemini, tamamen profesyonelce yani piyasada yapılanı burada yapmışsınız. Bu olağan üstü bir şey, yani gerçekten başta siz olmak üzere bütün fakülte çalışanlarını, hepinizi kutluyorum. Müthiş bir yenilik, müthiş bir yeniden kendi içimizden başka bir noktaya varma sürecini gösteriyorsunuz, çok etkilendim. Şimdi bu başlangıçta sakın eleştirdiğimi düşünmeyin, geçmişteki duruş değişti. Siz de söylediniz, yani bu konu ile ilgili bir eleştirel açıdan bu duruma hani yeri gelmişken diye geçmişte söylemem gereken lafı söyleyeyim diye değerlendirmeyin. Şimdi burada ilgimi çeken birkaç nokta var. Onların üzerinde duracağım.

Bir kere bu günümüzdeki iletişim teknolojisinin geldiği nokta ve geleceği noktayı dikkate alarak, bunun böyle efekte anlamada örgütlenmesine dayalı eğitim modelinin şekillendirilmesi konusu çok ilgimi çekiyor yani hepimiz bu konuda düşünce üretiyoruz; ama bunu daha böyle, raporu okuduğunda herhalde göreceğini düşünüyorum. Nasıl yani, atölyeler zaten siz daha güzel konuştunuz reklam atölyesi, fotoğraf atölyesi. Bunlar uygulama süreçleri içerisinde nasıl birbirleri ile ilişkiye girecek? nasıl o çoklu ortamlar birisinde reklamı yaparken? diğerinde içeriğin habere dayalı işi nasıl ortaya çıkacak? bunlar eğitimdeki bilgi üretim süreçlerinde nasıl ilişkilendirilecek, bu konuda örnek aldığımız soru bir örnek aldığınız dünyada yapılan modellerle ilişkilendirdiğimiz bir çalışma var mı? Yoksa tamamen siz kendiniz, kendi koşullarınız açısından mı bir model ürettiniz? bunu çok doğrusu merak

ediyorum. Eğer duyabilirsem, açıklayabilirseniz hepimize yardımcı olacak bir konu diye düşünüyorum.

İkinci bir nokta: öğretim elemanlarınızın bu model çerçevesindeki yetiştirilmesi konusunda ilişkin bir ölçme yaptınız mı? Ya da vizyonunuzun gerektiğini çoklu ortam organizasyonunu bağlamında nasıl mesela akademik çalışma palanları yapılacak? Bunlar da çok önemli. Çünkü bunu yapabilecek insan gücüne ihtiyacımız var, bu kafaya sahip insan gücüne de ihtiyacımız var. Dolayısıyla bununla ilgili geliştirdiğiniz bir model var mı? Bunu da merak ediyorum. Şimdi iki tane ama ben tekrar teşekkür ediyorum bende kendi adıma belki aramızdaki hocalarımız bilebilirler, ama bu stratejik planlama meselesi, kalifiye meselesi, Bologna meselesi ile ilgili YÖK' deki YÖDEK'in kurucu üyelerinden bir tanesiyim. Çok uzun yıllardır bu konulara ilişkin bende çalışmalarda bulundum. Şeydeki Bahçeşehir ile ilgili düzenlemeler stratejik planlama çalışmaları yaptık. Çok da yararını gördük. Ona bağlı olarak ders programlarını da geliştirdik. Bu çalışma olmaksızın bizim daha ilerici, daha yeni olanını keşfetme imkânımız yok. O nedenle bu konu üzerinde çok detaylı şekilde çalışılıp kafa yorulmasında büyük yarar vardır. Bunu da bu gündeme alıp burada tartıştığımız için çok mutlu oldum. Teşekkür ederim, sağ olun.

Prof. Dr. Haluk Geray **Ankara Üniversitesi** **532-3230773** **haluk.geray@media.ankara.edu.tr**	

Cevap değil tabi ki paylaşım içinde öncelikle hani bugünkü sonucu yarına muhafazakârlıktaki piyasaya karşı olan Ankara Üniversitesi iletişim fakültesi dediniz? Ona en azından politik olarak yanıt vermek durumundayım. Sonra gittiğimde, şimdi şu gerçekten burada bildiğiniz gibi, öyle bir izlenim var, ama aslında insanlar bunu demek istemiyorlar yani biz piyasacı olmuş değiliz, ben de piyasacı değilim; ama ben bütün bu dünya hegemonyası, küreselleşme süreci içerisinde kendi ülkemin minimumum yarar elde etmesi, ya da maksimumum yarar elde etmesini sağlamak için askeri strateji öneriyorsam, bu benim mesela solcu olduğumu göstermiyor. Kendi açımdan bakıyorum. Dolayısıyla bu piyasayı kabul etmek ona teslim

olmak değil, hatta belki de şu tarafı da var işin, yani bu tür uygulamaları, bu tür piyasaları arama toplantıları piyasaların kullandığı yöntemler ile ilgili bu toplantıları giderek sivil toplum örgütleri siyasi partiler her türlü belli bir amacı gerçekleştirmeyi ve her türlü hareket kullanıyor artık günümüzde diye düşünüyorum. Dolayısıyla bu araçlarda ben piyasacı olarak tanımlanmıyorum, ben kendimde aslında UNIDO'nun Türkiye'nin küçük grup toplantılarını moderatörüyüm. TÜBİTAK ile birlikte 2006 ya kadar sürekli çalışmalar yaptım. Hiç özel firmalara yapmadım, ama kamu kuruluşların strateji oluşturma çalışmalarında yer aldım. O çerçevede onları evet böyle bir yanıt vermiş olayım. Piyasacı değilim, kamu yararı asıl önemli olan. Ayrıca eleştireldir, eleştirmeye de devam ediyoruz. Ama belli becerilerin de kazanılması gerektiği doğrultusunda. Üstelik bu kamu yararı ve eleştirel bakabilmeyi yapabilmek için de onlara ihtiyaç oluyor. İşin ilginç tarafı yani bugün sivil toplum örgütünü düşünebilir misiniz? Web sitesini işletemeyen hiçbir teknolojiden almayan yazı yazmasını bilmeyen olamaz. Bu yanıt değil tabi ki. Birinci noktada sorularınızın çoğu çok çabuk yanıtlar istiyor. Bu yanıtlar, bu bir başlangıç çalışması, dediğim gibi yani belirli bir kurumda Türkiye'yi etkilemiş olan bir kurum içinde yeniden yapılanma nerden başlanmalı denildiğinde, böyle bir çalışmadan başlamak durumundaydı. Dolayısıyla daha çok stratejik planlamada porside dediğimiz teknikten esinlenmiş bir vizyon çalışmasıydı ve açıkçası stratejik hedeflerimizin içinde o eğitim planı dediğiniz şey, ama onlar hedef henüz bu eğitim planını başarmış değiliz.

Amacımız sizlerin bütün deneyimlerinden yararlanarak bunu başarmaya çalışmak. Çok küçük deneyler yaptık. Örneğin; bizim "Görünüm Gazetesi" vardı. Gazetecilik, kâğıt gazetecisi, gazetecilik denilince kâğıt gazeteciliği anlaşılıyor. O ekibi on-on beş kişilik bir ekibi alıp asgari diğer becerileri kazandırmak için kreş türü bir uygulamadan geçirdik. Kısa film radyo vs. atölyesinde hani onlar bakalım ne yapacaklar gibi başarılı olduğumuzu pek söyleyemem. Öğrencilerin motivasyonlarının yüksek olduğunu da söyleyemem. Bütün bu denemelerden ortaya çıkan. Ama devam ediyoruz. Bütün bunları böyle bölük pörçük yapıcılık bir yaklaşım olmuş oluyor. Bu yani toptan böyle her şeyi tek bir şeyde değiştirmek değil de işte bir bakım görünümdekiler ne yapıyor? Kameraman çekimleri nasıl yapıyor? Kurguda nasıl yapıyorlar? Bir film çekebiliyorlar mı? Bir haber filmi falan gibi böyle denemeler yaparak önümüzü açmaya çalışacağız. Dolayısıyla o raporda da çok somut bir şeyler bulamayacağız.

Öte yandan beceriler konusunda AB'de raporda bulabileceğimiz medya alanında yeni beceriler diye bir AB projesi var. Çerçeve program kapsamında o bitmiş durumda geçtiğimiz yıl bitmişti daha doğrusu orda tek tek listeler var. Yani bir gazetecinin örneğin; falan düzeyde

ses becerisi işte kamera becerisi, şu becerisi ne olmalı? Ya da radyo televizyonculuk metin becerisi ne olmalı? gibi bir takım ilkeler var. Onlardan yararlanabiliriz. Hepinize birinci noktada söyleyebileceklerimiz bunlardır. Biz de açıkçası başlangıç noktasındayız. Bu gerçekleşmiş bir şey değil, gerçekleşmesi için harekete geçtiğimiz başlangıç noktasını oluşturuyor.

Öğretmen alanlarının geliştirilmesi konusunda da aynı şeyi söyleyeceğim, kendi kendimize fırsat çıktıkça yapabiliyoruz. Örneğin bir araştırma görevlisi aldık bir yıl evvel. Tam da istediğimiz gibi bir araştırma görevlisi çıktı. Dil-Tarih bölümünde yüksek lisans yapıyormuş. Yapmasının nedeni ODTÜ teknokentte yazılımcıymış, elektronik mühendisi, çok kafası bozulmuş oradaki teknolojik işine şuna buna, ben sosyal bilimci olacağım demiş. Aman dedik hani kadro geldiğinde böyle bir adam arayalım işte bu vizyona uygun dedik var mı? Yok mu? Bir kişi çıktı onu aldık. Şimdi hani o konuda herkes memnun kimin başı sıkışsa ona gidiyor.

Teknolojiye boğduk ama hiç değilse sosyal bilimler alanında söyle bir vizyon içinde misyonu oldu çocukcağızın, mutlu şimdi. Yok, çok önemli yani orada mutlu değildi ve burada mutlu insanlara burada bir şeyler verebildiğini görüyor. Şimdi mesela tek tek böyle fırsatları yakalıyoruz.

Prof. Dr. Haluk Gürgen: Benim merak ettiğim nokta yeni binanızı bu modele göre şekillendirdiğiniz için tasarımını, acaba ders içeriği ile ilgili programı ile ilgili hocalarımızı ilgilendiren bir şey var mı? Belki de kıyaslamayı yaptığınız durumlar olabilir. O bakımdan bizde yararlanalım diye söyledim.

Prof. Dr. Haluk Geray: İşte yani bakmamız, arayıp bulmamız lazım. Bende de yok, keşke olsa yani bizim YÖK çerçevesi tam tersine bir işi gösteriyor. Kapıda konuştuk Ahmet Hoca ile yani bizim okulda bu işlere en çok ilgi duyan, etkilenen, heyecanlanan kesim aslında daha araştırma görevlileri daha genç akademisyenler ve özellikle öğretim görevlileri oldu. Atölyelerin başındaki duran öğretim görevlileri uzmanlar. Şimdi mesela öğretim görevliliği şimdi ama doktoralı insan istiyor. Öğretim görevliliği için oysa benim için o değil ki haber yazmayı bilmeli, radyoda görev alıyor, kısa film yapıyor falan filan. Yani doktoralı insan ancak öğretim görevlisi olabilecek. Bütün bir çerçeve bizi iletişim fakültelerini bir tür sosyoloji fakültesi gibi görüyor. Yani bizim şu teorik ve uygulamalı şeyi dengede tutmamızı sağlayacak ileriye yönelik bir umut yok. Benim de aslında gündeme getirmek istediğim de şu.

Biz toplanalım hani bu anlamda demiyorum, bu vizyon anlamında demiyorum. Her fakültenin kendince ayrıca bir vizyonu olabilir. Burada bir sinema hedefi yok, mesela Ankara'da daha çok gazetecilik noktası bizim açımızdan önemli, halkla ilişkiler içinde geçerli, bu tüm iletişim merkezleri için de geçerli; ama biz Ankara'da sinema gibi bir şeyi çok öncellikli şeye koymadık. Mesela burada kısa film belki eskiden olduğu gibi insanları gene yetiştirir. 5 tane ünlü yönetmen 5000 kişinin içinden çıkabiliyor, gene çıkar. Yani böyle bir durumda böyle bir boyutu var. Bilmiyorum yanıt oldu mu yanıt vermeye çalışıyorum.

Prof. Dr. Aysel Aziz: Ne o ne o önce çok duygulandığımı belirtmek isterim. Hani Barack Obama'nın dediği gibi ya da daha öncekilerin dediği gibi, "we can do" diyecem. Dolayısıyla 15 sene önce başlattığımız fakülte olarak tüm olarak başlattığımız bir girişimin bu şekli ile yeniden canlanması gerçekten beni çok duygulandırdı. İletişim fakültesi olarak ben eminim bu teknolojik gelişmeler ki, bunun toplum teknolojisi istiyor, bunu yapmak zorundayız. Zaten bunu; ama bunun yanında bizim kurumsal bakış açımızın değişmeyeceğini de ben inanıyorum, o devam edecektir. Ama bunun üzerine eğitimde olsun yetiştirmede olsun. Teknolojinin katkısını ya da teknolojinin etkisini bu şekilde dönüştürülmüş olmanın son derece mutlu etti. Umarım yeterli finansal kaynaklar bulursunuz. Bu orada düşünmüşsünüz muhakkak ki ama biliyorsunuz Ankara Üniversitesini yani Basın-Yayın kuruluşunu gerçekleştiren UNESCO dur acaba UNESCO bu konuda bir teklifte buldunuz mu? Belki hani o başlangıçtan beri teknik olduğu için belki hani bir takım kaynaklar ondan sağlayabilirsiniz gibi geliyor. Benim elimde olsa, bak şunu söz veriyorum, milli piyango çıkarsa ben oradan sponsor olurum. Teşekkür ediyorum, tekrardan kutluyorum.

Prof. Dr. Şermin Tekinalp: 2020 için stratejik çalışmalarınızı ben de kutluyorum. Gerçekten bu raporu eğer lütfedersiniz istiyorum da biliyorsunuz rektörlüğe Bologna yazısı ile ilgili bir taslak rapor geldi. Ben rektör yardımcısı olarak benim de elimden geçti, bilmiyorum diğer arkadaşlar da biliyorlar mı? Bunu bütün dekanlıklara da gönderildi. Düzenli çalışmalar da yapıldı burada yepyeni bir süreç başlıyor. Avrupa ile uyum süreci bütün lisans, lisansüstü programlarının yeniden düzenlenmesi öğrenim girdilerin, çıktıların, programlarının bütün yasaların yeniden uzunca bir taslak rapor ve üniversitenin görüşleri istendi.

Dekanlar Başkent Üniversitesi Kampusunda

Prof. Dr. Haluk Gürgen: Burada birlikte bir karar almıştık ama gündeme girmedi. Ama bana gelince gördüm ki konuşabileceğimiz bir alan var ve istihdam meselesi. O nedenle size bir bilgi vereceğim. Bu bilgi kapsamında da bazı notların altını çizeceğim. Bilgi şudur: Reklam ve halkla ilişkileri ne ölçüde hani kapsayacak şekilde vurguluyorsunuz bilmiyorum ama tabi bizim reklamcılık ve halkla ilişkiler, sinema- televizyon dışında bölümlerimiz de var. Şimdi bu reklamcılık ve halkla ilişkiler özellikle halkla ilişkiler kurumsal iletişim derneği pardon iletişim danışmanlığı derneği ve halkla ilişkiler derneği ikinci kez algı araştırması yaptı. Bilmiyorum geldi mi bu algı araştırmasının sonuçları sizlere. Şimdi bu algı araştırmasının sunuşu ve de soruların şekillenmesinde zaman zaman benim de katkılarım oluyordu. Bizim üniversitemizde, fakültemizde bunun basına ve aytaçlıda takdimi yapıldı. Orada da konuştum ben. Şimdi size kısaca bu araştırmada iletişim fakültelerini ilgilendiren tarafıyla ilgili ne tür sonuçlar çıktı onları paylaşmak istiyorum çok kısa.

1) Sektör hiçbir suretle iletişim fakültelerini kendileriyle görüşen, kendilerinin beklentilerini karşılayan, kendilerini istihdam edeceği kişilerin yetiştirilmesine ilişkin görüş alış verişinde bulunduğunu düşünmüyor. Buna bağlı olarak sektör iletişim fakültelerinin mezunlarının doğrudan doğruya kendileri tarafından istihdam edilecek niteliklere sahip olduğunu da düşünmüyor. Bu da önemli ve de diyor ki sizin biraz önce belirttiğiniz gibi biz dolayısıyla iletişim fakültesinden mezun olan öğrenciyi yani

diğerlerine göre daha fazla tercih etme noktasında değiliz. Çünkü bu öğrenciler iyi yetişmiş öğrenci değil. Özet olarak söylüyorum. Bunların büyük bir kısmı dil bilmiyor, büyük bir kısmının Türkçeyi kullanma konusunda eksikliği var, çok büyük bir kısmının kendi deneyimlerinden yola çıkarak söylüyorlar, büyük bir kısmının analitik düşünme, yaratıcı düşünme, üst düzey yöneticilerle ilişkiye girme, onlarla ilgili stratejik anlamda görüşmeleri sonucunda bir noktada buluşma, kendilerini saydırma, kabul ettirme anlamında çok ciddi teknik anlamda problemleri var. Kısacası biz bütün bunları iletişim fakültesi mezunudur diye istihdam etmek zorunda değiliz. Yıllardır hep bildiğimiz iyi yabancı dil bilen, iyi liselerden mezun olmuş olan özellikle ardından Boğaziçi'nde ya da başka yerlerde sosyoloji, psikoloji, ekonomi, işletme okumuş insanları hele bir de yurt dışı deneyimi varsa daha fazla tercih ediyoruz. Bu tabi çok vahim bir şey. Yani öyle bir şey ki bu iletişim fakültelerini yeniden hani medyayı bilmem yani biliyorum da şimdi bu kapsamda konuşuyorum sorgulanması gereken bir konu bu.

2) Peki, akademisyenler ne düşünüyor? Bu da hani dün Prof. Dr. Şermin Tekinalp hocamın da söylediği gibi "Kendimizde görmemiz, kendimize bazı sorular sormamız gerekir." dedi. Akademisyenlerin de verdikleri yanıtlara baktığımız zaman ben tek tek –bu araştırmayı yürüten benim arkadaşım- soruları daha detaylı olarak da gördüm.

Değerli arkadaşlar kabul etmeliyiz ki hiçbir akademisyen mezun öğrencini nerede çalışacağı, ne yapacağı ile ilgili farklı, kaile alınabilir görüş dile getirmemiştir. Çok konveksiyonel, çok ortalama görüşler yani hiçbir şekilde demeyeceğim ama büyük bir çoğunluğu çok fazla bu işi kendisinin işi olarak görmüyor "bu benim işim değil, ben dersimi veririm, bana ne." diyor. O çocuğun nerede işe gireceği, girdikten sonra mutlu mu değil mi, yükselmiş mi, kariyer planı vs. bunlarla ilgili yeri geldiğinde ortalama, konveksiyonel laflar ediliyor. Ama pratikte buna bir proje olarak baktığınızda, teknik sorular sorduğunuzda hiçbir sorunun cevabı yok. Şimdi böyle bir durum var. Yani bizler önce kendimize bir bakacağız diye düşünüyorum. İstihdam meselesiyle ilgili olarak sektörün nerede bunlar çalışıyorlar işte Bologna' da bir anlamda bunu bizim önümüze getirecek. Bunlar ilgili ders programımızı yani baştan gözden geçirmezsek, dün Prof. Dr. Haluk Geray hocanın anlattığı tarzda çalışmaları ciddi bir şekilde yapıp hayata geçirecek çözümler üretmek gerekir. Çalışmayı yapmak yetmiyor. Bunu uygulamak gerekiyor. Biz Fen-Edebiyat Fakülteleri'nin bir bölümü olacağız yakında herhalde. Ben yönetici olarak, hoca olarak yıllardır sıkıldım. "Sizin öğrencileri istihdam etmiyoruz." Neden? Şundan ötürü. Yani bu algıyı değiştirmek için bizim topyekûn bu toplantıda ne yapmamız

gerektiğine ilişkin, her şey bir tarafa bunu halletmemiz gerekir. Çünkü bizim halkımız oyuldu biz söküyoruz. Artık bunu idrak etmemiz gerekir. Kamu kuruluşlarında İngilizce öğretmeni olmak zor. Biz hazırlık okuduk diye İngilizce öğretmenliği sertifikası alacak adam mı yetiştiriyoruz. Biz bilmem nerde memurluk yapacak adam mı yetiştiriyoruz. Yani bunları da bir konuşalım. Dolayısıyla kendi fakültelerimizde de bunları konuşmak zorundayız. Rektör istedi diye açılmış fakülteler var. Yani televizyonda üniversitenin iletişimini yaparım, onunla bunu yaparım, siyasi olarak güçlenirim, sonraki dönemde rektör olurum gibi nedenlerle. Yok, böyle bir şey, yani bunlara alet olmamamız lazım. Teşekkür ederim.

Prof. Dr. Ahmet Tolungüç: Bütün söylediklerinize yürekten katılıyorum. Zaten bu iletişim fakültemizin on yıla aşkın bir süreden beri bu tür kaygıları çözümlemesi çabasıyla ortaya çıktı. Zaman zaman başka alanlara kaydı hocam. Ama şunu da bu söylediklerinizin tümüne katılıyorum. Hem araştırmanın tespit ettiği bulgulara çok açık onlar. Artı analizinize katılıyorum. Ama şunu da gözden kaçırmamamız gerekiyor ki son söylediğinizden başlayayım. Dün konuştuk 1992'de sayımız 6, 2006'da 27, 2007'de 33, 2008' de neyse rakamlar uyuşmuyor olabilir. 38 hemen iki sonra sayımız 46'ya filan çıkıyoruz. Hazır bekleyen kurulma aşamasında 4-5 tanesi vakıf olmak üzere yeni üniversiteler var. Şu anda Gümüşhane' de başka bir üniversiteden devşirme dekan yardımcısı olan Giresun'da hiçbir şeyi olmayan iletişim fakültesi var. Bizim bunları açılması konusunda bir şeyler yapmamız gerekir. Ama problemlerimiz nedir?

1) Özellikle vakıf üniversitelerine çok da müdahale etmeye ne hakkımız ne de şansımız olduğunu düşünüyorum. Devlet üniversitelerine de il içinde yani Giresun'da bildiğim kadarıyla Gümüşhane'ye gittim ama nüfusu 50-60 bini geçmiyor değil mi?

Merkezi nüfus 24 bin mi? 24 binli nüfuslu bir ilde bir üniversite kuruyorsunuz ve buna iletişim fakültesi açıyorsunuz. Şimdi iletişim fakülteleri YÖK tarafından bir depo ne denir. Hani üniversite adaylarını sokup depolayacakları, istifleyecekleri şeyler olarak görülmeye başlandı ve buraya girip mezun olan insanlara diplomasını verdiğiniz zaman haklı olarak hem beklentilerini hem de istihdam alanındaki olanakları da boğar hale getiriyorsunuz. 38 tane üniversite. Küçüklü büyüklü, irili ufaklı ortalama olarak her fakülteden 100 derseniz yılda 3800 iletişim mezunu hepsinin de mükemmel niteliklere sahip olduğunu varsayalım. Yılda 3800 yeni iletişim mezununu istihdam edebilecek bir sektör var mı Türkiye'de? O zaman böyle bir şeyin peşinde koşmanın, yeni fakülte açmanın (söylediğiniz doğru) yasadaki şeyden

kaynaklanan nedenle iletişim fakültelerinin radyo-televizyon bölümü bulunan iletişim fakültesi sahibi olmak özellikle taşrada RTÜK'ten frekans almanın anahtarıdır. Böyle olduğu zaman ha bire açıyorsunuz. Antep'te önümüzdeki ayda 2 tane birden geliyor. Dolayısıyla böyle bir ortamda öğrencilerin nitelikleri hakkında Prof. Dr. Haluk Geray'ın dün çok güzel özetlediği bu tür çalışmalar yapmak bir şeyi düzeltmiyor. Bütün bunları bir kenara bırakın. Burada çabaladık, çözümler bulduk, üzerine gittik filan. Dün yine konuştuk öğrencilerin nitelikleri konusunda. Gelen öğrencilerin sistemden kaynaklanan ya da eğitim sisteminden kaynaklanan çok ciddi sorunları var. Biz şunu bir kıvanç vesilesi yaptık. Bu bizim ayıbımız olduğunu düşünüyorum. Türkiye'de yabancı dilde eğitim yapmayı yani yabancı dil öğretmekten söz etmiyorum. Yabancı dilde eğitim yapmayı marifet saydık ve bunu herkes birbirine bakarak taklit etmeye başladı. Çünkü sektör yabancı dil bileni istiyor. Benim eşim ODTÜ'den 30-32 sonra emekli oldu. ODTÜ'de bunlar yanılsamalar. ODTÜ'den mezun olanların yabancı dil bildikleri yok. Eğer küçük yaşta kolejden ya da başka nedenlerle bilerek gelmiyorsa, yabancı dil bildiği yok. Bunlar yanılsamalar bu yanılsamaların üstünde istihdam tercihleri yapıyor. Hem özel sektör hem kamu sektörü, dolayısıyla bunlara bir bütün olarak bakmak gerekiyor. Söylediklerinize aynen katılıyorum. Ama bunların çok önemli bütününe müdahale etme şansımız yok. Üniversite açılma sayısına müdahale şansımız yok. 17. , 18. tercihle gelen öğrencileri acaba daha nasıl yükseltebiliriz diye dün uzun uzun konuştuk kararlar imzaladık. Bunlar bu günden yarına olabilecek şeyler değil. Dolayısıyla bütün bunları…

Prof. Dr. Haluk Gürgen: Ben bir şey ilave etmek istiyorum. Bu müdahale etme şansınız yok cümlesiyle ilişkili olarak hiç kuşkusuz doğru, müdahale şansımız yok. Ne yasa yapıyoruz ne de yasa yapanlar nezdinde gücümüz var. Sözümüzü dinleyen kimselerde yok. Ama biz kendi adımıza yapabileceğimiz bir şeyler var bakmak durumundayız. O nedenle de ben iletişimin bu algı yönetimi itibari ile çalıştığım için o açıdan bakıyorum. Diyorum ki ben iletişim fakültesi olarak benim paylaşımlarım nezdinde ki algılamayı nasıl yükseltebiliriz. Ben kendi ev ödevimi nasıl yapabilirim. Başka bir üniversitenin fakültesi eksik yapar yapmaz onu bilemem. Ama bütün üniversiteleri etkileyecek bir problemi yaratmayacak şekilde onu da nasıl etkileyebilirim.

Bu arada meseleye böyle bakmak lazım. Yoksa benim ne yasa yapanlara nede yapıcılara karşı yapabileceğim çok fazla yapabileceğim bir şey yok. Ama ben kendi araştırmalarımla alakalı, 6-7 tane, bunlar şekillenmiş durumda. Üniversite açısından da iletişim açısından da bunlardan

farklı noktada da değiller. Öğretim elemanları niteliği efendim topluma verdiği hizmet, araştırma niteliği, çocuğun mezun olduğu zaman durumu, toplumda etkilendiği alanlar, siyasal ve sosyal anlamda etkilediği alanlar bütün bunları kalem kalem çıkartırsınız. Bunlarla ilgili belirli gündemler oluşturursunuz ve yönetirsiniz. Yani iletişim okutuyorsunuz ve kendi söküğümüzü de dikmek zorundayız. Ama bu yılda bir yapılan toplantılarla olamaz. Bu profesyonel bir yaklaşımı gerektirir. Bu nedenle yani kendi adımıza bir komite oluşturulması, bununla ilgili bir stratejinin hazırlanması gerekir. Ama bu kolay bir şey mi asla değil. Ama düşünce olarak da olsa bir parça bu toplantıda bir şeyleri pişirmekte yarar var diye düşünüyorum.

Prof. Dr. Ahmet Tolungüç: Yüzde yüz katılıyorum. Affedersiniz söz vereceğim, karşılıklı konuşmaya dönmesin. Ama tam bu sırada Prof. Dr. Haluk Gürgen hocanın vurguladığı şey hakkında bir şey söyleyeyim. Şimdiye kadar benim bu toplantılarla ilgili duyduğum bir sıkıntı vardı. Yani hakikaten nezaket kuralları çerçevesinde bizim Türk toplumunca beceremediğimiz bir şey var. Kişiliğimize ya da kurumumuza almadan birbirimizi eleştirebilmeyi beceremiyoruz biz. Biz herhangi bir kurumla ilgili somut bir hedefi olmasa bile bir şey söylendiğinde çok kişisel, çok kurumsal alıp, ya alınıyoruz, ya küsüyoruz, ya da kavga ediyoruz. Dolayısıyla çok haklısınız. Yani her kurum aslında kendini tek tek kurtaracak. Burada ortak bir şeyimizde yok. Çözümleme şansımızda yok.

Prof. Dr. Haluk Gürgen: Kusura bakmayın ama yani bu itibar derken hepimizin bildiği gibi sadece işin cilasına, imajına yönelik bir yaptırımdan asla söz etmiyoruz. Eğer siz çalışanınızla ilgili bir kalite standardını oturtamazsanız onun üzerinden topluma anlatacağınız bir hikâyeniz olamaz. Eğer araştırma yapmazsanız, araştırma bu topluma karşı bir tepki ortaya çıkarmıyorsa, onu istediğiniz kadar cilalayın bir işe yaramaz. Önce kendi söküğümüzü dikeceğiz, kendi mutfağımıza döneceğiz. Yani sosyal tipleri nasıl veriyoruz, doktrinleri doktor yapıyoruz. Kimleri asistan alıyoruz? Hoca başına düşen ders saati nedir, danışmanlık yükü ile birlikte kaç saati okulda geçiyor, geri kalanı ile ne yapıyor, entelektüel birikimi ile alakalı nasıl bir yatırım yapıyor? Bu konularla ilgili yapmamız gerekenleri yapmadığımız takdirde bu işlerle ilgili sadece lafta iş yürütebiliriz diye düşünüyorum.

Prof. Dr. Bayram Kaya: İki kavramla başlayacağım. İlki Bektaşi ile alakalıdır. Demiş "Tanrılar yok mu?" karşısındaki demiş ki: "öyle bulunur, şöyle bulunur, orada bulunur." Bektaşi de demiş ki: "yok olduğunu biliyorsun, ama söyleyemiyorsun." Prof. Dr. Haluk

Gürgen hocanın söylediklerini iktisat dilindeki adı rekabettir. Bundan sonra aranızda bir rekabet başlayacak ve çevreden gelerek programlarınızı yapılandırmanız gerekecek. O da ben kendi adıma yıllardan beri anlatmaya çalışıyorum. Ülkemizde ne başladı Avrupa Birliği. İster taraftar olun ister olmayın. Ama bir durumdur öyle gidiyor. Küreselleşme aldı başını gidiyor ve rekabet koşulları, özelleştirme bunların hepsi ülkemizde var. Ama biz iletişim fakültelerinde devletçi düşünüyoruz hala. TRT'ye girecek mi, öbür yerlere girecek mi? TRT'ye ister girsin ister girmesin. Bizim bir şansımız vardı. Beş yılda bir Kırgız hükümeti lisans veriyor fakültelere ve 5 yılda bir diyor ki programlarınız yeniden gözden geçirin. Lisansınızı iptal ediyorum. Bununla karşılaştık sonra kalktık ne yapalım, nasıl şekillendirelim diye medyanın yeniden istediği şekilde, sektörün istediği şekilde insanları. Çünkü almıyor. Başkaları istihdam oluyor ve kalktık karar verdik. Başka ülkelere gittik. Örneğin; Japonya ve Moskova'da rastladığım iletişim fakültelerinde siyasal dersi var. Yönetim dersleri ağırlıkta olmak üzere pazarlama dersleri vs. Niye ölçüyorlar bunları? Dolayısıyla bizim ülkemizde rekabet koşulları devlette çalışacaksınız ya öğretmen olacaksınız, ya polis olacaksınız. Başka da bir şey yok. Öyleyse biz de rekabet koşullarına uygun mantıksal öğrenci yetiştirmemiz gerekiyor. Dün konuşurken biz de lisans eğitiminiz nasıl olmalıdır ve sonrası nasıl olmalıdır diye. Dünya, sektör ve bilimsellik bu 3 öğeyi programlarımızı yapılandırırken göz önüne almamız gerekir. Siz Türkiye çapında öğrenci yetiştirmeyeceksiniz artık küresel çapta yetiştireceksiniz. Çünkü burnumuzun dibinde Japon, Koreli ve başka birileri var ve kendi şirketlerinde değişip bu ruhsal çevreye uymaya çalışıyorlar ve bu çapta da öğrenci istiyorlar. O zaman şimdi İngilizce koyalım mı, başka bir şey koyalım mı diye tartışmak bence çok ayıp olur.

1) Öyleyse dil bilecek bir öğrenci iletişim fakültelerinin olmasa olmaz koşullarında biri. Yabancı dil öğrenecek başka yolu yok.

2) becerilerini uygulayabilecek örneğin; elektronik bilgi kesin olacak. Eğer olmasa okuma yazma bilmeyen biri olacak. Tasarım, planlama vs. gücü gelişmiş olacak ve ister rekabete karşı olun, ister Prof. Dr. Haluk Gürgen hocanın tanımladığı iktisat dışı fiyat istihdamıdır. Yani şimdi birinde adınızı, itibarınızı yükselteceksiniz, birine bir şey anlatacaksınız aslıda bu rekabettir. Yarın bunu aramızda kim iyi yaparsa onların öğrencileri istihdam edilecektir. Sektörde istihdam edilecek, diğerleri olmayacak. Bu koşulları geliştirecek lisans programlarını gözden geçirmeli ve çağın kurallarına uygun olmalıdır ve sürekli değişim içinde olmalıdır. Sonra çıktığımızda da dünyayı mutlaka göz önüne almalıyız. Sektörün isteklerini ama yozlaşmış şekilde değil, ama gereklerini araştırmış bir şekilde yapmış olmalıyız. YÖK'ün de programlarına bakıyoruz. Stratejik planlarına, devletin planlarına

bakıyorum bunu söylüyor. Ama iletişim fakültelerinde bunu tersine de gittiğinizde de öğrencilerimizi kimse istemiyor. Öyleyse bu planlama koşullarına, çağın gereklerine uygun olarak iletişim fakülteleri de dönüşmek zorundadır ve rekabet halindedir.

Prof. Dr. Suat Gezgin **İstanbul Üniversitesi** **505-2125909** **gezgin@istanbul.edu.tr**	

Sevgili arkadaşlar öncelikle hepinize merhabalar. İstihdam konusu büyük bir problem ve bunu her seferinde halletmeye çalışıyorsak ta 17.sini yapmış toplantı belirli meyveler vermeye başladı. Bunu göz ardı etmemek lazım. Şöyle ki:

1) Basın-yayın kurumunda biz bunu yasalaştırdık. Bakanlar kurulundan geçirdik ve iletişim fakülteleri mezunu şartı aranır koyduk bu bir.

2) Basın-yayın enformatik bunda da iletişim fakültesi şartı aranır.

3) Anadolu Ajansı da bunu içine alarak tüm iletişim fakülteleri mezunlarını buralara yerleştirdik. Sözüm ona TRT genel müdürlüğüne geldiği zaman TRT'de şu olgu yaşandı ve sayın genel müdür ilk atandığında bizzat beni arayarak İstanbul'daki iletişim fakülteleri dekanlarıyla bir araya gelerek toplantı yaptı. Bunu organize ettik ve bütün arkadaşlarla bir restoranda yemek yedik. Orada gündeme şunu getirdim. Şu oldu ki: yine orda aynı soruyu gündeme getirdik ve maalesef sayın genel müdür iletişim fakülteleri mezunları alanını şartına cevap vermedi.

Diğer taraftan ben o kadar karamsar değilim. Biz fakültemiz olarak öğrencilerimizin nerelerde neler yapabildiğini bir iletişim kulübü kurarak, bütün öğrencilerimizle iletişim içerisindeyiz ve böylelikle de benim önerim şu. Yani biz iletişim fakültesi dekanları toplantısında güçlüyüz

buna inanabiliriz ve de belirli mercileri devamlı korumamız gerekir ve bizzat gidip görüşmemiz gerekir. Nitekim bir dönem milli eğitimin de katkısı söz konusuydu. Bu verilir mi verilmez mi bu hakkı talep ettiğimizi elde ettik ve sanırım sadece Ankara iletişim başka iletişim hakları devler okulları var mı? Eğitim fakülteleri işbirliği yaparak formasyon, pedagojik eğitimi 6 ay, 6ay staj yaptırarak ve KPDS sınavına giren öğrencilere öğretmenlik hakkı tanır ibaresini biz bunu bu sene başlattık. YÖK'ten karar aldırıp, her bölüm içinde 20 kişilik bir grupla öğretmenlik olgusu yaşatmayı amaçladık. Önümüzdeki yıl 60 kişi almayı hedefledik. Fakat şimdi bu maddelerden yola çıkarak, Prof. Dr. Haluk Gürgen hocamın söylediklerin dışında ben şunu söylemek istiyorum. İlk defa halk ve ilişkilerden mezun olan kişilerden ilk defa medyada bulunmaları söz konusu bu göz ardı edilemez. Bunu basın ilan kurumun şubelerinde yapmış olduğumuz incelemelerde ve valilik ve kaymakamlıklarda elde edilen reklam maaşlarını da hesaba kattığımızda gazete patronları çok iyi para kazanıyorlar. Yani belirli bir ibare konulduğunda iletişim fakülteleri mezunu şartı aranır ve böylelikle oradaki maddeleri gerçekleştirip orda mecburiyetçi olursak, buradaki gençlere istihdam etmede olanakları sağlarız.

Diğer taraftan biz her yıl yapmış olduğumuz tüm valiliklerin basın ve halkla ilişkiler elemanlarını toplayıp, bilgilendirme için kurslar yapıyoruz. Basın-yayın ilan kurumu olarak ve birebir iletişime geçtiğimizde buradaki hiçbiri iletişim fakültesi mezunu değil İzmir hariç. İzmir'le beraber 3 kişi.

1)Biz de diyoruz ki Bakanlar Kurulunda bu yasayı geçirelim. Gerek kaymakamlıklarda gerek valiliklerde basın ve halkla ilişkilerindekilerin iletişim fakültesi mezunu olmaları şartı aranır.

2) Tüm hastanelerde halkla ilişkilerinin sağlık bakanlığı ile görüşülüp bu karar alınabilir ve tüm kurumlarda basın ve halkla ilişkilerinin bu karar alınabilir. Karamsar olmamalıyız. Biz öğrenci yetiştiriyorsak, onlar da istihdam alanı açmalılar. Avrupa'da nasıl böyle yatırım yapılıyorsa, bizde de ulusal medyada yaygın medyada hiçbir kişi Ahmet'i Boğaziçi 'nden alıp evet ama bizden alma şartı var. O zaman patronlarla görüşmemiz lazım. Onu patronlarla madde halinde görüşmemiz lazım. Her yıl belirli kişileri istihdam etmeleri gerekir. Bunu da yasalaştırmamız lazım. Bu sayede gerekli istihdam olanakları yaratmış oluruz. Diye düşüyorum. Söyleyeceklerim bu kadar.

Prof. Dr. Ahmet Bülend Göksel: Değerli arkadaşlar bugünkü Sabah gazetesinin Ankara eki başlığı "işe adam yok" ATO Ticaret Odası başkanının "iş var işe adam bulamıyoruz." İletişim fakültelerinin istihdamını konuştuğumuzda tabii ki rekabetçi ve evrensel değerleri göze alan

öğrencileri yetiştirmek zorundayız. Bunu nasıl yapacağız? Bu konuda bir türlü fikir birliğine varamıyoruz ve iki günden beridir bazı arkadaşlarla birebir görüşüyorum. Hepsinden de bu fikrime olumlu cevap aldım. Şimdi bir kere şuna katılmıyorum. Dışarıdaki bütün firmalar egemen tüm güçlerin temel temsilcileridir. Biz bunlara eleman yetiştirmek suretiyle onların amaçlarına ulaşmalarına alet olacağız falan böyle bir söylem yok. Burada dışarıda bir dünya var ve burada çalışmak için bize başvuran birtakım gençler var. 38 fakülteden mezun olacak 3800 kişinin günahı vebali bizim boynumuza bunlara istesek de istemesek de iş bulmak zorundayız. Ya da "kardeşim buraya gelme biz sana iş bulamayız" demek zorundayız. Eğer iş bulacaksak da onları piyasanın şartlarına uygun yetiştirmek zorundayız. Bundan da son derece eminim. Peki, bunu nasıl yaparız. Basın yayın yüksek okullarından iletişim fakültelerine geçiş çok yaralı olmuş mudur? Belki yüksek okul olarak uygulamalı eleman yetiştirecek kurumlar olarak kalsaydık bence daha iyiydi. Fakültelerin temel amacının uygulamacı yetiştirmek olmadığını biliyor ve kabul ediyoruz. Ama bir çözüm bulmak zorundayız. 2 önerim var.

1) Bir araya gelelim tek gündemli ve sadece bunu konuşacağımız bir toplantıda iki önerim olabilir. 3,4 ya da 5 iletişim fakültesinin iletişim bilimleri fakültesi olarak değişmesi için çaba gösterelim. Geri kalanları da uygulamalı iletişim fakültesi gibi işin altında daha farklı yönlensinler. Ya da bir başka bir şey yapalım.

2) YÖK'teki bu doçentlik bilim alanları var. İletişim fakültelerinin altında iki tane bölüm kurulmasına gayret edelim. 1- uygulamalı iletişim bölümü, 2- iletişim bilimleri bölümü. 2. bölüme yerleşecek arkadaşlar oraya yönelmek isteyen gençler o bölümü seçsinler, orada devam etsinler. Diğerinde de uygulamalı iletişim bölümü önünde de 3, 4 ana bilim dalı her neyse halkla ilişkiler, reklamcılık, görsel iletişim vs. her ne koyacaksak koyalım onun altında opsiyonlar olsun. Açalım opsiyonları montaj, ışık, kamera-ışık, her neyse halkla ilişkilerin altını açalım bir takım opsiyonlar ve oraya gider gitmez iş yapacak insanlar yetiştirmeliyiz. Ben demiyorum montajcı 10 günde yetiştirirsin. Ama piyasanın talep ettiği öyle bir şey de değil. İletişimi bilen kültürlü, yaptığı işe kendisinden bir şeyler katabilen, daha üst düzey bir şey bekliyor. Yaratıcılığı olan bizde olanı yetiştirelim. Orda çalışmak isteyenler orada çalışsınlar. Bu şansı tanıyalım gençlere aksi takdirde her sene mezun ettiğimiz o 3800 kişinin 200-250 kadarı iş bulabilir. Geriye kalan 3550 kişinin günahı vebali hepimizin boynundadır. Onun için buna bir çözüm bulmak zorundayız. Bir şey yapalım. Aramızda bir komisyon kuralım. Sektör temsilcileriyle bir toplantı yapalım. Ders programlarını sektör temsilcisiyle beraber yapmaya gayret edelim. Niçin yakınlaşmaktan korkuyoruz? Birlikte bir şey yapalım. Biz bir üretim yapıyoruz. İnsana bir uzmanlık üretiyoruz ve bu uzmanlığında bir alıcısı olacak. Bu alıcının neyi istediğini bilmeden biz bunu yapmaya devam edemeyiz.

Prof. Dr. Haluk Geray: Aslında ben birkaç nedenle söz almak istedim. Bir iki noktada ben vurgulamak istiyorum. Şimdi bu bölük pörçük olacak ama şöyle bir durum var. Burada toplu olarak bir dönüşüm veya sorunları çözebilme doğrultusunda girişimde bulunmak adına belli eylemler gerçekleştirmek pek mümkün gözükmüyor. Açıkçası bizim bu yapılanmamız, bir araya geliyoruz yılda bir kere birbirimizi tanıyoruz, paylaşıyoruz, sonra herkes eve gidiyor. Bu yapı büyük ölçüde unutuluyor. Birkaç arkadaşımız fedakârca bazı girişimlerde bulunuyor, bu yılda olduğu gibi, belli sonuçlar elde ediyoruz. Ama bunu kalıcı kılmıyoruz hiçbir zaman. Dolayısıyla eğer biz bu Bologna sürecinden de yararlanacaksak, bütün bu istihdam meselesi için belli yanıtlar üreteceksek, hani topyekûn bir çözüm anlamında söylüyorum ama her oyuncunun kendi yaptığı çabalarının, kendi vereceği mücadeleye destek olacak bir eş güdüm sağlayacak bir birim yaratmanızda bir yarar olduğunu düşünüyorum. Yani bu iletişim dekanları derneği şeklinde formel olarak ilk başta kurulması. Çünkü bu Bologna süreci bizi ilk başta zorlayacak. Yani burada ben zaten istihdamla ilgilenmiyorum diyemezsin. Arkadaşlar açıkçası ben de hoca iken öğrencilerin bu istihdam hakkındaki baskısını dekan olduğum kadar hissetmiyordum. Ama olunca hissediyorsun o baskıyı. Dolayısıyla böyle bir çözüm olabilir. Şu nokta tabi yabancı dil bilmeleri çok önemli. Bizim bu vizyondan hareketle en az bir dili iyi bilme şartı koymuştuk onu gerçekleştirmek için hazırlık sınıfını zorunlu kıldık. Yani öğrencilerimiz bu sene ilk kez zorunlu hazırlığa gitti. Tabi o hazırlık eğitiminin kendisinin de tartışılması gerekir. Ama olmamasındansa olması daha iyi bir durum aslında. Ama göreceğiz, bu sene dersleri ve kaynakları İngilizce veriyoruz ve ek kaynakları da İngilizce vereceğiz bu sene ve göreceğiz. Bu karamsar olmama konusunda Prof. Dr. Suat Gezgin Hoca'ya katılıyorum. Şimdi bizim Ankara Üniversitesi İletişim Fakültesi diye bir liste var. Ben de orada 1800-2000 kişilik bir liste bu mezunları bir araya getiren üyeyim. Toplam galiba 3000-3500 kadarız. Herkesi bulamadığımız için 1800-2000 kişilik liste. Orda iş duyuruları, iş aramaları çok sayıda geliyor. Bakıyorum.

Özel sektörde pek çok kuruluş özellikle halkla ilişkiler, reklamcılık ve gazeteler dâhil olmak üzere artık belirtiyor iletişim fakültesi mezunu olmayı veya hangi bölümden olduğunu en azından tercih nedeni olarak ortaya koyuyorlar. Bu önemli ve buradan izlediğim kadarıyla şöyle bir nokta var. İyi, muhtelifli personeli bulmakta aslına bakarsanız mümkün oluyor. Yani yetiştirdiklerimizin hepsi sıfır düzeyinde değil. Bu karamsarlığa ben katılmıyorum. Hele hele %25-10'luk kesimi çok rahat iş buluyor. Hatta bunu bizim okul için değil genel olarak söylüyorum. Aslında çok parlak olan %1 kesim medyaya gelmiyor. Yani o kadar parlak

oluyor ki bazıları hiç bu sektöre girmiyor. Başıma ne bela alacağım. Daha anlamlı, daha iyi kariyer peşinde koşuyorlar. Bu listenin ilginç bir özelliğini fark ettim. Bir firma yardım istemişti. Ben bu firma adına duyuru koydum. Şunu fark ettim sonra 10-15 tane CV geldi. Onları firmaya yönlendirdim. Ben de baktım. Çünkü destek istediler CV ler açısından. Çok ilginç bizim okulun mezunları listesi diye duruyor ama şimdi iletişim fakülteleri mezunlarını kendi aralarında ağlaşmak hareketleri içinde oldukları görülüyor. Gelen CV lerden 5'i bizim okulun mezunları idi.

Buradan da şuraya gelmek istiyorum. Öğrencilerin de başlatmış oldukları hareketlere dikkat etmemiz gerekiyor. Paydaş olarak en azından burada bir nokta var. Bizim okulda AR-GE topluluğu adı altında Dr. Mine Gencel Bek hocanın danışmanlığında yaptığı öğrenci topluluğu 2 yıldır inanılmaz faaliyetler yapıyor. Ben de şaşırıyorum. Biz hocalar olarak AB projelerine başvuruyoruz. Reddediliyoruz. Bu çocuklar o gençlik programları adı altında her şeye başvuruyorlar ve alıyorlar paralarını, bravo yani çocuklar bizden daha yetenekli açıkçası daha çabuk uyum sağlıyorlar. Bunların başlattığı Ankara İletişim Fakültesi'nin öğrencilerini bir araya getiren bir hareket var. Hatta bugün Ilgaz'da yaklaşık 70-80 iletişim fakültesi öğrencisinin Ilgaz'da kampa girmiş olması gerekiyor. "Geleceğin iletişimcileri" hareketi diye bir hareketi örgütlemeye başladılar. Bununla ilgili bir raporu da Dr. Mine Gencel Bek Hoca bana atmış. Ancak dün akşam okuyabildim. Bu bilgiyi vermiş olayım. Yani paydaşlarda en azından öğrencileri bu ve benzeri hareketlerle biz kendi içimize almak zorundayız galiba. Yani kendi kendimize konuşuyoruz. Kötüsünüz diyoruz öğrencilere en kızdığımız zaman. Ama bu sorunu çözmüyor. Onları içimize katmamız gerekiyor. Belki, bilmiyorum ne yapmamız gerektiğini. Ama bence Üniversitelerarası Kurul ve YÖK'le mücadele edeceğimiz bir alanı oluşturuyor diye düşünüyorum. Bir de bu derneği bir formel dernek haline getirmemiz gerektiğini düşünüyorum. Ancak o zaman devamlılığı olan bir hareketler ve etkinlikler içince olabileceğimizi düşünüyorum. Bu yapımız son derece yararlı bence. Ama son derece gevşek ve bir şeyi yürütecek yapı değil. Ayrıca hukuki değil. Teşekkürler…

Prof. Dr. Ahmet Tolungüç: Haluk Hoca (Prof. Dr. Haluk Geray) senin son söylediklerin hakkında birkaç şey söylemek istiyorum. Biz bütün konuşmalarımızda onu kastetmediğinizi hepimiz biliyoruz. Ama onun da altını önemle çizmek lazım. Prof. Dr. Haluk Geray'ın son çizdiği şey yani öğrenci dediğimiz kitle iletişim fakültelerinde 38 tane hepsinde 500'er tane öğrenci olsa çok ciddi bir kitle. Ama öğrenci dediğimiz zaman bunları bir blok olarak kastetmiyoruz. 17. sırada gelen, ilgi duymayan, okumayan da, çalışmayan da bir kitle var.

Bütün fakülte öğrencilerinin bu alana isteyerek, severek aslında bu alana isteyerek gelen isteyerek ya da sonradan gelip severek bir biçimde çalışarak öğrenerek çabalar harcayarak bir yere geldiğinde çok şey. Bu iyimser bir şey belki %15-20 civarında ama hakikaten çok ciddi parlaklıkta öğrenciler de var. Yani aslında öğrenciyi ciddiye almamak adına bir şey söylemiyorum ama ben öğrencilere somut örnek olarak burası bir Başkent Üniversitesi'dir, vakıf üniversitesidir ciddi miktarda para ödeyerek öğrencilik yaparlar. Şu anda 6-7 tane öğrenci 1 Mayıs günü bir tatil günü hiç işleri olmadığı halde gönüllü olarak buradadırlar. Her gittiğimiz fakültede bunu gördük, gideceklerimizde de göreceğiz. O öğrencilerin kendi niyetleri, kendi çabaları onlar zaten buluyorlar bu işleri. Bu anlamda bir problemimiz olmuyor.

Prof. Dr. Asaf Varol: Sayın Dekanlarım, benim şöyle bir fikrim var. Biz maalesef Yüksek Öğretim Kurulu ve Üniversitelerarası Kurul bazında çok zayıf kaldık. Bakın, 1999 yılından beri kulaklarını çınlatacağım Prof. Dr. Alemdar Yalçın hocamızın başlattığı bir hareketle bu güne kadar bu 17. İletişim Fakültesi Dekanları toplantısını yapıyoruz. Hatta 17,5 diyebiliriz. Çünkü Prof. Dr. Aysel Aziz hocamızın yaptığı yarım günlük bir toplantıyı saymamıştık. Epeyce bir yol aldık ve bu toplantıların başından beri biri hariç tüm toplantılarına katıldım. Başından beri bu toplantılara katılan sadece (Ben ve Prof. Dr. Peyami Çelikcan gibi) bir iki arkadaşımız var. Başından beri bu toplantıların her aşamasında bulunduk. Çok yoğun çalışmalar da yaptık.

Maalesef Yükseköğretim Kurulu bünyesinde istediğimiz ağırlığı gösteremedik. Bunu nedenleri arasında, biliyorsunuz bu lobicilik meselesidir ve bence bizim stratejimiz mutlaka Yükseköğretim Kurulu'nda kişilerle, komisyon üyeleriyle irtibata geçip iletişimin orada bir birim olarak, söz sahibi olarak temsil edilmesini sağlamak için çalışmalar yapmalıyız. Diğer fakülteler bu işi çok iyi beceriyorlar. Az önce Prof. Dr. Ahmet Bülend Göksen Hoca'nın belirttiği hususları gerçekten benimsiyorum. Kendileri şöyle belirttiler. Birkaç fakülte iletişim bilimleri olarak devam etsin, kuramsal olarak devam etsin. Ama diğerleri uygulamalı iletişim adı altında yeniden yapılansın ve ülkenin gerçek ihtiyaçlarını karşılayacak öğrencileri yetiştirsin.

Buna benzer bir çalışma Teknik Eğitim Fakültelerinde yapılıyor. Teknik Eğitim Fakültelerinin adı Teknoloji Fakülteleri olarak değiştiriliyor. Bu arada Ankara Gazi ve İstanbul'daki Marmara Üniversiteleri bünyesinde yer alan Teknik Eğitim Fakülteleri

muhtemelen mevcut durumlarını korumaya devam edecekler. Çünkü öğretmen alımlarını da biliyorsunuz. Teknik Eğitim Fakültelerinin bazı alanlarında maalesef istihdam sorunu maksimum düzeyde. Bu tür bir çalışmayı başlatmak gerekir. Yani herkesi tam ne olduğu belli olmadan mezun etmek yerine, bir kısmı gerçekten uygulamalı ve yerel televizyonlarda, medya kuruluşlarında rahatça iş bulabilecek, kameraman, kurgucu vs. yetiştirmenizde yarar var. Teknik Eğitim Fakültelerine şu anda yeni öğretim elemanları alımı yapılmaması yönünde YÖK'ten yazı geldi. 2010 yılından sonra bir değişim söz konusu olacak ve mevcut fakülteler Teknoloji Fakültelerine dönüştürülecek. Üniversitelerarası Kurulda üye olan bazı arkadaşlarımız aramızdadır. Doçentlik komisyonuna 21 tane üye seçildi. 21 üye içinde maalesef yine iletişimci yok. Bu bizim zayıflığımızı gösteriyor.

Prof. Dr. Ahmet Tolungüç: Olması da mümkün değil. Çünkü YÖK ve Üniversitelerarası Kurul o doçentlik temsilcilerinin seçileceği yerlerde iletişimi sosyal ve beceri bilimlerinin altına koyuyor. Her birine kontenjan veriyor.

Prof. Dr. Asaf Varol: Evet alt komisyonlarda da bulunmuyoruz. Bence biz bugün sonuç bildirgesinde mutlaka bu konulara değinip, görüşlerimizi duyurmamız gerekir diye düşünüyorum. Yani bu bizim sürekli zayıflamamıza neden oluyor ve gerçekten YÖK' le barışık olmazsanız, ÖSYM ile barışık olmazsanız hiçbir şey de yapamıyorsunuz. Oradaki kişilerin fikirlerini benimseyip, benimsememek ayrı bir olay. Ama iletişim fakültelerinin geleceği açısından işbirliğine girmek durumundayız diye düşünüyorum ve bugün mutlaka bu alanda bir karar alıp ve hatta bununla ilgili bir altyapı çalışması yapmamız ve Prof. Dr. Ahmet Bülend Göksel Hocamızın belirttiği gibi bir çalışma başlatmamız gerektiğini düşünüyorum. Fakat bu anlamda komisyonları çok geniş tutup da çalışmama haline sokmamak lazım. Çok az çekirdek bir grup, canla başla çalışacak bir grup kurmalıyız. Bence bunu oya sunmalıyız. İletişim fakültelerini 1) Uygulamalı İletişim, 2) İletişim Bilimleri adı ile iki kategoriye ayırmak gerekir diye düşünüyorum.

Prof. Dr. Haluk Geray: Şimdi şöyle topluca olarak alınacak herhangi bir karar karşıyım. Yani kimse benim fakültem adına karar alamayacak. Yani benim fakültem uygulamalı mı olacak, teori mi olacak gibi bir kararı bana dayatamaz. YÖK' te bunu yapmaya çalışmak çok tehlikelidir. Rus ruleti gibi kimin başına ne geleceğini bilemeyiz. Onun için burada her aktör, her oyuncu kendi stratejisini oluştursun. Bunu Bologna süreci çerçevesinde yapsın. YÖK'teki sorunlarımız bizim daha farklı.

Prof. Dr. Asaf Varol: Mutlaka hocam, yalnız ben burada mutlaka Ankara Üniversitesi işte uygulamalı bilimler diye değil o anlamda söylemiyorum. Yeni iletişimi iki alan olmasında yarar var diye düşünüyorum. Ama A üniversitesi olur, B üniversitesi olur. O ayrı konu.

Prof. Dr. Ahmet Tolungüç: Arkadaşlar lisans eğitimi düzeyinde teorik fakülte diye bir şey olmaz. Yüksek lisansta ya da akademik personelin söz konusu olduğu yerlerle ilgilidir. Yüksek lisans ve doktora programları ile ilgilidir. Lisans programları ister yüksekokul olsun, ister fakülte olsun adı programdır. Fakülteyi meslek yüksek okulu kategorisine dönüştüreceksek o ayrı bir şey ama teorik fakülteler iletişim bilimleri Eskişehir bir dönemde hatta adı hala İletişim Bilimleri Fakültesidir. Ne farklı var bizden. Sorunları farklı mı değil. Biz onları dışladık mı değil.

Prof. Dr. Ahmet Bülend Göksel: Şimdi bu konuyu dejenere etmemek lazım. Burada söylemeye çalışılan şey bu. Şimdi bir tarafta iletişim fakültesini koyarsak daha çok teori programları var ya iletişim bilimleri fakültelerinde teori uygulama alanlarını biraz yukarıya çeken bir ders programı içinde davranırsınız. Uygulamalı iletişim fakültelerinde uygulamayı %70 e çekip %30 teori ile de böyle bir şey yaparsınız. Tabii ki bunları ayırmak yerine ders programlarını realize etmek gerekir. Eğer fakülteler içerisinde 5-6 fakülte kendi ekollerini belirler, yeni kurulanlar da daha ziyade uygulamaya yönelik olursa karar uygun olur diye düşünüyorum. Zaten yeni kurulanların çoğunda da öğretim üyesi yok.

Prof. Dr. Ahmet Tolungüç: Bu sözünüz özünde bir fikir. Buna katılabilirsiniz. Ben hani oylama noktasına gidence böyle bir şey olamaz. Şimdi bu konu uzadı ve erken bitirme sebebini söylemiştiniz. Şimdi diğer arkadaşlara söz veriyorum.

Prof. Dr. Asker Kartarı: Bence Prof. Dr. Ahmet Bülend Göksel Hoca çok önemli bir konuya temas etti. Bizim bu mevcut yapıyla ta 1990' lardan gelen fakülte yapılanmasıyla yeni ihtiyaçlara cevap verecek bir eğitim yürütmemiz mümkün değil. Bunun için en güzel örmeğini Prof. Dr. Haluk Geray Hoca verdi. Bunu değiştirmiyoruz başka bir yapılanmaya gideceğiz, bütünleşik eğitim yapacağız ve ihtiyaca cevap verecek şekilde eleman yetiştireceğiz. Bu müthiş bir planlama gerektiren iştir. Yapılmalı ve sonunda da yapısal bir değişikliğe gidilmesi zorunda kalacaktır. Çünkü yapıyı değiştirmeden o sistemi yürütmek pek mümkün değildir ki bölümler farklıdır. Prof. Dr. Ahmet Bülend Göksel Hocanın söylediği

iletişim bilimi ve iletişim uygulama bölümleri biz Hacettepe Üniversitesinde 4 yıl önce yaptık. 3 yıldır bu sistem sürüyor. Bir tane iletişim bölümleri var bir tane de radyo televizyon sinema bölümü var. Ama benim Prof. Dr. Haluk Geray Hocaya katıldığım, Prof. Dr. Ahmet Bülend Göksel ve Prof. Dr. Asaf Varol Hocaya katılmadığım nokta şu: Yukarıdan gelecek şunlar uygulama, şunlar teorik fakülte olsun fikri Prof. Dr. Asaf Varol'a ait ama yürüyecek bir fikir değil.

Yapılacak şey şudur: Her fakülte kendi olanakları ölçüsünde öğretim elemanı kaynağı, öğrenci kaynağı, teknolojik kaynaklar ölçüsünde belli bir alana kayar ve belli bir alanda uzmanlaşır. Bu onun teoriyi bir kenara atması ya da tamamen uygulamacı olması ya da uygulamayı bir kenara atıp teori üzerinde çalışması anlamına gelmez. Olanakları öyledir ve o konuda kendini daha iyi görüyordur ve uzmanlaşır. Şimdi biz 100 üniversiteden şikâyet ediyoruz. Federal Almanya'da 100' den fazla üniversite var. Hiç şikâyetleri de yok. Küçücük yerlere bile üniversite açıyorlar. Yani Erlangen diye bir yer var. 25000 nüfusluk bir şehirdir. Nürmberg Erlangen üniversitelerinin büyük bir kısmı oradadır ve tıp alanında Almanya' nın en güçlü yeri orasıdır. Özellikle Haidelberg küçük bir kasabadır ama felsefe orada yapılır. Kültür bilimlerinde Tübingen üniversitesi vardır ve Tübingen gerçekten küçük bir yerdir. Dolayısı ile her üniversitenin iletişim fakültesinin mutlaka güçlü olmalı. Her üniversitenin güçlü bir yanı vardır ama iletişim fakülteleri güçlü olmak istiyorlarsa bunu göz önüne almak zorundalar. Yani ben Atatürk Üniversitesinde İletişim Fakültesinde öğretim görevlisi olsam o kadar geniş araştırma alanım var ki öyle çok dil araştırma şansım var ki ben o konuya yönelirim ama onu götürürüm. Ama Kütahya'da olsam başka şey yaparım İstanbul da olsa başka şey yaparım. Dolayısıyla bu fakültelere çok bağlı alanlardır.

Ben Haluk hocanın fikrine katılıyorum. Bu konuda biz burada karar almayalım çok yanlış bir şey olur. Ama güçlerimizi birleştirebiliriz. A fakültesinin güçlü olduğu yönde, benim fakültem de bir eleman, grup varsa onlar gider o çocuklarla çalışır ve biraz önce gençlerin ulusal ajanstan sanırım 3. projelerini aldılar. Projeyi Kars'ta yürütecekler. Ben de Karslıyım. Ben de ortak yanlarımı onlara katıyorum. Kars'taki tüm faaliyetlerimi harekete geçirerek o grubun başarılı olmasını istiyorum. Sonuç olarak bu iletişim öğrencilerinin başarıları bu birincisi. Bir de istihdam konusunda ben bunun bizim görevimiz olduğunu zannetmiyorum. İstihdam neden benim işim olsun. Ben iletişim eğitimini yapıyorum. Benim görevim şudur: Stratejik planımı yaparım, iletişimden ne bekliyor toplum, hangi tür iletişimciye ihtiyaçları var onları saptarım ve eğitim programına çevirir, o ihtiyaçlara cevap verecek hale getiririm.

Bu arada da sektörden insanların fikrini alırım. Ama onları getirip de hadi bunu bize öğret dediğimiz zaman ne hallere düştüklerini, hangi rolleri üstlendikleri görüyorum. Böyle bir şey olamaz, uygulamanın içinde doğru gelen bir sürü şey aslında teoride öyle olmadığı ispatlanmış başka şeylerdir. Biz bunu literatürden görüyoruz. Dolayısıyla anlık başarıların peşinde koşan insanların bizim eğitim gibi uzun soluklu bir sürecin içinde etkili olmaları benim fikrime aykırı.

Bu kadarını söylemek istiyorum. Bu Dekanlar Konseyinin mutlaka dernekleşerek daha etkin hale gelmesi gerekiyor. Bu bizim işbirliğimizi artıracaktır. Bizim birbirimizle yardımlaşmamızı arttıracaktır. Prof. Dr. Bayram Kaya Hocanın söylediği çok güzel bir söz var. Rekabet ortamındayız, rekabet yapacağız ama birbirimizi destekleyerek, yükselterek. Aksi takdirde hepimiz birbirimizden farklı tek tek farklı denizlerde farklı noktalarda boğulabiliriz. Teşekkür ediyorum.

Prof. Dr. Mustafa Emir **Karadeniz Teknik Üniversitesi** **542-6339904** **memir@ktu.edu.tr**	

Benim söyleyeceklerimi Prof. Dr. Asker Kartarı Hocam söyledi. Gerçi tekrarlarsam bizim görevimizin, aynen katılıyorum, iş ve işçi bulma kurumunun görevi olduğuna inanmıyorum. Şimdi bakın bizim mezunlarımız iki alana giriyor bildiğim kadarıyla kamu sektörüne ve özel sektöre. Özel sektörün işe alma koşulları eğer kendi ihtiyacını karşılayacak donanıma sahip olmayan bir mezun varsa onu işe sokamazsın zaten onu almaz ki? Neye alsın ki onu? Yani bu eşyanın tabiatına aykırı. Biz şimdi farklı bir birim oluşturacağız. Bizim mezunlarımızı al. Niye alsın ki işine yaramıyor. Onun için Bologna süreci bayağı önemli. Çünkü orada ders çeşitlerinin belirlenmesinde istihdam var. Yani işverendir. Onlar belirleyecek. Peki, kamu sektörü için nedir? İşte bir eleme ve seçme sınavı belirli bir baraj koyuyor ve bu barajı aşanlar

arasından belirtilen niteliklere sahip olanlar alınıyor bildiğim kadarıyla böyle. Dolayısıyla bizim öğrencilerimiz o barajı aşamıyorsa tabii ki TRT'ye sıfır kişi girecektir. Ben bir de şuna katılmıyorum. Dün burada söylendi ben kimseyi zan altında bırakmak için söylemiyorum, mevcut iktidarı desteklemek amacıyla söylemiyorum, kimse üstüne almasın. Şimdi TRT neden siyasi bir kadrolaşmaya gidiyor? Şimdi bakın TRT iletişim mezunlarını da alarak da siyasi bir kadrolaşmaya gidebilir. Yani eğer siyasi kadrolaşmaya gidiyor ve bu amaçla iletişim mezunları alınmıyor lafının altını da şöyle…

Prof. Dr. Ahmet Tolungüç: Mustafa Hoca, kimse siyasi kadrolaşma nedeniyle iletişim fakültesi mezunları alınmıyor demedi. Hiç kimse demedi. Aynı siyasi görüşte Ankara' da da var, Başkent' te de var. Şu andaki iktidarın ya da TRT yönetimindeki siyasi görüşleri paylaşan benim de öğrencim var, hepimizin de öğrencisi var. İletişim fakültesi mezunu alır ama onları alır. Kimse siyasi kaygılarla bunu yapıyor demedi. Dolayısıyla o tarafı boş ver.

Prof. Dr. Peyami Çelikcan: Vaktimiz az olduğu için somut olarak yeni yürütme kurulu için öneriler de bulunacağım. Bir tanesini ben açılış konuşmamda da belirttim. Bu sorunların etkin bir şekilde takip edilebilmesi için yürütme kurulunu çok etkin kılmamız gerekir. Dolayısıyla altını çizmek istiyorum. Burada tartıştığımız her konunun adresi artık yürütme kurulu olacaktır. Yani bir oluşum gerçekleştirilene kadar. Bu bakımdan bugün burada oluşturacağımız bu yürütme kurulundaki arkadaşlarımızın hepsinin çok açık şekilde desteklenmesi ve mutabık olunan kararlarla ilgili girişimlerine yardımcı olmamız gerekir. Bunun altını çizmek istiyorum. İkincisi tabii sektör üzerinde durdunuz. Ama sanki sektörde her şey mükemmel işliyor da biz oraya yeterli bilgi ve birikime sahip eleman yetiştiremiyoruz gibi yanlış bir algı oluştu endişesi taşıyorum. Sektörde çok ciddi sorunlar tabii ki var. Onları da ayrı bir oturumda tartışmamız gerekiyor. Yani bugün nerdeyse asgari ücretle köle gibi çalıştırılan iletişim sektöründe kitle var.

Hiçbir sosyal güvenlik hakkına sahip olmadan bu arkadaşlar çalışıyor ve de bizim bu alanda söyleyecek sözlerimizin, eleştirilerimizin olması gerektiğine inanıyorum. Çünkü medya sektöründe şu anda çok zor koşullar altında çalışan insanların haklarını savunabilecekleri üniversite dışında herhangi bir kurum kalmadı. Bunun da üzerinde durmamız gerekiyor. Sonuçta bu kadar üniversite var ve bunların içerisinde de vakıf üniversiteleri de var. Buralarda okuyan öğrenciler yılda 10- 15 bin dolar, 4 binden başlayıp 15-18 bin dolar gibi rakamlara ulaşan ücretlerle yıllık ücret ödeyerek bu eğitimi alıyorlar ve sonuçta mezun oldukları zaman gidip çalışacakları sektördeki ücretler asgari ücretin biraz üzerinde 500-600-1000 lira, çok iyi

koşullarda başlayan 1500 lira karşılığında işe başlıyor. Bu insanlar buralarda eğitim almak için ödedikleri parayla çalıştıkları arasında çok büyük fark var. Dolayısıyla nitelik, nitelik ama bir yandan da sektöründe çalışma koşullarındaki niteliğinin de gözden geçirilmesi ve yolda da düzeltici tedbirler alınması gerekiyor. Yürütme kurulunun gündem maddelerinin bir tanesinin de bunun olmasını düşünüyorum.

Bir diğer konu tabi makro düzeydeki düzenlemeler çok önemli ama burada ilerlemeler çok zor oluyor. Uzun süreçlere yayılıyor. Her şeye rağmen ben umut ediyorum ki Bologna süreci çerçevesinde yapılan çalışmalarda bir takım yapısal sorunlar çözülür mevzuatla ilgili sorunların çözümü ve YÖK mevzuatlarıyla ilgili sorunların çözümü ile ilgili fırsatlar sunsun. Fakülteler bu fırsatı iyi değerlendirsin. Daha çok böyle nokta girişimler nokta sorunlarla mikro düzeydeki sorunların çözümü konusunda ilerleme sağlanabiliyor. Bu çerçevede Kıbrıs'ta düzenlenen sempozyumda arkadaşlarımızın gündeme getirdiği bir konu var. Detayına girmeyeceğim sadece bir madde olarak istihdam ile ilgili olarak belirtmek istediğim yeni dönem olarak şimdi Prof. Dr. Suat Gezgin Hocanın belirttiği konularda mesafe katledildiği daha çok kamu kurumlarının istihdam politikalarında etkili olabiliyor. Özel sektör için yapabileceğimiz pek bir şey olabileceğini düşünmüyorum. Düzenleme olarak ama bir baskı grubu olarak bu konuda faaliyet göstermek gerekiyor.

Sağlık Bakanlığının dışında bir de özel sağlık kurumları var. Bu sağlık kurumlarında biliyorsunuz, özellikle hastanelerde, her kadronun çok ciddi tanımlamaları var. Yani en küçük en önemsiz kadroda dahi çok somut düzenlemeler var. Bir tek halkla ilişkiler alanında bu düzenlemeler yok. Dolayısıyla Kocaeli'ndeki arkadaşlarımız bu konuyu Kıbrıs'ta gündeme getirdiler ve şöyle bir öneride bulundular, ben de dekanlar kuruluna aktaracağımı söyledim. Bir de rapor hazırladılar. Detayına girmeyeceğim ama yürütme kuruluna vereceğim. Somut olarak üzerinde çalışılması gereken konu şu: Sağlık kurumlarında halkla ilişkiler departmanında çalışan kişilerden halkla ilişkiler alanında eğitim alma koşulunu bir şekilde Sağlık Bakanlığında sağlayabiliriz. Genellikle medya sektöründe duruyoruz. Ancak bu alanda da önemli istihdam olacağını düşünüyorum. Bir de her alanda o alanla ilgili eğitim alma koşulunun olduğu bir sistem içerisinde elbette halkla ilişkiler departmanında çalışacak kişilerin de o alanda eğitim almalarının çok önemli olduğunu düşünüyorum. Dolayısıyla yeni yürütme kurulu istihdam çalışmaları çerçevesinde sağlık bakanlığı ile bu alanda birtakım çalışmalar sürdürebilir. Kocaeli Üniversitesindeki arkadaşlarımızın hazırladığı bu raporu ben mail olarak yürütme kurulundaki arkadaşlarımıza göndereceğim.

Prof. Dr. Ahmet Tolungüç: Sadece bu son söylediğiniz şeyle alakalı olarak yol gösterici olsun diye söylüyorum. Birçok üniversite de sağlık bilimleri fakültesi oldu. Sağlık bilimleri fakülteleri bu hastanelerin yönetimi vs. alanlarının eğitimini veren fakülteler şu anda o dersi veren olduğu için o fakülte hem hastane yönetimi hem de onun içerisinde bizden destek alarak, halkla ilişkiler eğitimlerini kendi içlerinde bir biçimde çözmeye çalışarak bu alana yöneliyorlar. Hastane yönetimi eğitimi sağlık işletmeciliği eğitimi gören insanların yeterli sayıda ve içerikte halkla ilişkiler görerek hastane de istihdam edilmesini haklı buluyorlarsa, biz nasıl medyada istihdam edilmeleri gerekiyor diyorsak, onlarda öyle söylüyorsa haklıdır. Dolayısıyla buna bizim yapabileceğimiz bir şey yok. Ben sadece yapacağımız bir uygulamayı bilginize sunmak istedim. Doğrusunu yanlışını bilmem.

Prof. Dr. Haluk Geray: Hocam şey olarak yetiştirmiyorlar yani halkla ilişkiler ve beceri ile ilgili dersleri iletişim fakültesi öğretim üyeleri tarafından veriliyor orda. Ama onlar hastane yöneticisi olarak çıkıyorlar ve o kadrolara başvuruyorlar. Yani halkla ilişkiler iletişim uzmanlığı gene açık. Yani öyle değil.

Prof. Dr. Asaf Varol: Fırat Üniversitesi'nde döner sermaye işletmesi müdürlüğü yaptığım için bu konuya vakıfım. İletişim fakültesi ile beraber ortak programlar yapıyoruz ve bir halkla ilişkiler uzmanını hastanedeki ilgili personele hizmetiçi eğitim vermek için görevlendirdi. Çünkü maalesef hastanelerimiz özellikle kamu devlet hastaneleri gelen hastayı azarlayabilmekte. Bunu düzeltmek için iletişim fakültesi ile ortak bir çalışmalar yapılıyor şu anda.

Prof. Dr. Sevda Alankuş **İzmir Ekonomi Üniversitesi** **532-5729893** **sevda.alankus@ieu.edu.tr**	

Hocam ben bir şey eklemek istiyorum. Sağlık iletişimi diye bir ders var. Üniversitelerde önde geliyor. Çok uzun çalışmalardan sonra hazırlandık. Bizim böyle bir çalışmaya ihtiyacımız yoktu. Sonra diğer bölüm başkanımız dedi ki " Hocam siz bunun farkında değilsiniz. Bu alan çok işveren bir alan ve bu alanda çok iyi iletişimciler yetişiyor. Sağlık iletişimi dersi veriyoruz şu anda.

Prof. Dr. Haluk Geray: Ama sağlık iletişim ile hastane yönetimi arasındaki ilişki çok zayıf onu söylüyorum. Yani sağlık iletişimi bambaşka bir şey ve çok önemli bir şey gerçekten. Sevindim bu dersin verildiğine ve hepimizin eksikliğini hissettiği bir şey. Ama bence farklı bir şey.

Prof. Dr. Ahmet Tolungüç: Tabi yani katılıyorum bu söylenenlere önemi olmayan bir alanı ya da bir şey söyleyebilir misiniz bana yani mesela TÜBİTAK'ta ben Ankara'da iken bir toplantı yapılmıştı. TÜBİTAK'ın talebi Bilim İletişimi idi. Bilim muhabiri yetiştirmek için müfredatımıza bilim iletişimi dersi koymamızı söylediler. Bilimden haberdar muhabir yetiştirmemiz için. Hangi bilim tıp mı, teknoloji mi, fen mi ne? Bunlardan önemli olmayan bir alan söylenebilir mi?

Prof. Dr. Özden Çankaya: İletişim fakülteleri olarak yeterli miyiz her açıdan? Bunu bir sorun olarak görüyorum. Bunun tartışılmasını istiyorum. Genç akademisyen arkadaşlarımızın, araştırma görevlilerinin 50/d sorunları var uzun süre tartışılan. Özellikle Kamu-Sen'in bu konuda Eğitim Sen'in destekleri var. Hepimizin bildiği 50/d sorunu var. Yine doktorası biten yardımcı doçent olmak isteyenlerin büyük kentlerdeki üniversitelerde özellikle, kadro sorunları var. Yine doçentlik jürinde çok rahatsız olduğumuz ana bilim dalları açısından jürilerin oluşturulma sorunları var. Bütün bu konuların tartışmaya açılması bütün günü alır. Belki bu konularda arama konferansı biçiminde ek toplantı yapılması doğru olur. Sayın başkan hangi konuda yoğunlaşmayı öneriyorsa, ben sorunları böyle özetleyip arkadaşlarımın takdirlerine sunuyorum.

Prof. Dr. Ahmet Tolungüç: Estağfurullah. Bu zaten iletişim akademisyenlerinin sorunları hemen ardından gelen iletişim yüksek lisans programlarının sorunları çok iç içe değil ama birbirlerinin üstüne örtüşen çokça şey var. İsterseniz yukardan haber geldi. Şey hazırmış. Gecikmeyelim. Bir ara verelim. Zaten epeyce de uzattık.

Prof. Dr. Şermin Tekinalp: Bir öneride bulunmak istiyorum. İşler iyice dallanıp budaklandı. Sorunlar deşilmeye başlandı ve çok güzel bir toplantı oldu diyorum ben. Fakat bu sorunların burada tartışılıp bir sonuca varılması, tabi konuşulacak. Ben diyorum ki bu yürütme kurulu çeşitli birkaç tane komisyon kursun. İşte akademisyenlerin sorunlar, dağ gibi. Bunların araştırılması lazım. Yani burada bir iki laf söylenip olmaz. Efendim, programların istihdam sorunları. Bunların çeşitli komisyonlar araştırma sonuçlarıyla bir dahaki dekanlar toplantısında detaylı raporlar ve sonuca gidecek şekilde yapsınlar diyorum. Çünkü burada bizim sonuç almamız mümkün değil. Şu sorunlar çok büyük sorunlar. Bir iki kelimeyle bir iki konuşmayla halledilecek sorunlar değil ama sorunların ortaya konması mükemmel bir şey ve bu toplantı bence çok yararlı oldu o bakımdan.

Prof. Dr. Ahmet Tolungüç: Biz üniversiteler kuruluna göndeririz online olarak da yüklenebiliyor. Benim 9 yıldır yaşadığım süreçte bu vardı. Bir problem bu. Fakülte dekanlıklarına ve fakülte yönetim kurullarında oylaması da gerekir. Ben de farklı bir şey yapmadım. 9 yıl boyunca bu kişinin yaptığı keyword leri de kontrol etmiyor. Keyword yazmak ne demek? Yani ben nükleer enerjiyle çok ilgileniyorum. Yazma hakkım var mı? Yazarsam kimse bir şey demiyor. Bunu yayınlarla desteklemesini teklif etmek anlaşılabilir bir şey. Yani ilgi sanal bir ilgi olmaması lazım. Hocam listeler var. Tanıyan tanımayana gerek yok. Bir liste var bizim uygulamalı ve iletişim bilimleri alanında böyle çarşaf çarşaf listeler var. Benim hiç ismini duymadığım onlarca belki yüzlerce profesör var.

Prof. Dr. Ahmet Bülend Göksel: Sayın başkan şöyle bir şey ifade edilebilir mi? Uygulamalı iletişimde, gazetecilikte ve halkla ilişkiler o tür kuruluşlarla ilgili.

Prof. Dr. Ahmet Tolungüç: Onlar da var onlar da var. Benim gördüğüm listelerde onlarda var. Uygulamalı halkla ilişkiler, radyo, Tv, gazetecilik basın üstü keyword'ler düzey düzey gidiyor. Orada sözünü ettiğimiz problemin kaynağı da kimisi 1.düzey keyword'leri yazıyor, alttan yazmıyor bilmiyorsun. Gazetecilik, uygulamalı ve gazetecilik ne bu bilmiyorsun ki? Tanımıyorsan da o alanda bir de temel problem şu ben 2 yıldır tek başıma yaptığım süreçte yükü eşit dağıtmaya çalıştım. Yani eskiden Prof. Dr. Haluk Geray hatırlayacaktır. Prof. Dr. Metin KAZANCI ya gözlerimle gördüğüm için başka bir alandan verdikleri o kamu yönetiminden de geliyor. Toplam doçentlik jüri üye sayısı 35'e ulaştı. Dolayısıyla hani bu kadar yükle altından kalkılabilir mi? Dolayısıyla olabildiğince herkese eşit, orda ayrıca gözettiğimiz, sınavın yapılacağı il ona göre çevre yakın illerden kolay ulaşılabilir. Adaylardan

jüri üyelerinde herhangi bir tanesi sınava katılmadığı anda, son anda sınavı iptal etmeden sınavın yapılmasına 1-2 saat gecikmeyle yapılmasını sağlayacak yedekleri de yazmak hocam o süreç kâbus.

Prof. Dr. Ahmet Bülend Göksel: Sayın başkan biraz karşılıklı konuşma gibi oluyor dekan arkadaşlar alınmasınlar**.** Bir küçük çalışma yapsanız, biraz daha nokta atışı yapmak jüri deneyimine yönelik sadece onu soracaktım. Çok olacağını sanmıyorum.

Prof. Dr. Hamza Çakır **Erciyes Üniversitesi** **533-2091680** **hcakir@erciyes.edu.tr**	

Prof. Dr. Hamza Çakır: Profesörler doçentlik vizesinden yararlanmak için fakülte yönetim kuruluna ve meslek kurumlarında işlemlerini gerçekleştirebilirler. Böyle bir şey yok. Adam Üniversitelerarası Kurulun web sayfasına giriyor. Orada kendi kafasına göre dolduruyor. Orda adres var çıktısını alıp Üniversitelerarası Kurula gönderiyor. Üniversitelerin veya fakültelerin yönetim kurullarından geçmiyor ki. Hani yönetim kurulu toplandığında.

Prof. Dr. Asaf Varol: Ben size bu konuda deneyimlerimi aktarmak istiyorum. Ben 2000 yılından beri Mesleki ve Teknik Eğitim Temel Alan danışman komisyon üyesiyim ve jürilerin büyük bir bölümünü komisyon üyeleri olarak bizler belirledik. Jüri üyelerine eşit oranlarda görev dağıtmaya özen gösteriyoruz. Doçentlik Sınav Yönetmeliği şu anda önümde. 31 Ocak'ta yeni bir yönetmelik çıktı ve önemli değişmeler oldu.

Daha önceden jüri üyesi kendi üniversite yönetim kurulundan karar aldırarak jüriliğe gitmeyebiliyordu. Şimdi gitmediği takdirde doğrudan mazeretinin Üniversitelerarası Kurulca kabul edilmesi lazım. Doçentlik jürilerinde görev alabileceklerin tespiti, kadrosunun bulunduğu üniversitenin görüşü dikkate alınarak hazırlanıyor. Üniversite rektörlüklerine birer şifre verilmiştir. Öğretim üyeleri o şifreyle bilgilerini giriyorlar. 4 tane anahtar sözcük kısım var. Bir temel alan bir de anahtar sözcük kısımları vardır.

Diyelim birilerimiz doçent adayını etik kuruluna gönderdi. Eğer aday etik kurulundan aklanırsa, hakkımızda soruşturma açılabilecek. Yeni sistemde o var. Artık eskisi gibi de çok sayıda jürilere girmek yok. Jüriler hakkında da bundan sonra soruşturma geliyor. Maddeler isterseniz burada yanımda göstereyim size kırmızıyla işaretlemişim. Burada hemen baktığımızda görüyorum. Hemen göstereyim şunu. Kırmızıyla işaretlenmiş çeşitli yerler var. Yani sizleri çok yakından ilgilendiren yerler var. Dediğimiz gibi jüriler etik kuruluna gönderdiğimiz kişi ile ilgili iddialar tutarlı olmadığında, kendisi de soruşturma geçirebilecek. 31 Ocak 2009'da yayınlana son doçentlik yönetmeliği ve burada farklı alanlara geçişin ne kadar serbest olduğunu da orada göreceksiniz. Ben dün bahsetmiştim size, yani bir kişi şu alanlarda geliyor diye illa da aynı alandan doçentlik sınavına gitmek zorunda değil. Yeter ki müracaat ettiği doçentlik alanı ile ilgili yeterli sayıda eseri olsun. Bunlar hepsi burada yazılı. Daha önceki taslak çalışmada öyle bir sınırlama getirilmişti. Peyami hoca bilir o üniversiteler arası kurulda olduğu için taslak program elinde vardı. Kişi hangi dal alandan çıkmışsa en son noktaya kadar gitmek zorundaydı. Bu değiştirildi. Arzu edenlere hemen bunu kırmızıyla işaretleyip inceledim. Elektronik ortamda verebilirim.

Prof. Dr. Aysel Aziz: Evet merhabalar şimdi bu yüksek lisansla ilgili özellikle bu maddenin konulmasını istemiştim. 1 yıldan beri, daha doğrusu 2 yıldan beri yeni bir üniversitenin kuruluş çalışmalarında bulundum ve orada şu ana kadar pek ilgili olmadığınız belki hala ilgili olmadığınız, benim de geçen seneye kadar ilgili olmadığım bir alanda yöneticilik yaptım ve kuruculuğunu yaptım. O da meslek yüksel okulu. Ne ilgisi var diyeceksiniz anlatacağım. Bu bölümlere öğretim elemanları aldık. Öğretim elemanlarının alınmasında M.Y okullarına ALES ile direkt istemiyor. Özellikle 2 bölüm yani 100'e yakın eleman aldık, onlarla ilgili şu anda konumuzun dışında bu iki bölüm 2 doğrudan ilişkili radyo, TV 2 yıllık diğeri de Halkla İlişkiler ve Reklamcılıktı. Buraya gelen elemanlar mastırını yapmış olanlardı. Alandan gelenler için özel olarak onlar farklıydı. Alanlara bir baktım nerden alım yaptığına, şu üniversitelerden isimleri vermeyeceğim ama çoğunluk İstanbul üniversitelerinde doktorasını

yapmış olanlar da vardı. Ama asıl alanlarına baktım işletmeden geliyor, İngilizceden geliyor, mimarlıktan gelen bile vardı, farklı alanlardan vardı. Bilgisayardan geliyor. Şeyi sorduğumda özellikle hem zaten doktorada teknik bilimlerde ne ders vereceksin, iletişime geliyorsun, ama ne dersi verebilirsin?

Kem küm ediyor veya hepsini verebilirim, hepsini dediği zaman çarpı işareti koyuyorum. Niye? hiç birisini veremez. Özellikle de iletişime giriş dersi var, diyelim çok böyle temel ders. Yani arkadaşlar bu dersleri verecek eleman bulamadım. İletişimde mastır yapan öğrenciler, öğrenci diyorum mezunlar arasında birini buldum sordum. Peki dedim siz mastır yaptınız iletişimle ilgili dersler aldınız mı? "Hayır" dediler. Bize ders ve telafi dersleri hani şu iletişim dediğimiz tamamlama derslerini almadıklarını gördüm. Daha bunu bırakın doktora'da da aynı durumla karşılaştım. Doktora dışarıdan, hem lisans alanı hem mastır alanı farklı olan arkadaşlarımız iletişimde doktora yapan arkadaşlar hiçbir telafi dersi alamamışlar. Bu beni son derece üzdü. Hatta buraya gelmeden evvel birkaç arkadaşımla konuştum, nedir sizdeki durum? Özellikler İstanbul var, Konya var, birkaç yerde var ama şunu da hemen söyleyeyim, şu anda anlamında değil, daha evvelden yapmışlar.

Bu biraz evvelki kitap sorunu diyoruz bu arkadaşlarımızda eğer yüksek lisans sorunları dediğimiz zaman bu arkadaşımızın lütfen daha sonra M.Y okulu ve daha sonra iletişim fakültelerinde akademisyen olarak veya adı öğretim görevlisi olabilir, istihdam edildiklerini unutmamamız lazım. O bakımdan hem bu lisanstan gelenler o da çok önemli ama lisansı ve mastırı dışarıdan olan öğrencilerin yani yüksek lisans ve doktora öğrencilerinin yetişmelerine özen göstermemiz lazım.

Bir sürü üniversite açılıyor, tahmini 3800 öğrencinin vebali omuzlarımızda, ben hatta espri yaptım niye ben açmıyorum ki diye? Değil tabi o işin esprisi ama bunlara elemanı biz yetiştiriyoruz. Yani devletler ve devletteki üniversiteler lisans ve doktora programı olanlar. Ben hiç kimseye burada şöyle yapıyorsunuz anlamında bir şey söylemek istemiyorum. Gerçekle böyle yüz yüze geldiğim için bu konuda daha duyarlı olmamızı, yetiştirmeyi iyi sağlamalıyız. Çünkü o çocuklar öğrenciyi yetiştirecekler. Yani şu anda ben müdahale ediyorum. Alıyorum almıyorum ama bir süre sonra alacaklar bunları, ben olayın içinde olduğumdan, ben diyorum sana kusura bakma iletişime geçmeyi veremem yok. Çünkü hiç bir şey almamış bir tez yapmış almış dersleri ama iletişime özgü dersleri almamış bu konuda özellikler telafi derslerimizi çok iyi öğretmemiz lazım.

Biz Yeditepe Üniversitesinde yaparken aynı şekilde Doğu Akdeniz'de de öyleydi. Neyse 1 sene boyunca telafi dersi anlatıyorduk. Kapatamayız hiçbir zaman, mimar da geliyor giriyor, mesela Meral ÖZBEK mimardı. Ama telafi dersleriyle gelmişti, hatta kuramsal olmuştu iletişim alanında, ama eğer bu özeni gösterirsek sanıyorum hem bindiğimiz dalı kesmeyiz, hem öğrencilerimiz zayıf yetişmezler, hem de iyi bir akademisyen kadromuz olur. Burada sanıyorum ki iletişim fakültesi dekanlarının ve yönetimlerinin elinde. Bu bir. İkincisi başka bir olay var oda beni üzmüştü. Burada isim vereceğim, Marmara üniversitesi temsilcimiz var mı? Yok galiba.

Diğer bir problemimiz onu da bir jüriye yeterlilik jürisine çağrıldım. Yeterlilik jürisi için bir sene oturup çalıştım. Ben gerçi biraz anlarım ama neyse fark etmez. Gittiğimde şu olayla karşılaştım. Yeterlilik jürisi diye bir şey yok o aday 3 aylık bir çalışma programı veriyor danışmanı bakıyor, diğer üyeler bakıyor yeterlilik jürisi bu sorduğumda, ya dedim yeterlilik jürisi bu olmaması gerekiyor.

Prof. Dr. Ahmet Tolungüç: İzleme komitesi olmasın?

Prof. Dr. Aysel Aziz: Hayır değil yeterlilik jürisi olarak çağrıldım. İzleme komitesi ayrı onu tabi biliyorum. Şunu söyleyeyim oraya kalabalık girmiş jüriye ulaşamıyoruz dediler. Üçüncüsü bu şimdi arkadaşlar bu tür yetişen doktora öğrencisi veya doktor olan bir arkadaşımıza nasıl bir şey bekleyebiliriz? Yani iletişim alanına tam girmeyen, o almış olduğu derslerin genelde değerlendirmesini çalışarak veremeyen, hani olgunluk çağı diyelim yeterlilik çok önemli şimdi böyle bir yapıda var yani, bilerek benim gördüğüm sanki biraz sulandırılmış gibi. Bu kalabalıktan olabilir. Fazla öğrenci almamak lazım. Özellikle bütün yükler İstanbul Üniversitesi ve Marmara üzerinde. Bilmiyorum tam sayıda var mı, bu sene açıldı. Doktora özellikle onların üzerinde olduğu için çok kalabalık oluyor ister istemez. Sanıyorum ki kalabalık olmak kaliteyi düşürmemesi lazım, tam tersi yani şu dönemde çok çok ihtiyacımız var. Yarın bu girenler iletişim fakültesine bizden mastır, doktora yapmışlar girecekler. Belki yurtdışında girenler olacaktır. Ama biliyorum enderdir. Dolayısıyla bu konuda dikkatlerinizi çekmek istedim. Teşekkür ediyorum.

Prof. Dr. Özden Çankaya: Marmara Üniversitesi olmadığı için söylediklerinizde gerçeklik payı var, ama açıklama yapmayı vicdani bir borç olarak biliyorum. Şu açıdan şimdi öğrenci sayısı fazla, gerçekten hocamın arzu ettiği gibi yeterli sınama yapılmadığı bu bir gerçek. Fakat şu, bu, o olarak sunulan doktora tez konularını yazılı olarak getirilmesini istiyor,

oradaki jüriler. Ondan sonra kolaycı bir yazılı sınav yapılıyor, ama yeterlilik jürisi için 1 yıllık hazırlamadan ben Boğaziçi, İstanbul'da da şey yaptığı için o alanda 60-70 kitabı okuyarak hazırlanıp geliyorlar. Tabi ki burada iki tane sorun karşımıza çıkıyor. Yüksek lisans ve doktora programlarına alınacak öğrenci sayısıyla verilen eğitimde belki azmin bu konuda önemli bir katkısı olacaktır. ABET çalışmalarına içerik açısından öz açısından Yüksek lisans ve doktora programlarının niteliğinin geliştirilmesi gerçekten iletişim fakültelerinde öğretim üyesi olabilecek bir formasyonu kazandırması önemlidir. Bunu açıklamak istedim.

Prof. Dr. Ahmet Tolungüç: Teşekkürler hocam. Hatta aynı şeyi doçentlik jürilerine uzatmak da mümkün. Dolayısıyla yani bu bir tercih, bu bir tavır meselesi, burada kimseye kan kusturmak gibi bir şey yok. Akademik dünyada böyle bir şey yok. Ama bunları kolaylıkla şey yaparsak, yarın bu konularda şikâyet etme hakkımız kalmayacaktır. Kişi olarak biz yapmamış olabiliriz. Bunları ama bu bir ortak tavırdır. Bunu paylaşılmayan tavrı sürdürüp sonuçta kolay kolay insanlar doktor, doçent unvanı alarak girerlerse, kimseyi kıskanarak bunu engellemeyi düşünmüyorum. Ama bunu kolaycılıklara vermiş olursak, yarın öbür gün, niye eğitimimiz düzgün yürümüyor demeye hakkımızda ortadan kalkalar.

Prof. Dr. Asker Katarı: Değerli arkadaşlar çok önemli 2 tane konu bir tanesi başka alanlarda iletişim yüksek lisansla gelenlerin durumu diğeri de doçentlik sınavlarının şu anki durumu. Birincisi için bir kere çok yönetmelik içinde çerçeve yönetmelikle lisans içi çerçeve yönetmelikte hazırlık bilimsel hazırlık aldırabiliriz. Bilimsel hazırlık program açma şansımız var. Biz bunu Trakya'da yapmıştık, daha önce bilimsel kurs açmıştık, çok da verimli oldu. Hacettepe üniversitesi 3 yıldır, aynı sistemi devam ettiriyor. Hangi branştan gelirse gelsin adaylarımıza 1 yıl hazırlık dersleri veriyoruz ve bu 1 yılın içerisinde çok temel dersler var. Tabi 1 yıl yetmediği için son yılda koyuyoruz yani bir dersi 3 saat yapıyoruz. Son yılla birlikte 3 saat ders yapılıyor ve onun alt literatürü bu kadar okulu bitiriyor. Kurum içinde okuyan tüm öğrencilere yer veriyoruz, masa ve bilgisayar veriyoruz. Öğrenciler bölümün içindeler. Başka türlü 4 yıllık açığın kapatılması mümkün değil. Bu doktora eğitimi için geçerli ikincisi doktora yeterlilik meselesi.

Hocam tabi aynı fakülteden çıkma bir grup var, burada doktora yeterlilik sınavı sonunda hatta bunu madde olarak atabiliriz. Onların sonunda yapılan tek ve en ciddi sınavıdır. Doktora yeterliliğinden geçemeyen birinin tez hazırlaması düşünülemez. Eğer bir konuda küçük bir geçemeyen varsa sayı çoktur. Adam almayın. Ben 35 – 40 kişinin bir dönemde bir yerde doktora yeterliliğine girdiğini biliyorum. Aynı günde her bölüm 5-6 tane sınav yapar. Ama bu

sınavların hepsi ciddi sınavlardır ve eğer biz gerçekten AB ile birlikte Bologna sürecine gireceksek, diğer üniversitelerle ortaklık yapacaksak, hatta akreditasyon istiyorsak, bu standardı da korumak zorundayız. Bu standardı korumayınca ne oluyor? Bir sonra ki aşamada doçentlik karşımıza geliyor. Gelince de neler oluyor onu da söyleyeyim, hani hoca da burada onu da bilmiyorum. Bakın dosya geliyor 4/1 geçmiş aleyhinde oy kullanan benim. Bakın diğer arkadaşlara diyorum bu dosyayı nasıl geçirdiniz? Ya gelsin sözlüde bakarız. Bir kere giriyor geçemiyor, vizelere biraz hazırlanıp geliyor 3. seferde biraz vicdani nedenlerle 3/2, 4/1 bilmem ne gibi geçiyor. O zaman o arkadaş gelip doçent oluyor. 5 yıl sonra bir şekilde profesör oluyor. Ondan sonra da geliyor jüriye giriyor arkadaş. Ondan sonra siz istediğiniz kadar iyi yetiştirin, o çocukların doçentliği olmuyor. Lütfen buna dikkat edelim. Ondan sonra da neden bizim öğrencimiz istihdam edilemiyor yer bulamıyor, diyoruz. Çok dikkatli olmamız lazım.

Özellikle yüksek lisans ve doçentlik veren üniversitelerimizde böyle bir şeyin bahanesi olabileceğini ve kabul edilebileceğini düşünemiyorum. Ne yapıyoruz biliyor musunuz? Kendimizi patlatacak bombalar yapıyoruz ve üzerine oturuyoruz. Ondan sonra da öldük bittik diyoruz. Çok dikkatli olmak gerektiğini düşünemiyoruz. Ben tabi bu hassasiyetimizi gittiğiniz fakültedeki akademisyenlere açıklıyoruz ve hocalarımıza da bunu söylüyoruz. Akademik dereceler vicdani ve ahlaki değerlerle verilmez. Akademik dereceler akademik ölçülerle verilir. Hiç kimseye acıdığımız için söz verdiğimiz için vermiyoruz. O zaman diploma var mı var, mastır var mı var, nerde iletişim? O zaman seni atıyoruz. Hoca bir şey bilmiyor ki öğrenci de bir şey bilsin.

Prof. Dr. Asaf Varol: Yalnız Asker bey özür dilerim, başkanım siz diyorsunuz ya ben olumsuz vermiştim, 4 tane olumlu vardı, o sırada Ahmet TOLUNGÜÇ hocam kontrol eden kişi olarak tekrar jürilere gönderip inceletebilirdi. Bakın çok önemli ipuçları yakalamış jüri üyesi. Biz bunu yapıyorduk ve bu yüzden etik kurula gidip 3 yıl ceza alanlar oldu.

Prof. Dr. Ahmet Tolungüç: Hiç alakası olmayan şeyleri getirip aynı kefeye koymayın. Hem de Asker hocamın jüri üyesi ile ilgili etik kurulda bir uyarısı da vardı. Kendisi hatırlayacak mı bilmiyorum, adını hatırlayamadım. Şimdi etik kurulda bütün gün tartıştık. Etik problem oluşturmayan noktalarda adayın önünü kesmek için etik filan söylenmez. Böyle bir şey olmaz.

Beş kişilik jüriden raporlar geliyor. Bakıyorsun nedir eğer 3/2 bile olsa adayı sözlüye çağırıyorsun değil mi? Jüri üyelerinin raporlarına göz atıyorsun etik konusunda bir şikâyeti

yoksa sözlü için geri gönderiyorsun. Etik konusunda herhangi uyarısı olan varsa, incelemeye alıyorsun. Nedir etik konusundaki şikâyet? Çalmış, çırpmış, şunu yapmış, bunu yapmış, neyse bu gerçekten ciddi bir şey midir? Öteki jüri üyelerinde benzer şikâyetler var mıdır, yok mudur? sen ona bakıyorsun. Etik kurula gönderiyorsun, etik kurulu ne karar verirse, sen de jüriye gönderiyorsun. Sonuç gelmedi değil mi? Yani sonuç gelmedi diyorsunuz, o henüz kararlaştırılmamıştır. Etik kuruluna devam ediyor bir de hocam sağlamamışlarda ne yapıyordunuz? Siz bir kişi sağlamamış dört kişi sağlamıştır diyor ne yapıyordunuz orda? Sağlamamış derken jüri üyesinin olumlu olumsuz, birde sağlamış sağlamamış diye şeyleri var. Sağlamamış diyenlerin sayısı ile ilgili önümde dosya yok o jüride.

Prof. Dr. Asaf Varol: Hocam o sizde farklı demek uygulanıyor. Mesleki Teknik Eğitimde bu dosyalar hep önümüzdeydi ve böyle sağlanmamış denilenleri beş kişi inceliyorduk, karar veriyorduk. Dört tane olumlu rapor bize geçersiz gibi bize geliyor bir kişinin yaptığı ikaz üzerine, geri gönderip bu şekilde geri dönenler oluyordu. Böyle çalışıyorduk.

Prof. Dr. Ahmet Tolungüç: Etik kurul karar veriyor hocam yani onda kişi olarak bir karar vermiyoruz etik kurula sevk ediyoruz ya da etmiyoruz, neyse yani bu yüksek lisans la ilgili katkılar.

Prof. Dr. Sevda Alankuş: Bu yüksek lisans ve doktora programlarının daha çok bilgi paylaşımı alanında yanılmıyorsam bu toplantılarda yüksek lisans ve doktora programları açılırken, hali hazırda açılmış olan programlar, medya erişim çalışmalarına yönelik gibi bir eğilim hayaller? yanlış mı hatırlıyorum bilmiyorum, ama bu anlamda şeyi soracaktım? böyle bir eğilim var mı hakikatten?

Prof. Dr. Ahmet Tolungüç: Bazı üniversitelerde var. Hacettepe'ninki radyo tv filan değil. OTTÜ de de var. Hocam o bizim karar vereceğimiz bir şey değil. Onun dosyası yapılacak YÖK e gönderecek, kabul edilirse enstitüye gidecek, enstitü YÖK'e sunacak, YÖK'ten kabul edilirse yürürlüğü konulur.

Prof. Dr. Sevda Alankuş: Anlıyorum da mezunların birleştirilmesi gibi bir eğilim var. Yüksek lisans programı açılması için başvurduk. Medya iletişim çalışmaları olarak başvurduk. Bunu yaparken de benim gerekçelerimden bir tanesi, eğitim genel olarak böyle olduğu için yoksa incelemediğim itibariyle kabul edilecek. Bu eğilim daha önce paylaştığımı

zannettiğimiz eğilim geçerliliğin olup olmadığını soruyorum. Var mı böyle bir çalışma diğer fakültelerde?

Prof. Dr. Haluk Geray: Bizde öyle bir çalışma yok. Yalnız daha evvel başlatılmış bir çalışma var, başlatılmış eğilimler var ama bir başvurumuzun olduğunu sanmıyorum.

Prof. Dr. Asker Kartarı: Üç tane bölüm enstitüde ana bilim dalıydı ve ana bilim dalı üzerinden açılmalıydı ve bize dediler ki eğer bölüm açmak istiyorsanız, önce bölümlerinizi değiştirin gelin, o bölüm üzerinden açın dediler.

Prof. Dr. Haluk Geray: Evet Sevda'nın şeyinde son bir nokta var. Bizim bu son araştırma görevlisi alımımızda tanımlarımız YÖK' ten birkaç kere gitti geldi. Biz çok geniş tutmuştuk. Sosyal bilimlerin herhangi bir alanında lisansüstü yapıyor olmayı yeterli görüyorduk, başvuru için. İlk önerimiz böyleydi, sonra dediler öyle yapmayın, bunları biraz daraltın dediler. Bunları daralttık iletişim alanında yüksek lisans yapan herhangi biri dedik olmaz dedi. Olmaz dedi YÖK, tekrar geri geldi. Sonuçta şöyle bir şey çıktı. Halkla ilişkiler bölümüne insan alıyorsan araştırma görevlisi, halkla ilişkiler bölümünde lisans yapıyor olması, dolayısıyla bizim bütün araştırma görevli tanımlarımız Halkla ilişkiler bölümü altında ise halkla ilişkiler bölümünde yüksek lisans yapıyor olmak, çıktı. Mecburen YÖK' ün isteğiyle ve ne oldu biliyor musunuz? medya çalışmalarından gelen arkadaşlar, hiç birine giremedi. Bunun üzerine de idare mahkemesine şu an davamız devam ediyor. Onlar itiraz ettiler, halkla ilişkiler alanında lisansüstü yapmadığı için, sizin o medya bölümü anlatabiliyor muyum? İsim nedeniyle bize başvuramıyor alamıyoruz.

Prof. Dr. Sevda Alankuş: İletişim bilimlerine girebilir mi?

Prof. Dr. Haluk Geray: Giremez, çünkü tersinden bakın, şöyle bir durum var. Eğer YÖK bu kadar ayrıntılı istiyorsa o koşulları, o zamanda tek isimli olanların lehine bir yanlışlık var. Yani halkla ilişliklerde de yetiştirmiyor, radyo ve tv'de üzerinde de yapmıyor. Genel bir şey yapıyor ve her üçüne de başvurabilecek o çocuklar. Bu seferde bizim halkla ilişkilerde yapan, gazetecilikte yapan, RTS'de yapan çocuklara haksızlık olmuş olacak. Yani iki taraflı bir şey bu. Valla bilmiyorum, YÖK bizi daraltı daraltı, yani herkes kendi bölümüne gidecek.

Prof. Dr. Hülya Yengin

Kocaeli Üniversitesi

532-2948307

hyengin@kocaeli.edu.tr

Biz sadece iletişim bilimlerinden aldık, başka hiç kimse giremiyordu. Sizin dediğiniz gibi bilmiyorum, yani bizde öyle oldu.

Prof. Dr. Haluk Geray: Çok çok iyi hatırlıyorum süreci, hatta bizim amacımız olabildiğince o vizyona uyabilecek insanları yakalamak olduğu için geniş tutmak istedik. Yani sosyal bilimler okey dedi.

Prof. Dr. Asker Kartarı: O hangi memura denk geliyorsa o yapıyor. YÖK dediğimiz yerde memurlar var bir memura birisi böyle yapıyor öbürü öyle yapıyor.

Prof. Dr. Asaf Varol: Orda usul öyle değil ama? Özür dilerim, bu kadrolarla ilgili YÖK' ten talep ediyorsunuz, şu alanlara kadro istiyoruz diye. Ama şartları sonradan siz kendiniz koyuyorsunuz, o şartlar YÖK te geçerli değil. Hocam ben Siirt Üniversitesi için ilan verdim.

Prof. Dr. Ahmet Tolungüç: Dolaysıyla her tarafta bir kuşatılmışlık duygusu yaşadım, bu yüksek lisanslarla ilgili olarak birazcık vakit yok diye söz etmezsem çatlayabilirim. Beklide

bu son şeyim olabilir. Gene şey yapabilirim, kötü olmak, kırıcı olmak adına bir şeyler paylaşmak istiyorum. Kimseyi hedef almıyorum, hiçbir kurumu veya kişiyi hedef almıyorum. Ama bir sıkıntımı da dile getirmeden geçemeyeceğim. Ne düşündüğünüzü inşallah öğrenirim şimdi, 38 tane üniversite 38 tane iletişim fakültesi, bu iletişim fakültelerinin bir kısmı çok yeni olabilir, bir kısmı eski. Suat (Gezgin) hocam diyor ki benimki 60 yıllık, biz diyoruz ki Ankara 40 yıllık, itişiriz biz aramızda orta yeri buluruz. Neyse?, Eski fakülte olmak, bir kadro açısından zenginlik yaratıyor. Bunun gibi Marmara var, Ege, İstanbul vs. bir sürü fakülte var. Sonra yani ben hep öyle gördüm, hocalarımdan, Ankara'dan, başka yerlerden ben hep öyle gördüm. Lisans programı başka bir şey, yüksek lisans ve doktora çok farklı bir şey. Lisans ve doktora programlarını başlatmak için bir üniversitenin -ben Ankara'da başlattığımız tarihleri hatırlıyorum da- yani yıllarca kakıştık itiştik, öyle mi olsun böyle mi olsun? orda mı açılsın burada mı açılsın? adı öyle mi olsun böyle mi olsun? kadro yeter mi yetmez mi? Güzel, sonuçta açıldı bir çok üniversitede de var. Şimdilerde ortaya çıkan tablo -gene özür dileyerek kimseyi kast etmediğimi söyleyeyim- şimdi biliyorsunuz YÖK'te bir uygulaması var. Gelişmekte olan üniversitelerin kadrolarını başka üniversitelere aktarıp doktora yapmalarına olanak veriyor.

-35.madde

Ankara da yaşadığım deneyimlerden söz ediyorum sizlere şimdi. Bir veya birkaç üniversiten 35 madde ile kadroları aktarılmış birkaç asistan gelmiş, fakat aynı üniversite doktora programını yürütüyor. YÖK'ün bu programlara nasıl izin verdiğini çok merak ediyorum?

Eğer bir üniversite kendi doktora programını açacak yeterliğe, akademik güce sahipse, niye araştırma görevlisini doktora programı olduğu halde 35. madde ile Ankara'ya, Gazi'ye, Bilgi'ye -nereye gönderiyorsa gönderiyor, o beni ilgilendirmez- gönderdi, yaşadığımız şeyi söylüyorum. Ben 3 sene önceki hikayeden bahsediyorum, aynen devam ediyor. Aynı şey doktora programları için geçerli. Biraz önce Bayram işbirliğinden bahsetti. Bu işbirlikleri yapılmalıdır. Ne o yeni programın adı?

Farabi diye bir program başladı akademik hareketlilik şeylerini ortaya koyan. Üniversitelerin birbirine destek vermesi, birbirine ders vermesine hiçbir itirazım yok. Ama sıfır kadro ile o üniversiteden bu üniversiteden devşirme kadrolarla, geçici üstelik, bir dönemlik iki dönemlik değil, kadrosu her şeyi orda. Oradan çek buradan çek sonra ney Başkent üniversitesi doktora programı açtı. Ben bunu anlamıyorum, bu benim için çok ciddi bir sıkıntı bunu da gündeme getirmeden edemedim. Çünkü hep dolaşıyoruz çevrelerinde bu tür işlerin, ama bunun birisinin dillendirmesi gerekiyordu, onun için ben bunu yaptım. Görüşlerinize sundum eğer görüş edecekseniz veya etmeyecekseniz?

-sorun nedir anlayamadım ben?
-hocam akademik kadrosu olmayan bir takım üniversiteler doktora programına değin şeyler açıyorlar. Lisansüstü, yüksek lisans, doktora programı açıyorlar.

Prof. Dr. Haluk Gürgen: Ben kendi adıma şunu söyleyeceğim. Benim doktora aldığım grup -şimdi eleştiri söylemi içinde dile geldi- değişik hocalarla yaptığım doktoradır. Çok da gurur duyarım. Önemli olan kadroyu organize etmek ve yönetmektir. Bence iletişim fakültesinde Allah rızası olsun Ünal Cemal'dan, Yılmaz Büyükerşen'den doktora programı açtılar, çünkü doktora ve yüksek lisans o zaman yoktu. Bu olmasa akademiye olmaz dediler ve de son derece ciddi ve sağlam işte Aysel Hoca da bilir, geldiler. Ankara'dan Hacettepe'den, İstanbul'dan. Son derece ciddi bir şekilde yönettiler, şükran borçluyum. Hiçbir sorun yaşamadık, kendi kadrolarımız oluştukça hocalarımızla da takviye ederek süreci devam ettirdik.

Bunda ne sakınca var. Ben bununla ilgileniyorsam, bununla ilgili organizasyon gücü gösteriyorsam, bunda ne sakınca var anlamadım? Çok şükür iyi ki yapmışlar ve buraya gelen hocalarımıza da şükran borçluyum. Burada bir sorun görmüyorum, yeter ki ağabeydik kubidik olmasın. Yani gittim çay içtim, ıhlamur içtim, bu olmaz. Böyle bakmakta yarar var diye düşünüyorum.

Prof. Dr. Asker Katarı: Ahmet hocam sanıyorum bundan biraz alınması gereken benim

Prof. Dr. Ahmet Tolungüç: Sen değilsin ben seni kastetmedim, alınıyorsan da cevap ver!

Prof. Dr. Asker Kartarı: Kısaca bir açıklama yapmak istiyorum. Haluk hocanın görüşüne katılıyorum. Ahmet hocayı da anlıyorum. Eğer bir doktora ya da yüksek lisans programını kendi üniversitemden veya yakın üniversitelerden destekleyerek bir işi organize edemiyorsam, bu işi yapmamak lazım. Geçen Eskişehir'de bir konuşmaya davetliydim. Eskişehir'deki bir hoca bana aynen şunu söyledi. Cep telefon çaldı, açtı, bilmem ne şehirden öğrenciler gelmiş saat 3 te buluşmak için anlaştık, yolda geliyoruz, bana hocam başka şehirden gelip iki saat üç saat ders alıp geri dönüyor, çocuklar günde 10 saat yol yapıyor. Gelip 1.5-2 saat ders alıyorlar ve hocam bunun mümkün olmadığı kendisi için büyük yük olduğunu söyledi ve bunun verimli olmadığını söyledi. Şimdi bu başka bir organizasyondu Hacettepe'nin 3 yıldır yapmakta olduğu başka bir şeydir. Kendi kadronuz var ve Ankara Üniversitesi İletişim Fakültesi'nden gelen arkadaşlarla yürütüyorsunuz. Onun üstüne yaptığınız yüksek lisans programında her dönem iki tane yabancı hoca getiriyorsunuz ve her

dönemin içinde çocukların yurt dışında eğitim almasını sağlıyorsunuz ve programı tamamlıyorsunuz. Eğer bunların hepsi iyi niyet etrafında organize edilirse, yürüyebilir. Ben arkadaşlarla konuşuyorum. Konuştuğum iletişim dekanı arkadaşlarım var. ÖYP programından bize öğrenci gönderir misiniz? Yine ÖYP için adam yetiştirdiğimde, bana aynen şunu söylüyorlar. Rektöre gittim rektör diyor ki siz niye yapmıyorsunuz. ÖYP programını yapabilmek için bir gücünüzün olması lazım. O güç sizde yoksa dışarıdan yetiştirmeye çalışıyorsunuz. Rektör ısrarla "Ben başka üniversiteye adam göndermek istemiyorum ve biz yapalım diyor" ve dekan arkadaşlar çaresiz kalıyor. Çünkü sonuç olarak kadroyu imzalayacak olan kişi rektördür. İki şeye dikkat etmek lazım. Bir, dışarıdan hocalarla bu iş yürütülebilir mi?, yürütülür, kendi kadronuz yetişinceye kadar. 16 tane çok üstün yetenekli, çok iyi yetişmiş asistan aldığımız kişilerden iki 2 tanesi doktoralarını bitirdi. 3-4 tanesi 1 veya 5 sene bitirecek. Sonra iletişim fakültesinin 16 tane doktorasını bitirmiş bir kısmı doçent olmuş öğretim üyesi olacak, ama bunu bizim işbirliğini bırakacağımız anlamına gelmiyor. İşbirliği yine aynı şekilde devam edecek. Çünkü biz güçlerimizi birileştirerek bir yere gelebilecek durumdayız. Biz parça parça bölünüp de "kim daha iyi" yarışma durumunda değiliz. Rakibimiz burada değil aslında, bizim asıl rakibimiz küreselleşen dünyada Amerika'da, Avrupa'nın çeşitli yerlerinde, dolayısıyla gücümüz az mı? Az. Biz 38 diye üzülüyoruz, kaç tane güzel sanatlar fakültesinin olduğunu bilen var mı Türkiye'de, tahmin edin?

-Sanat ve tasarımını da ekleyin- adı güzel sanatlar olan 58 tane fakülte var, hukukun durumunu biliyor musunuz?

- 60 tane.

Bazılarında bir tane hoca bile yok, yani dolayısıyla hani biz kötü durumdayız ama çok çok kötü durumda değiliz. Doktora programlarına, yüksek lisans programlarına biraz daha özen gösterin. Yüksek nitelikte insan yetiştirmek zorundayız. Bunu da unutmamak gerekiyor.

Prof. Dr. Ahmet Tolungüç: Ben böyle bir şey kastetmedim, Asker hocam geçen sene Maltepe'de de bu programın sunuşunu yapmışlardı. Şimdi de yaptı, hiçbir itirazım yok. Haluk (Gürgen) hoca neden bu kadar üstüne alındı. Ben Farabi diye bir programdan bahsettim. Öğretim üyesi hareketliliğini desteklediğimi söyledim. Devşirmeden kastım o değil hocam. Çok güzel benim aklıma gelmeyen deyim kullandığınız. Acaba abidik kubidik işler oluyor mu diye, aklıma gelmemişti o laf. Dolayısıyla benim kast ettiğim o.

Prof. Dr. Haluk Gürgen: Bu konuda akademik bilim insanın ahlakıyla ilgili demek ki bu konudaki performansındaki bir problem oluyor. Ben şimdi Konya Selçuk Üniversitesi iletişim

fakültesi dekanı da var. Bir örnek daha vereyim, çok sayıda öğretim elemanı yetişrmek üzere Eskişehir'e gelmiştir. Çok sayıda -ben de dahil olmak üzere- Konya'ya gidip ders vermişizdir. Kötü mü oldu? Bence sahiplendiğiniz işe dair geliştirdiğiniz disiplindir ve bu konudaki samimiyetinizdir. Ama dediğiniz vardır, onlarda deşifre olsun.

Prof. Dr. Asaf Varol: Haluk hocam 1477 diploma üzerinde inceleme yapıldığını biliyor muydunuz Konya Selçuk'la ilgili? ve çoğu da maalesef halkla ilişkiler ve tanıtım grubundan, tezsiz yüksek lisans için, genel kurmayla ilgili.

Prof. Dr. Ahmet Tolungüç: Bir dakika Bayram Hocam. Haluk Hadi Sümer Hocam, bir sataşma var onunla ilgili, yani sataşma değil. Adı anıldığı için kurumların…

Prof. Dr. Asaf Varol: İkincisi de Beykent Üniversitesi. O zaman açık açık söyleyelim hepsini.

Prof. Dr. Haluk Hadi Sümer **Selçuk Üniversitesi** **532-5486814** **hsumer@selcuk.edu.tr**	

Evet. Benim üniversitemde gerçekten öğretim üyesi olmadığı dönemde doktora programı açılmış ve hocalarımız büyük ölçüde destek vermişler ve yürütülmüş. Gerçekten iyi akademisyenler yetişmiş. Şimdi biz önemli ölçüde benim başladığım dönemde farklı alanlarda öğrencilerin halkla ilişkilerde doktora yapmasına engel olduk. RTV'de olanları RTV doktorasını 35'le, gazetecilik araştırma görevlileri 35'le bir başka üniversiteye gönderdik. Ama şöyle bir sıkıntımız da var. Bir araştırma görevlisini alıyoruz. Yüksek lisansını yaptırıyoruz. Ama doktora için gönderiyoruz ve bir müddet sonra bölümlerimizde araştırma görevlisi kalmadı. Yani bu uygulamayı yaptırabileceğimiz, sınavlara sokabileceğimiz. Kaynak kuruyor. Yerine yeni araştırma görevlisi alabilme şansımız da yok. Biz geçen yıl doktora programı açtık ve gerçekten farklı üniversitelerden destek de aldık. Ankara Üniversite'si bunlardan bir tanesidir. Anadolu Üniversitesi bir diğeridir. Ama YÖK şuna bakıyor. Sadece diğer üniversitelerde gösterdiğiniz öğretim elemanlarına değil, eğer sizin asgari sayıda belli bir çekirdek kadronuz yoksa, diğer üniversitedekileri bu

değerlendirmeye tabi tutmuyor. Ona bakarak buna karar veriyor ve gerçekten bizim dosyamızı yeterli bulduğu için bu izni aldık. Çok da başarılı bir dönemi geride bıraktık.

Asaf (Varol) Hoca'nın söylediği farklı bir şey. Yani onun doktora programıyla bir alakası yok. O tezsiz yüksek lisans programı. Buraya gelen subaylarla ilgili bir Genel Kurmay'ın itirazı üzerine başlatılan bir süreçtir. Onun bununla bir alakası yok. Bunu da belirtmek isterim.

Prof. Dr. Bayram Kaya: Şimdi, herkesin de konuştuğunun bir haklı yönü var. Haluk (Geray) Hocanın da Ahmet (Tolungüç) Hocanın da söylediği haklı yönleri var. Şimdi büyük kentlerde olan üniversitelerde özellikle bu işbirliğinin gerçekleştiği örneğin, Asker hocam harika bir şey yarattı. Şimdiki programımız büyük kentler. Bu tamam olur. Ama şimdi Gümüşhane'deki bir üniversiteye gitmek istiyor. Yok. İkincisi bir gerçeğimiz daha vardır. Sadece ders vermek yeterli değil. Biz halkla ilişkilerde sıkışmaya girdik. Bütün ertesi sene gönderildi 35'le 35'le 1000'in üzerinde 52 tane danışmanlık var. Bir de tez verme aşaması var, sadece ders verme şeyi değil. Öyle değil mi? Ama gönderiyorsunuz 35'le. Bu geliyor fakülteye. Şimdi dışarıdan ders vermeye de çağırın. Danışmanlığı kim yapacak. Dışarıdaki yapmıyor. O yüzden hocam büyük kentlerde gerçekçi olmak lazım. Ahmet Hoca'nın çok doğru bir şeyi var. Belli bir kadronuz yoksa o danışmanlığı yürütecek tamam, ders almakta dışarıdan yardım isteyebilirsiniz. Ama danışmanlık veremiyorsanız, o zaman da yapmayın.

Prof. Dr. Ahmet Tolungüç: Belli bir kadro dediğiniz de parmak hesabı değildir. O başka bir şeydir. O bir olgunluk düzeyidir. Kimi yerde 5 olur, kimi yerde 35 olur.

Prof. Dr. Bayram Kaya: Bakıyorum yardımcı doçentin üzerinde 10-15 tane danışmanlık var. Yardımcı doçent daha kendisi yeni doktorasını bitirmiş, daha kendisi olgunluk aşamalarını vs gitmemiş. Bunlar olduğu zaman Ahmet Hoca haklı. Ama büyük kentlerde de bu yardımlaşmayı da yapmalıyız. Yapmadığımız takdirde de bu sorunları mecburen yaşayacağız. Teşekkür ederim.

Prof. Dr. Haluk Geray: Asker Hoca hakikaten kesinlikle katılıyorum çok başarılı. Hepsi bizden nerdeyse şeydir. Şimdi şöyle bir durum oluyor bizde de. Lisans'ta fakülte kurulunda açıyorum tabloyu koyuyorum herkesin ders saatlerini falan. Şimdi kimse 4 saatten fazla ders almamaya çalışıyor. Zor dağıtıyoruz dersleri. Dersler dağıtılıyor. Sonradan yazılar gelmeye başlıyor. Hacettepe Üniversitesi İletişim Fakültesinde doktora yüksek lisans programında ders vermek istiyorlar diye. Ben de diyorum onlara lisans derslerini almadınız. Niye şimdi 6 saat

ders veriyorsunuz? Diyorlar ki Asker Hocamı kıramıyoruz. Bize çok baskı yapıyor. Onu çok sevdiğimiz için gitmeden edemiyoruz diyorlar. Onun için hakikaten Asker Hocamı ben tebrik ediyorum ama olağanüstü çalışmasıyla bu insanları topluyor. Yani tek tek gelip ben görüyorum. Hatta benim yardımcılarım bile, ben onlarla bile tartıştım. Ders vereceksiniz burada duracaksınız. Niye Hacettepe'de lisansüstü derse gidiyorsunuz? Asker Hocamı kıramadık çok seviyoruz diyorlar. Yani özel bir durum olabilir, Hocam senin için.

Prof. Dr. Hülya Yengin: … kesinlikle ve ondan sonra da ve krediler ona uyun olarak belirlenecek ve öğrencinin özellikle, biz dersler verirken öğrenciye bilgi veriyoruz. Ama deniyor ki öğrenci olarak öğrencinin araştırması sağlanacak. Şimdi burada zaten bizim 10 sayfamız var. O 10 sayfadan çok özet bir şeyler çıkardık. Öncelikle bu komisyonlar, fakültedeki bölümlerdeki komisyonlar 15 Haziran'da yeni program taslağını rektörlüğe teslim edecek. Ama biz Kocaeli Üniversitesi İletişim Fakültesi olarak zaten bundan 5 yıl evvel farklı bir ders programı bu ECTS'ler dediler yine bu kapsamda. Zaten düzeltmiştik bir ders programı. Bu ders programı ışığında da devam ediyorduk. Şimdi sadece bizden istenen daha bir sadeleştirmeye gitmemiz.

Yani hani anlatıyoruz ya akreditasyon istiyoruz. Tabi ki ben bu konuda ne türden çalışma yapılıyor sizler ne tür çalışma yapıyorsunuz bilmiyorum. Bu yüzden bu konuyu gündeme getirip tartışalım istiyorum. Yine Rektör Yardımcımız dedi ki Hacettepe, İstanbul Teknik Üniversitesi, Uludağ Üniversitesi, Çukurova Üniversitesi ve Sakarya Üniversitesi bir de içinde İletişim Fakültesi bulunan Ege Üniversitesi var. Bunlar bu 2010 için çalışmalarını bitirdiler. Yani bunlar YÖK tarafından da onaylandı. Aynı zamanda Avrupa Yüksek Öğrenim Üniversiteler Birliği tarafından da onaylandı. Yani böyle bir akreditasyon almış bu üniversiteler.

Şimdi bizi ilgilendiren bir tek Ege'deki İletişim Fakültesi var. Yani ne tür çalışmalar yapmışlar. Ahmet (Bülend Göksel) Hocama rica ettim. O da bu çalışmayı getirdi. Bir de Ege Üniversitesinin Fen Edebiyat Fakülteleri Dekanlar Toplantısı 10 Nisan 2009'da toplanmış. Hani biz diyoruz ya komisyon mu kuralım hani işte başvuruları nasıl oluşturalım? Bunlar da şunu yapmışlar. Bologna süreci ulusal takımı projesi adı altında YÖK karşısında ilan edilen bu konuda yapılan bir proje çalışmaları var. Yani orada YÖK karşısında açtığınız zaman görüyorsunuz. Yani dekanlar toplantısını yapıp hemen orada çeşitli ana maddelerini hemen oraya koyduruvermişler. Biz de bunu mesela yapabiliriz. Yani ne yaparız dernek mi kuralım

filan diyoruz ya bu çalışmayı hemen kendi içimizde bir komisyon kurup oluşturup gerçekleştirebiliriz ki şu anda üye yapıp yapmayacağımız da belli değil. Ben öyle görüyorum.

Şimdi burada süreç nedir? Çok kısa bir şekilde üstünden geçiyoruz. Herkes görüyor mu? 1999'da başlıyor bu süreç. Avrupa düzeyinde 29 ülke. Eğitim Bakanlığı tarafından toplanılan 2010'da bunun sonlandırılması olacak. Günümüzde bir süredir üye olan ülkelerin sayısı 46, biz de bu ülkelerden bir tanesiyiz. Kolay anlaşılabilir ve karşılaştırılabilir bir akademik derece sistemi ve temel olarak 2/3 kademeli yükseköğretim sistemi, lisans, yüksek lisans ve doktora. Ortak bir kredi sistemi. Şimdi burada ortak kredi sistemi üzerinde duruluyor ve bu öğrenci öğretim üyesi hareketliliğini ön plana çıkarıyor. Biz de Erasmus zaten bu Erasmus'la epeydir Avrupa ülkelerine giden öğrenciler var. En büyük sıkıntıyı biz üniversite olarak şurada çektik.

Öğrencilerin derslerinin denkliğinin söz konusu ve eşitlikleri üniversitelerde. Bir de kredi konusunda yani denkliği konusunda sıkıntı çekiliyor. Aynı şey şimdi Farabi olarak yurt içinde yapılacak Farabi adı altında. Eğer tabiî ki Farabi olunca ne oluyor? Hem öğretim üyesi hem öğrenci dolaşımını gerçekleştireceğiz, değiş tokuşunu. Burada da yine bu kredili sistemi ve aynı zamanda ders teknikleri gündeme gelecek.

Başka, kalite güvencesi konusunda işbirliği, yükseköğrenimde Avrupa boyutu, yaşam boyu öğrenme, öğrencilerin süreçlere katılımı, Avrupa Yükseköğretim Alanının çekiciliğin arttırılması, Avrupa Yükseköğretim Alanı ile Avrupa Araştırma Alanı arasındaki sinerjinin oluşturulması. Yine burada daha önce hem Hacettepe'den Asker Hoca söz etti, Ulusal Ajans. Bununla da ilgili mutlaka bilginiz vardır. Bu ulusal ajansa öğrencilerimiz yönlendiriyoruz. İşte çeşitli üç ana şey var. Bunların zaten komisyonları oluşturuluyor. Hep bizlerden birileri gidiyor. Fakat öğrencileri bu konuda teşvik etmek filan biraz zor. Çünkü yabancı dil sorunu karşımıza çıkıyor. Eğer öğrenci yabancı dil bilmiyorsa o alanda projeler zorlaşıyor. Yani projeyi veremediği sürece oradan bir destek, yani orada önemli olan parasal bir destek alması ve o çerçevede projesini gerçekleştirmesi. Bu pek mümkün olmuyor. Yabancı dil sorunu burada karşımıza çıkıyor İletişim Fakültesinde. Yani bu daha çok devlet üniversiteleri için geçerli.

Yükseköğretimde yeterlilik. Avrupa Kredi Transfer Sistemi ve Akademik Tanıma Yükseköğretimde Kalite Güvencesi ve Öğrencilerde Sosyal Boyut. Şimdi burada bu kredi transfer sistemi Avrupa Birliği ülkelerinde geçerli. Mümkün olduğu kadar kısaltmaya

çalışıyoruz ve bu paydaşlar ülkelerin Eğitim Bakanlıkları, Yükseköğretim Kurumları, Öğretim Birimleri, Fakülteler, Bölümler, İdari Birimler, Öğretim Üyeleri, Öğrenciler ve Dış Paydaşlar, İşverenler, Çalışanlar, Sendikalar. Yine biz bu ders programlarını oluştururken rektörlük bize diyor ki, siz bir mezun yetiştiriyorsunuz ama bu mezunu, Ahmet (Tolungüç) Hoca'nın söylediğine geliyoruz veya Haluk (Geray) Hoca'nın.

Bu mezunu yetiştirirken sektörle bağlantınız var mı? Bu ders programlarını oluştururken sektörden kişilerle bağlantılı olarak çalışın ve ona göre oluşturun diye. Yani böyle de belirli dikkatimizi çeken ikazları var aynı zamanda bunların. Bologna sürecine uyum kararlılığı, yönetsel destek verilmesi, Bologna sürecinin tanıtılması ve paydaşların sürece katılımının özendirilmesi, üniversitede Bologna süreci çalışma grubu kurulması, bu amaçlar doğrultusunda stratejik plan yapılması, öğretim programlarının gözden geçirilmesi. Yani bunların hepsi bu sürece dâhil olan şeyler. İşte bir stratejik plan olsun veya Bologna sürecine bütün programlar düzeyinde katılımın sağlanması, öğrenci merkezli eğitim Bologna sürecinde ortaya çıkan temelli gelişme ve üniversitedeki bütün programlar için program çıktılarının tanımlanmaları. Yani her şeyi daha steril bir ortamda tanımlayın diyor bize.

Burada öğrenci merkezli anlayış şu: Öğrencilerin etkin katıldığı, problem çözme, proje, araştırma-inceleme vb öğrenci merkezli yöntemlerin kullanıldığı, öğretmen öğretiminin asgari düzeye çekildiği bir eğitim anlayışı. Bunu bize öngörüyorlar. Sorun merkezli anlayış deniliyor. Toplumsal ve mesleki sorunları temel alarak bu sorunları tanıyan ve üstesinden gelme bilgi ve becerisine sahip bireyler de böyle bir program sunulması, yani öğrencileri bu tür bireyler olarak tasarlayacağız. Yeterliliğe dayalı tasarım. Öğrencilerin icra edecekleri olası mesleklerin yeterliliklerine sahip olmaları için ne bildikleri değil bildikleriyle ne yapabildiklerinin önemli olduğu ve bu yeterlilikleri kazandırmaya çalışan anlayış. Yani bizden istedikleri bu ve mesleki yeterlilikleri sağlayacak konu ya da derslerin merkezde zorunlu kişisel gelişimi sağlayacak sosyal ve kültürel derslerin alternatif sağlayarak seçmeli olduğu anlayış. Yani bu bizden isteniyor. Yani şöyle söylüyoruz. Bu kredi transfer sisteminin kolaylaştırılması burada isteniyor bizden.

Mezun ettiğiniz öğrencinin mesleğe uygun yani sektörün istediği mezunu yetiştirme ve bir de bu Farabi yani öğrenci değiş tokuşunun yine bu transfer sistemi öngörülerek saptanması. Zaten baktığımız zaman işte Ankara Üniversitesinin dünkü vizyon sunumu. Ahmet Bülent Göksel Hocamızın sektör temsilcileriyle toplantısı. Sektör ne istiyor? Ona uygun toplantı

yapılması. Haluk Gürgen Hocanın görüşleri ve Haluk Geray Hocanın bu konuda bir komisyon kurulsun dedi. Yani birbirimizden haberdar olmamız açısından ve bir de Asker Hocanın bu ulusal ajans ve projeyle ilgili bu yabancı bir şarttır önemli. Bir de YÖK'ten gelen ayrı bir yazı vardı. Biz bunu da senatoda çok tartıştık. Lisansta vereceğimiz bütün yabancı dil derslerini daha önceden birinci ve ikinci sınıflarda A1 A2 B1 B2 denilen yabancı dil dersleri vardı. Daha sonra biz onun isimlerini değiştirmiştik, ileri yabancı dil falan yapmıştık. Şimdi buların hepsini mesleki yabancı dil yapacaksınız diye böyle bir yazı geldi. Daha doğrusu yazının içeriği tam olarak anlaşılmıyordu. Hani algılamaya çalıştık ne anlıyoruz diye epey bir tartıştık. Sonunda mesleki yabancı dil olarak yani bütün lisans düzeyinde hepsi mesleki yabancı dil oluyor bu derslerin. Böyle bir karar aldık. Çünkü Avrupa Birliği ile eğer uyumlu çalışacaksak o zaman yabancı dili de ne olursa olsun bir kenara atmamamız gerekiyor. Yani böyle sonuçlar ortaya çıkardık.

Ben sadece bunları bilgi olarak veriyorum. Zaten aslında bildiğiniz şeyler. 2 gündür de tartışıyoruz bunları. Ama ne yapacağız? Bizim burada yapacağımız ortak neler olabilir. Yani derslerimizin ders programlarımızın tabi ki farklılıkları olacak benzerlikleri olacak ama ortak paydada bir karar alabiliriz. Ben bunu tartışmaya açıyorum. Çok teşekkür ederim.

Prof. Dr. Haluk Gürgen: Şimdi biraz farklı bir noktadan bakmak istiyorum. Son söyledi Hülya Hocanın ödevini, hani ortak olarak nasıl bir noktada buluşacağız ne yapacağız dedi. Yani buluşmak zorunda değiliz. Bu bence bizim İletişim Fakülteleri olarak çok önemli bir tartışma konusu olması gerektiğini düşündüğüm konu. Neden öyle? Çünkü her İletişim Fakültesi kendi pozisyonunu, hani sabah da çok güzel söylendi. Gümüşhane'deyse Gümüşhane'nin şartları doğrultusunda, Erzincan'daysa Erzincan. Yapılamayacak şey mi var? Dünya kadar şey. Yeter ki benim olanaklarım neler? Ben nereye adam yetiştireceğim? Nasıl bir alan içerisinde kendimi pozisyonlayarak kimlerle rekabet edeceğim? Kendi SWOT'umu yaparak güçlü yanlarıyla zayıf yanlarıyla ilgili bir çözüm üretecek.

Bu bence stratejik planlama ile birlikte yürütülmesi halinde son derece işe yarayacak bir çalışmadır bir fırsattır. Kısaca özetlemek gerekirse söylediğimi: Her fakülte kendisi kendi stratejik planı doğrultusunda yapacağı SWOT çalışmalarıyla kendi pozisyonlarını yapmalıdır. Ortak noktamız iletişimin saygınlığıyla ilgili, itibarı ile ilgili aldığı yönetme noktasında olmalıdır. Bunun da parametreleri bellidir. Bir toplantıyı özel olarak bunlarla ilgili konuşabileceğimiz toplantı biçiminde yapabiliriz. Stratejik plan çalışmalar yapılmadan

Bologna meselesi halledilemez. Kalite geliştirme programları yapılmadan da dışişlerine bağlı olarak da Bologna meselesi halledilemez. Bologna'da olabildiğince yüksek düzeyde bir payda elde edebilmek için son derece dürüst bir şekilde bu stratejik plan ve de kalite iyileştirmeyle ilgili ona bağlı olarak biz bir takım hususları yapmak durumundayız ki Bologna işe yarasın. Ben izin verirseniz hani niye böyle konuşuyorum.

Bir parçada YÖDEK'le YÖK'ün kalite geliştirme komisyonunun kurucu üyesiyim. Şu anda hazırladığımız bir yönetmelik tekrar geliştirilerek yasalaşmak üzere bekliyor. Önemli bir çalışma ortaya çıkarttık. Sakarya Üniversitesinin rektörü Mehmet Hoca bizim komisyonumuzun başkanıdır ve de bana bu Bologna ile ilgili 15 gün önce YÖK tarafından bir teklif geldi. Bir ekip oluşturuluyor. İşte üniversiteleri dolaşacak. Bu Bologna'yı anlatacağız. Daha önce yaptığımız toplantılar nedeniyle böyle bir şey ortaya çıkmıştır. Benim programım nedeniyle kabul etmedim. Ama yani buradaki ifade ettiğim hususları da sadece Haluk Gürgen'in görüşleri olarak değerlendirmeyin diye bu açıklamayı yapmak istiyorum. Bunun sağlıklı bir şekilde yapılabilmesinin yolu Haluk (Geray) Hocaların yaptığı gibi sizin yaptığınız gibi bizim yaptığımız gibi, başka hocaların yaptığı gibi. Stratejik plan çalışmasından geçiyor. Yoksa işe sadece buradan başlarsanız. Sadece kredili sistemi ile ilgili sadece Avrupa entegrasyonu ile ilgili hususlardan yola çıkarsanız olmaz. Teşekkür ederim.

Prof. Dr. Sevda Alankuş: Ben sadece bizim üniversiteyi anlatmak istiyorum. Aşağı yukarı 2006 yılında bir stratejik çalışma yapıldı. Bu çalışmanın içinde her fakülte kendi analizlerini yaptı. Bunu zaten bu alanın toplantısına yönelik olarak da başlattık. Sözde her fakülte ama ilk başkanlardan bizim fakülte oldu. Bir danışma kurulu oluşturuldu. O danışma kurulu yurtdışından uzmanlarla bizim çalışma grubumuza David …, John …, Pınar Öztunç. Sektör tartışıldı ve ondan sonra çıkan çalışmaya göre bir müfredat çalışması yapıldı. Raporları geldi. İkincisi büyük bir danışma grubu çalışması yapıldı. Ona göre de ilerleme sağlanıyor şimdi. Birçok örnek yol var. Benim için önemli.

Prof. Dr. Ahmet Tolungüç: Teşekkürler aktarılan deneyimler için. Hakikaten zaten bu bir süredir 2000'li yılların ortasından bu tarafa Avrupa uyum sürecinin zorlamasıyla da olsa bütün üniversitelerde bu anlamda hareketlilik başladı. Bir kısmı bu işi ciddiye alıp ciddi işler üretiyorlar ama biraz önce Hülya Hoca'nın yaptığı sunumda iki şey dikkatimi çekti. Bunlardan birincisi özellikle Avrupa üniversiteleriyle öğrenci değişimi sırasında karşılaşılan

zorluklardan söz ederken, birinci nokta olarak dersler konusunda karşılık gelmemeyle ilgili bir uyumsuzluktan söz etti. Bir de bunların kredi transferleriyle ilgili bir problemden söz etti.

Benim o konudaki görüşüm: Derslerin birebir karşılıklarının bulunulma çabası, öyle bir çaba içerisinde olunmaması gerekiyor. Öğrencinin hatta abartarak söyleyeceğim. Bir öğrencinin öğrencilik yıllarında bir dönem, belki iki dönem, bir yabancı ülkeye gidip, orda hiçbir ders almasa hiçbir kredi getirmese bile, oraya gittiğinden emin olacaksınız. Orada elde edeceği deneyimin dünya görüşünün ilişkilerin bile inanılmaz faydaları var. Ben bizim kendi yaptığımız söyleyeyim. Hiç ders karşılıkları aramıyorum. Zaten bu kredi transfer sisteminde minimum krediler var. Nereye gidiyorsa oradaki derslerin burada yönetim kurulu kararıyla karşılıklarını veriyorum. Ondan sonra o kredi transfer sistemiyle getirdiği notları burada sanki almış gibi. Yani bir dersin içeriğinden kaybedeceği bir şeyi fazlasıyla öbür tarafta kazandı diye değerlendiriyorum. Dolayısıyla öyle bir sorun hiç gündeme gelmedi.

Kredi transfer sistemi ile ilgili de bizim tek tek fakültelerin başvurduğu yollarla çözülebileceğini düşünmüyorum. Çünkü bizim kafamız Türklerin, Türkiye'deki üniversite sisteminin kafası bu kredi saat lafının karşılığına takılmış gömülmüş durumda. Ne Ankara'da ne başka yerlerde ne de vakıf üniversitelerinde şu standart 3 kredi standart alışkanlığını geleneğini bozamadım. Yani benim bildiğim gerçek anlamda bu kredi transfer sistemindeki mantık da öyle. Sonuç itibarıyla 3 kredilik dersleri ilk ikiye karşılıklarını 5 verdiğiniz zaman 6 dersten zaten bir dönemde 30 tutuyor. Bunları yapabiliyorsunuz da gerçek anlamda şey o mudur değil midir, olmadığına kesin eminim.

Prof. Dr. Haluk Geray: Bir ekleme yapmak istiyorum. Sözü almış gibi oldum ama. Sakarya Üniversitesi Rektörü Mehmet Durmaz'ın verdiği şeyi şöyle bir durumla öğrendim. Çok ilginç. Şimdi Avrupa çapında haftada bir öğrencinin ne kadar saat kendini eğitime vereceği ile ilgili bir standart var. Baktım bulamadım bilgisayarımda. Diyelim ki 16 saat. Yani bir haftada en fazla 16 saati kendi eğitimiyle ilgili olarak harcayacak. Buradan yola çıkarak her dersin ne kadar yük getirdiğinin hesabının yapılması gerekiyor. Biz biraz transfere uydurmak için 3 mü olsun, 2 mi olsun, 4 mü olsun gibi afakî kuralsal saatler veriyoruz. Son şeyi söyleyeyim. Burada her dersin öğrenciye ne kadar saat yükümlülük getirdiği, derse girmek, artı araştırma yapmak, ödev yapmak, uygulama yapmak gibi. Hepsini düşünmemiz gerekiyor diye biliyorum. Ekleyeceğiniz bir şey varsa…

Prof. Dr. Haluk Gürgen: Öncelikle teşekkür ediyorum. Bu Erasmus denklik meselesi bizde çok yanlış uygulandı. Esas felsefesi burada kültürel alışverişi teşvik etmek. Dolayısıyla buradan ders aldı, oradan bir kredi aldı, iki kredi aldı. O işin başka bir tarafı. Şimdi bunu özellikle söylüyorum. Çünkü bu bir tez konusu aynı zamanda. İngilizce ders açılmışsa çocuk buraya geliyor falan. Ne alakası var. Ben İspanya'ya gönderdiğim vakit çocuk İspanyolca ders dinleyebiliyorlar mı? Hiçbirisi İngilizce bilmiyor. Ama orada başka bir alışveriş var. Dolayısıyla sakın bu kompleksi çok fazla abartmayalım yani. İlla İngilizce ders var. Oraya çocukları gönderin falan. Hayır. Türkçe ders dinleyecekler. Türk arkadaşları olacak. Türk yemekler yiyecekler. Türk sevgili bulacaklar. Falan filan. Yani o işin öbür tarafı. Bu resmen böyledir yani. Kişisel bir görüş değildir.

İkinci bir nokta. Haluk hocanın söylediği nokta, Hülya Hanım da değindi. Öğrenci merkezli eğitim dediğimiz şey tek yönlü öğrenci-öğretmen ilişkisine dayalı bir eğitim değil, aktarıcı bir eğitim değil. Yapısalcı eğitim modelinden yola çıkıyor. Dolayısıyla bu model içerisinde öğrenci kendi öğreneceği alanı danışman gibi pozisyonlandığı hocası vasıtasıyla şekillendiriyor. Karşılıklı görüş ama yönlendiricilik yok bunda. Ve öğrencinin okul dışındaki hayatı o dersle ilgili olarak nerelerden beslenebilir? Ne yapabilir? Tiyatroya gidebilir. Sinemaya gidebilir. Başka bir yerde gözlem, araştırma tarzı bir iş yapabilir vs. Bu karşılıklı danışmanlık süreci içinde şekilleniyor ve bu dersin kredisi de ona bağlı olarak belirleniyor. Bu nokta çok özgürlükçü. Gerçekten öğrencinin kendi hayatıyla ilgili yapmak istedikleri ve yaşamıyla ilgili hedefleri bağlamında belirleyeceği bir perspektifi zorunlu kılıyor. Öğretmen de hoca da danışmanı. Yoksa dediğim çok yerinde. 3 kredi eşittir şu kadar, bunun bir saati uygulama falan. Bu sistemin mantığıyla hiçbir şekilde örtüşmüyor.

Prof. Dr. Ahmet Tolungüç: Dolayısıyla bu pek çok üniversitede denkliklerin öyle yapıldığını biliyorum. Dolayısıyla bunu ileri daha da sürdüremeyeceğiz. Bir süre sonra o tıkanıp kalacak orda. Şu anda yalandan…

Prof. Dr. Sevda Alankuş: Ona çok hafif bir çözüm buldu bizim dekan yardımcımız. Aslında mühendis o. Totalleri denkleştiriyor. İçerde birçok puanlarla oynamalar yapılıyor ve hakikaten o değişim gerçekleşiyor. Bizim fakültemiz çok fazla Erasmus'la Exchange yapıyor. Bir konuyu daha söylemek istiyorum. Öğrencilere verilen hakikaten bu önemli görevin üzerine bir konuda sosyal sorumluluk alalım. Onla ilgili bütün bu çerçevede gelen bir görev daha var. Biz üniversitede böyle bir birim kurduk ve o birim de bir ders açtı. 600 öğrenci bu dersi alıyor. Ve o dersi hepsi tamamlamak zorunda üçüncü sınıfa kadar. Belli bir yurttaşlık

projesi diyeyim ben ona kısaca bizim zamanımızın deyimiyle. Bunu tamamlamadan mezun olma imkânı vermiyoruz ve iletişimciler için çok önü açık bir iş. Bunu da sadece aktarmak istedim.

Prof. Hülya Yengin: Sakarya Üniversitesi bir bilgi işlem sistemi bir paket program geliştiriyor bu konuda. Yani tamamıyla bu öğrenci bilgi işlem sistemini YÖK'e hazırlıyor ve size de dağıtacağım onu. Yani bu şekilde de o programların hepsini orada o paket program bizim olacak.

Prof. Dr. Peyami Çelikcan: Ben de çok önemli gördüğüm bir noktaya geldi tartışma. O konuda bildiklerimi paylaşmak istiyorum. Şimdi tabi Erasmus entegrasyon çalışmalarında aslında Türkiye'de üniversitelerde sistem bütünlük içinde anlaşılmadığı kavranmadığı için yapılan çalışmalar sisteme adapte ettirildi. Özellikle öğrenci değişim programında bir sorun yaşanmaması açısından. Ancak sizin de belirttiğiniz gibi çalışmalar öyle bir noktaya doğru gidiyor ki artık bu şekli entegrasyon yeterli olmayacak ve işin özüne bir şekilde girmek gerekecek. Özüne de şöyle diyeyim temel paradigma değişikliği var. Aslında bu çok anlatılmadığı anlaşılamadığı için bizim 3 krediyi 6 kredi 5 kredi yapmak gibi pratik çözüme dönüştü işimiz. Şimdi bu paradigma değişikliği şuna dayanıyor. Yükseköğretimde daha çok biz her şeyi öğretim elemanına göre tanımlıyoruz. Dolayısıyla öğretim elemanını merkeze alan bir öğretim sistemi söz konusu. Derslerin kredi saatini de nasıl tanımlıyoruz. Bir dersin öğretim elemanının haftada kaç saat ders vermek suretiyle öğretebileceği hesabıyla belirlemiş oluyoruz.

Prof. Dr. Ahmet Tolungüç: Afedersin. Zayıf ifade ettin onu ben şöyle kabalaştırayım. Öğretim üyelerinin kaç saat ek ders ücretinin hesaplanmasına dayalı bir kredi sistemidir.

Prof. Dr. Peyami Çelikcan: O da söylenebilir. Ama sonuçta merkezde öğretim elemanının performansı söz konusu ki biz her şeyi buna göre tanımlıyoruz ek ders ücretlerini. Hocanın ders yükü diyoruz. Hocanın ders yükü işte haftada verdiği ders saatlerinin toplamını oluşturuyor. Halbuki bu Erasmus değişim projesinde yeni paradigma öğrenciyi merkeze alıyor. Ama sadece sizin dershanedeki anlatımınızda değil bu ders için ayrıca Haluk hocanın değindiği şekilde bu ders için hadise diğer serbest zamanı da içine alacak şekilde. Dolayısıyla A dersi için öğrencinin bunu haftada 7 saatte öğrenebileceğini varsayıyoruz. Dolayısıyla hesabı öğrencinin haricinde zaman üzerinden yapmak zorunda kalıyoruz. Bu bakımdan öğretmek kavramı yerine öğrenim kavramını bu sistem içerisinde inceliyoruz. O bakımdan bu

paradigmaya uygun şekilde bütün yapıyı yeniden gözden geçirmek gerekiyor. Sadece mevcut krediyi arttırarak o AKTS sistemine uyum sağlamak değil. Şimdi bu on gün sürecindeki çalışmalar zaten hepimizi işin özüne inmeye zorluyor. Ama şöylesi bir sıkıntı var tabii ki. Bu kadar zaman harcandı. 2010'a şurada çok az bir zaman kaldı ve yine üniversiteler apar topar bu çalışmaları dolamamak zorunda olacaklar ve biraz önce de söylediğim gibi aslında bizdeki yapısal bir takım sorunları bu Bologna sürecindeki çalışmalarla aşabiliriz diye düşünüyorum.

Prof. Dr. Ahmet Tolungüç: Bir noktaya daha değineyim. Yani bizim yapacağımız bir şeyler değil. Geç kaldığımız veya artık yumurtanın ucu göründü noktasına geldiğimiz doğru. Birkaç yıl boyunca 2005 hatta 2004'ten sonra şöyle bir dayatmayla karşılaştım. Birçok üniversitede olmuştur. Ankara'da öyle bir şey oldu. Özellikle Eğitim Fakültesi'nin zorlamasıyla bizim geleneksel yüze dayalı yüzlü nota dayalı sistemimiz değişti. Ankara Üniversitesi harfli sisteme döndü. Hiç böyle bir zorunluluğu yok. Ne kredi sisteminin ne Erasmus'un ne başka bir şeyin. Böyle bir dayatması olmadığı halde insanlar bunu böyle algılayıp algılattırıp o tür sistem değişikliğine sebep oldular. Biliyorsunuzdur mutlaka biliyorsunuzdur. 7'li sistemden 20'li sisteme kadar sadece Avrupa'da birçok not değerlendirme sistemi var. Dolayısıyla oralarda da biraz gözü açık ve şey davranmamız gerekiyor.

Bir nokta daha bu sözü ettiğimiz öğrenci merkezli eğitim sistemi, Haluk'un (Gürgen) biraz önce altını çizdiği gibi ya da Hülya Hoca'nın hatırlattığı gibi öğrencinin üzerideki ders yükünün azaltılmasını kaçınılmaz kılıyor. Bu ders dışı etkinlikleri de kredi sistemine soktuğu için. Biz ise tavır olarak sabahleyin de konuştuk. Asla derslerin önemine ve içeriğine hiçbir itirazım olmamakla birlikte bir model bir arayış değişikliği yapmamız lazım ki o önemli bulduğumuz dersleri eğitime entegre edelim. Aksi takdirde bizim şimdiye kadar alışık olduğumuz şey çok önemli, nedir? Suyun faydaları. Koy ders öğrensin. Ne bileyim ben. Sağlık-eğitim bilim-eğitim, şu bu. Biz Ankara'da bir ara ders yükleri dönem başına 10'a 11'e çıkmıştı. Saat olarak 30'a çıkmıştı. Dolayısıyla bu genel bir tavırdı genel bir yaklaşımdı. Dolayısıyla bu tür eklemeci şeyden dersleri ilave etmekten daha çok çıkartan kapsayan öğrenciyi merkeze alan bir tavır sergilemek gerekiyor. Bu çok ciddi. 2010'a kadar uyum sağlama sürecinde bir süre daha bütün bunların çözülmesi lazım ne olacak bilmiyorum.

Prof. Dr. Şermin Tekinalp: Araştırma projeleri şu anda gördüğüm kadarıyla vermeye bir proje hazırlamıştım. Ama bunu bir dahaki dekanlar toplantısına ertelemeyi uygun gördüm.

Çünkü sorunlarımız çok büyük. Ve şu anda onu yapacak durumda değiliz. Teşekkür ediyorum.

Prof. Dr. Ahmet Tolungüç: Biz teşekkür ederiz. İletişim Fakültelerinin genel olarak eğitim sorunlarını da geçmiştik, onu da hallettik. Bologna sürecini hallettik. Hülya Yengin Hocanın önerdiği kontenjan sınırlamasıyla ilgili bir teklifi var. Konuştuk. Bir de zaten bu kontenjan sınırlaması büyük ölçüde devlet üniversitelerinin ciddi bir sıkıntısı. Çok şükür YÖK de bunları hiç kâle almıyor. Dolayısıyla 50 istiyorsanız 70, 70 istiyorsanız 100 yolluyor. Bunu vakıf üniversitelerine yapmıyorlar ya da yapamadığından değil de. Bizde öyle bir şey olmadı ama bilemiyorum. Bunu burada tartışıp çözeceğimiz bir konu değil. Özden Hocam sizin bir de iletişim araştırmaları başlıklı bir gündem öneriniz var. Gene küçücük bir açıklama yapıp ortalığı celallendirir misiniz lütfen.

Prof. Dr. Özden Çankaya: Konuşmamın başında açıklamıştım. Gündem maddeleri konusunda mahcup olmamak için bu kadar çok gündem maddesi gönderdim. Benim bunu tartışma konusu olarak yazmamın nedeni Türkiye ölçeğinde bir alımlama çalışması ya da çok geniş ölçekli iletişim sosyolojisi alanında çalışmalar yapmak istediğimiz zaman Türkiye'deki bu 38 İletişim Fakültesi ile nasıl gerçek bir network içinde gerçekten kapsamlı gerçekten bilimsel değeri olan araştırmalar yapılabilir. Burada hepimiz toplanmışken böyle bir niyetimiz olduğunda nasıl bir network içinde çalışabiliriz. Çünkü çok önemli geniş ölçekli iletişim araştırmaları yapamıyoruz.

Prof. Dr. Bayram Kaya: Başka şeyler tartışıyoruz ama hep batıya doğru. Fakat asıl ortaklığımız öbür tarafta. Ve oralara ne kadar gelirseniz bunu siz de göreceksiniz. Örneğin dillere bile bakın. %70'i ortaktır. Ayrıca hiçbir eğitim almak gerekmez. Kulaklarınız dolar ve konuşmaya başlarsınız. Ben şunu söylüyorum. Kültürler arası çalışma yapmak isterseniz ve buna yönelik asistanlarınız, doktora öğrencileriniz varsa kapılarımızı açmaya hazırız. Bizde bu tür araştırmalar yaptılar ve tabi bunu söylerken de bir istirhamımız var. İkinci danışman olarak bize katkıda bulunursanız büyük bir gelişme olacak bizim için. Çünkü o taraftan sadece danışmanları seçtiğimizde bizim amacımız orayı batıya açmaktır, Türkiye'ye açmaktır. Dolayısıyla ikinci bir danışman alabilirsek, bu bize çok büyük katkı olacak.

Prof. Dr. Ahmet Tolungüç: İkinci danışman ne demek Bayram? Anladım da adam orda mı burada mı? O aday nerde orda mı burada mı?

Prof. Dr. Bayram Kaya: Aday orda ama ikinci danışmanlık Türkiye'de. Şu anda birkaç uygulamasıyla çok başarılı olduğunu gördük. Şu anda Gazi Üniversitesi'nde var. Ankara Üniversitesi'nde var. Birkaç daha İstanbul'dan arkadaşlarımızdan var ikinci danışman olarak. Gördük ki kendileri son derece yaratıcı oluyor o zaman. Hatta öğrenciyi kaldırıp ikinci danışmanla görüşmek üzere gönderme imkânlarımız da var. O zaman görüntü bilgileri de gelişmiş oluyor. Türkiye'yi de görmüş oluyorlar. Ayrıca Türkiye'ye gelip imkân taraması yapıyorlar. Çok yaratıcı oluyor. Bu konuda bize katkı verirseniz minnettar oluruz diyorum.

Prof. Dr. Ahmet Tolungüç: Bu ikinci danışman dediklerinin de Kırgızistan'a daveti onların da… Hatta bu sözünü ettiğim büyütme sürecinde mesela Kırgızistan'da bir dekanlar toplantısı daha işin şaka tarafı bir daha yapalım. Bu araştırma konusunu da böylece konuştuktan sonra bana daha önce ilettiği bir duyurusu var hocamızın. Muhtemelen onun için söz istediğiniz, değil mi? Erzurum Atatürk Üniversitesi'nin duyurmak istediği bir akademik etkinliği, programı var. Onu duyursunlar. Bir ön bilgi olarak.

Prof. Dr. Önder Barlı **Atatürk Üniversitesi** **535-7000603** **barli@atauni.edu.tr.**	

Değerli dekan ve hoca arkadaşlarımız. Önümüzdeki yıl, 2010 yılında Atatürk Üniversitesi İletişim Fakültesi olarak Ulusal İletişim Kongresi düzenlemeyi istiyoruz. Hem de bir değerlendirme daha yapacağımızı zannediyorum. Hepinizi bekliyorum.

Prof. Dr. Asaf Varol: Sayın Dekanlar. Fırat Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı Hasan Bey gelemedi toplantıya. Yalnız benden özellikle 7-8-9- Ekim 2009 tarihinde yapılacak olan Medya ve Etik Sempozyumu'na tüm dekanların ve özellikle yeni araştırma görevlileri, doktoralı öğretim elemanlarının katılmasını arzu ettiğini belirtti. Kendisi önümüzdeki istifa edeceğini ve Tunceli Mühendislik Fakültesine Dekan olarak gideceğini de bana söyledi.

Kurumlar kalıcı olduğu için bu verilen taahhüt devam edecektir. Öyle tahmin ediyorum ki Rektör Bey oraya bir dekan atadıktan sonra devam edecek bu işler yine. Ben size bu duyuruyu da yapmış olayım. 7-9 Ekim tarihlerinde. Zaten bilim kurulunda birçok arkadaşımız var.

Prof. Dr. Ahmet Tolungüç: Evet. Böylelikle gündemimizi son oturum dışında tamamladık. Bence başlangıçtaki temennimiz büyük ölçüde yerini buldu. Amacına ulaştı. Birçok konuyu derinlemesine tartıştık. Değinmediğimiz deşmediğimiz konuları tartıştık. Bu bir başlangıç da olsun. Dolayısıyla bu toplantının sonuç vereceğine inandığım en önemli çıktısı dün kararlarını da imzalattığımız bu eşit ağırlıklı puan türüne dönüşle ilgili bir şey oldu. Zaten tutanaklar hazır. Katılan dekanlarımız kendi aldıkları notlarla hazır. Bir sonraki, bizden sonraki yürütme kuruluna seçilecek olan arkadaşlarımıza yol gösterecek hem tutanaklar hem buradaki tartışmalar. Onlara kolaylıklar diliyoruz. Dolayısıyla bir sonraki oturumumuzda hiç ara vermeyelim izninizle. Ne kadar hızlı bitirirsek, seçimimizi de yaparsak o kadar hızlı sonuçlandırılmış olur. Dolayısıyla önümüzdeki yıl toplantının nerede yapılacağı ve yürütme kurulunun kimlerden oluşacağına ilişkin son gündem maddemizi değerli görüşlerinize ve katkılarınıza açıyoruz. Buyurun efendim.

Prof. Dr. Aysel Aziz: Ben usûl olarak sorayım. Karalar çıktı mı dünkünün dışında? Onlar okunacak bizim onayımıza sunulacak mı? Yöntem olarak nasıl bir yol seçilecek.

Prof. Dr. Ahmet Tolungüç: Gündem maddelerimizle ilgili zaten dün aldığımız kararların dışında karar niteliğinde bir şey konuşmadık. Zaten birçok konuyu tartıştık. Ama onları karar formuna sokmadık. Burada sokulmadı. Yazılması gereken kararlar çıkmadı.

Prof. Dr. Aysel Aziz: Şu an duruldu biraz ama ben açılacak diye düşündüm. Özellikle bu bizim bir hukuki yapının oluşturulması konusu vardı. Dün ben dile getirmiştim. Hani bir dekanlar toplantısını dernekler belirledi ama dernek değil de bir konsey olarak iletişim dekanları konseyi veya adı ne olursa. Tıpkı Fen-Edebiyatçılar gibi, Genç Mimarlar gibi, Yabancı dil okulları gibi. Böyle bir yapıya kavuşturmamızın avantajları var. Dezavantajları da olabilir. Onu tam bilemiyorum. Ama avantajları var. Dün sözünü ettim. Gelirken en azından rektörlük böyle bir yazı istiyor. Diğerlerinin var diyor. Sizin niye yok diyor. Üstelik on yıl için yaptık dediğimizde Allah Allah nasıl oldu. Şimdiye kadar nasıl böyle bildiniz. Sivil toplumu örgütü gözüyle baktılar. Ona bakmaktan ben gurur duyarım ayrıca. Ama bir şekilde bir eksikliğimiz var gibi. Yani buradan çıkan bir kararı dekanlar toplantısı, yani YÖK nezdinde, yani üniversite açık kurulu nezdinde kabul edilmiş bir platformun ötesinde çifte

demeyeyim lütfen yanlış anlamayın ama daha hukuki yapısı olan bir kuruluş olarak yapabilirsek, aldığımız kararlar daha çabuk hayata geçebilir gibi geliyor. Bırakalım işte kendi latiflerimizdeki o önemli değil. Ama böyle bir şey alalım mı, karar altına alalım m, takip edelim mi? En azından atmosferi yaratabiliriz. Bu konunun karar altına alınmasını istiyorum.

Prof. Dr. Ahmet Tolungüç: Hocam. O konudaki ben de görüşlerimi paylaşayım sizinle. Bizim şöyle bir şeyimiz oldu 17. Toplantıya gelinceye kadar. Birçok şeyi karar böyle maddeler maddeler, kararlar aldığımızda altına imza attığımızda sonra da buradan ayrıldığımızda unuttuğumuz bir sürü kararımız oldu. Peşine koşmayacağımız kararları yazılı hale getirmektense burada bütün fakültelerin niyetinin ne olduğu o konuda belli oldu. Bunun formel bir yapıya dönüştürülmesi konusunda herkes mutabık. Bunun burada karara dernek olarak yazsanız başka türlüsü olmaz. Başka türlü yazsanız dernek olmaz. Dolayısıyla bunu bir sonraki yürütme kurulunun inisiyatifine bırakıp çok hızlı ağ üzerinden gelişmelere göre eğer bir YÖK nezdinde oluşum olacaksa, konsey olacaksa, onun onayını alıp, dernek kurulacaksa dernek onayını alıp neyse o. Fakat bizim şu an alacağımız karar hem onu bağlar hem bir işe yaramaz hem de bir sonraki yıla kadar sonuç vermezse, karar alıp üstüne yatan şey durumuna düşeriz.

Prof. Dr. Asaf Varol: Müsaade ederseniz daha önceki yıllarda yaptığımız bazı faaliyetleri ve gelişmeleri size aktarayım. Daha önceki yıllarda yaptığımız. Biliyorsunuz konseyle ilgili biz her yürütme kurulu teşkil edildikten sonra buradaki kararları ve yürütme kurulunun kimlerden teşkil edildiğini YÖK'e bildirdik bugüne kadar. Yani YÖK bu bilgiye sahip ve ben en son olarak da YÖK yürütme kurulu üyesi aynı zamanda genel kurul üyesi Prof. Dr. Durmuş Günay Bey'le görüştüm. Bu konuyu başka bir meseleden dolayı gitmişken iletişimin bu durumunu da söylediğimde "Hocam siz konsey olsanız da olmasanız da dekanların imzasıyla bir şey gönderdiğiniz zaman, biz YÖK olarak onu mutlaka göz önüne alırız ve onlarla ilgili çalışmaları başlatırız. Yani burada konsey olması için neden bu kadar ısrar ediyorsunuz." dedi. Ben o sırada sağlık konseyinden bahsettim.

Hatta bu MÜDEK'in dernek olarak kurun ama dernekler yazısına tabi olacaksınız dedi. O farklı bir olay. Yani benim önerim şu. Biz her halükarda yine geçen dönemlerde yapıldığı gibi bu toplantı sonrasında da alınan kararları, zaten bir kararı mecburen göndereceğiz. Fakat yeni seçilen yürütme kurulunun kimlerden oluştuğu, hangi konuların görüşüldüğü. Bunu YÖK'e direk bildirelim diyorum. Elazığ'daki toplantıda dağıttığım kitaplar dahi gitti oraya. Yani

onlarda var, ama nereye atıldı bilemiyorum. Bütün çalışmalar duruyor. Bunun mücadelesini yeni seçilen yürütme kurulunun devam ettirmesi lazım. Çünkü hakikaten bazen aldığımız kararların etkin olabilmesi için de Yükseköğretim Kurumu'nda arkamızda olduğunu hissetmemiz gerekiyor. İki kere iki dört bu net. Bu nedenle eğer uygun görürseniz biz tabi bu, yeni seçilecek yürütme kurulu kimse onlar, dokümanlarımızı veririz ve müracaatımızı tekrar yaparız. Kaybedecek bir şey yok. Çünkü yönetim değişti YÖK'te. YÖK'te köklü bir değişim söz konusu. O nedenle bazı kararlar çok daha farklı algılanabilir, çok çabuk da geçebilir. Onu söyleyeyim. Çünkü Prof. Dr. İsa Eşme zamanında biliyorsunuz çok mücadele verdik. Arkamızda olduğu söyledi. Ama meseleyi götürdüğümüz zaman her zaman erteleme oldu.

Prof. Dr. Peyami Çelikcan: Değerli Dekanlar. Ben de bir görüşümü paylaşmak istiyorum. Ben doğrusu şu aşamada bu platformun YÖK içinde örgütlenmesinin çok doğru olmadığına inanıyorum. Yani bizim bu toplantılarımızın yazısının bile YÖK'ten çıkması durumunun bu platformun bağımsızlığına, özerkliğine biraz gölge düşüreceği, YÖK'ün bir organı haline gelebileceğine inanıyorum. Bence bu model iyi bir model. Yani şöyle. Resmi bir statüsü yok. Ama her şeyin de bir resmi statüsü olması gerekmiyor. Bizim en önemli başarımız bu 17 toplantıdır. Elde ettiğimiz en büyük başarı Türkiye'deki, Kuzey Kıbrıs'taki ve Kırgızistan'daki tüm iletişim fakültelerinin eksiksiz olarak bu platforma girmeleri ve bu platformda temsil edilmeleri. Dolayısıyla böyle bağımsız bir platformu YÖK bünyesinde bir konseye dönüştürdüğünüz zaman bu yapısal bir takım özellikleri kaybedecektir ve başka sorunlar ortaya çıkacaktır ve bir endişem var.

Dernek konusunda ise bizim bu fiili oluşumumuz, platformumuz bazı konularda tabi ki resmi ve tüzel kişilerin de varlığını zorunlu kılıyor. İşte Bologna süreciyle ilgili yapılan tartışmalarda gördüğümüz gibi ve diğer konularda da bağlantılı bir şekilde gördüğümüz gibi bu dernek yapılaşmasının bir orta vadede gerçekleştirilmesi birçok çalışmayı kolaylaştıracaktır. Dernek tabi ki daha bağımsız daha özerk bir yapıdır. İletişim Fakülteleri sadece dekanlarıyla sınırlı olmayan ama iletişim akademisyenlerini içine alan sivil toplum örgütü olarak giderek güçlenerek ve tabi üye sayısı da belli bir oranda sağlanacağı için mali anlamda da kendisini rahat idare edebileceği bir yapıdır. Ve yeni yürütme kurulunun oluşturulması için bir çaba sarf etmesi ve mümkün olursa da 18.toplantıya bu dernek yapısının resmileşerek üye kaydına başlanacak bir zamanlama içerisinde çalışmalarını sürdürmesi iyi olur diye düşünüyorum.

Eğer biz bu İLDEK yapısını dernek statüsünü de dönüştürür isek o zaman hem bir takım araştırmaları yapmak konusunda hem baskı grubu oluşturma konusunda hem de bu eğitim öğretim programlarının dıştan bir kurum tarafından denetlenmesi sürecindeki bir takım fonksiyonları güçlenmesi konusunda önemli bir katkı sağlayacaktır. Bir başka konu dernekleşmeyle ilgili biz tabi bu çalışmayı yıllardır dekanlar düzeyinde sürdürüyoruz. Ama gönül istiyor ki buna iletişim alanındaki akademisyenler bu platforma daha fazla katılabilsinler. O kanalı da açık tutabilelim. Pratik olarak burada zorluklar olduğu için bir türlü aşamıyoruz o engeli. Ama dernek oluşumu olursa dekanlar, akademisyenler üye olmak suretiyle bu yıllık rutin toplantıların dışında diğer çalışmaları yürütme konusunda çeşitli komisyonlar gruplar oluşturarak bilirler ve böylelikle buradaki çalışmalarımıza, akademik kadrolarımıza daha bir katılma fırsatı elde edilir.

Bir diğer faydası da şu olacaktır. Şimdi dekanların görevlendirilme süreci olduğu için her iki yılda bir sürekli kadrolar değişmekte, dekanlar değişmekte. Ben bunu da bir kayıp olarak görüyorum. Belli bir süre dekanlık yapmış hocalarımızın dekanlık statüsünü kaybettikten sonra bütün bu çalışmalar dışında kalması da bir deneyim kaybıdır, insan kaynağı kaybıdır. Dolayısıyla dernek statüsü devam ederse dekanlık statüsünden bağımsız olarak da hocalarımız dernek içinde aktif olarak da çeşitli birikimlerini deneyimlerini seferber edip, devam eden çalışmalara destek olabilirler. Bu bakımdan YÖK nezdindeki girişimlerimiz zaten sonuç vermemişti geçmişte. Ama bundan sonra da buna özel bir çaba harcamama gerektiğini, bunun sakıncalı olduğunu söylemek istiyorum. Bunun yerine daha çok İLDEK adı altında bir dernek oluşumuna giderek diğer sorunların çözmek için çaba sarf edebiliriz diye belirtmek istedim.

Prof. Dr. Asaf Varol: Yalnız tabi bu derneklere üyelik de biliyorsunuz ki hepsi izne tabi hususlar. Ondan sonra bir rektör tutup da özellikle engel koyduğunda ona da bir şey yapamıyorsunuz, belirtmekte yarar var.

Prof. Dr. Haluk Gürgen: Valla rektör engel koyacaksa, koysun. Bir kere örgütlenme hakkı engellenemez. Dolayısıyla rektörün bu konudaki görüşü çok önemli değildir ve engel teşkil etmemeli. Kısacası, tamamen Peyami Beyin görüşlerine katılıyorum. Bizim hiçbir şekilde YÖK içinde yuvalanmamız lazım. O zaman zaten gücünüzü yitirirsiniz. YÖK bizi alıyor içine, biter iş. Biz burada farklı bir ortam yaratmak için bunu kullanmalıyız. Dernek olmadan olmaz. O kadar güzel gerekçeleri ile açıkladı ki ekstra bir laf etmiyorum. Tamamen aynı görüşteyim. Mutlaka dernekleşmeliyiz. Bu İLDEK de devam etrmeli.

Prof. Dr. Şermin Tekinalp: İLTEK mi olsun? İletişim dekanları mı yoksa iletişim fakülteleri dekanları mı?

Prof. Dr. Peyami Çelikcan: Hocam siz o zaman yoktunuz. Ben bu ismi 16.toplantıda dekan arkadaşlara önerdim. Herkesin mutabakatıyla bundan sonra kullanılması sonucunu kararlaştırdık. Dolayısıyla uygun görürseniz tekrar isim değişikliği yapıp kafa karıştırmayalım. Bu İLDEK bizim dekanlar kurulu zaten.

Prof. Dr. Asaf Varol: Hocam. Dernekle ilgili çok büyük emek sarf etmeniz gerekiyor. Ben Eğitim Fakülte'leri için bir rapor hazırladım dernek kurmakla ilgili. Tabi orda dekan sayısı çok fazla olduğu için çöktü, yürümedi.

Prof. Dr. Peyami Çelikcan: Değerli hocalarım. İsterseniz somutlaştırarak ben bir öneride bulunmak istiyorum. Şimdi İLAD, bir dernek olarak var. İLAD'ın da bir yönetimi var. Onlar da bu işe sıcak bakarlarsa o çatı altında buluşuruz. Ama diyelim ki başka nedenlerden dolayı biz buna katılmak istemiyoruz derlerse, o zaman biz de yeni bir dernek oluşumu için girişimde bulunuruz.

Şimdi arkadaşlar hatırlayacağınız gibi İLTEK 16'da bu yürütme kurulunun nasıl yapılanacağı belirlenmişti. Orda iyi oldu. Her yıl için yeniden ölçüt oluşturmak yerine belirlenmiş ölçütleri takip etmekte yarar var. Orda alınan karar doğrultusunda bir mevcut ev sahibi dekan olacak. Yani biz şu anda Başkent Üniversitesi Dekanı olarak Ahmet TOLUNGÜÇ'ü görüyoruz. İkincisi yeni düzenleyecek ev sahibi fakültenin dekanı olacak. Bağlayıcı olanlar bunlar. Dolayısıyla yeni ev sahibi eski ev sahibi olacak. Bunun dışındaki arkadaşlarımızı serbest olarak seçeceğiz. Ben İLDEK 16'da yürütme kuruluna girdim. İLTEK 17'de yürütme kuralı başkanı ve ev sahibi dekan olarak yer aldım. Şimdi benim yürütme kurulu üyeliğim düşüyor. Benim yerime Ahmet (Tolungüç) Hoca devam etmiş oluyor. Yeni ev sahibi dekan gelecek ve onlara eşlik edecek yeni 3 üye seçilecek. Asaf Hoca başından beri var, o değişmeyecek. Yani üçüncü üye Asaf Hoca olacak. İki tane de yeni seçilecek.

Prof. Dr. Aysel Aziz: seçimler için benim önerim karşımızda duran çok başarılı bir ekip var. Aynı ekip aynen devam etsin derim. Peyami Hocayı, Asaf Hocayı, Haluk (Geray), Ahmet Hocayı ben öneriyorum.

Prof. Dr. Haluk Geray: benim dekanlık sürem doluyor. O nedenle anlamlı olmayacak benim yürütme kurulunda bulunmam.

Prof. Dr. Aysel Aziz: Şu anda hiç kimse bir sonraki dönem de dekan olarak kalacağından emin olamaz, vakıf üniversiteleri başta olma üzere. Onun için, yürütme kurlundaki kişilerin mutlaka dekan olması gerekir diye tüzüğümüzde bir husus yok.

Prof. Dr. Şermin Tekinalp: Yürütme kurulunda olabilmek için bir kez dekan olmak yeterlidir.

Prof. Dr. Peyami Çelikcan: Hocamın teveccühüne teşekkür ediyorum. Ben iki yıldır yürütme kurulunda görev aldım ve bir yıl da başkan olarak görev yaptım. Artık görevimi daha taze bir güce teslim etmek istiyorum. Çünkü hakikaten yıl içerisinde çok vakit alan bir iş oluyor. Bir de tabi ki bu görevleri belirli bir süre yapmak lazım. Yoksa başka türlü de algılanabilir. Biz de kendimizi çok mutlu hissetmeyiz. Bu güzel bir yapı. Kalıcı kişiler belli. Asaf Hoca, Ahmet (Tolungüç) hoca devam edecek. Yeni ev sahibi, tabi eklenecek. Haluk Geray ve benim yerime yeni üyeler seçilecek.

Prof. Dr. Ahmet Tolungüç: Gelecek yıl ev sahipliği yapacak üniversiteyi isterseniz belirleyelim.

Prof. Dr. Orhan Çiftçi **Yakındoğu Üniversitesi** **533-8391690** **ociftci@neu.edu.tr**	

Prof. Dr. Orhan Çiftçi: Hocam ben iki gündür fırsat kolluyorum. 18. Toplantıya ev sahipliği yapmak istiyorum. Yakındoğu Üniversitesi olarak, ev sahibi olmak istiyorum.

Prof. Dr. Ahmet Tolungüç: Başka bir aday olmadığı görünüyor. Dolayısıyla 18. Toplantımızın Yakındoğu Üniversitesinde yapılmasını oylarınıza sunuyorum. Karşı yönde oy olmadığına göre oy birliğiyle önümüzdeki yıl toplanmasına oy birliğiyle karar verildi.

Yürütme kurulunun diğer iki üyesinin belirlenmesine geçiyorum. Asaf Hoca, ben (Ahmet Tolungüç) ve Orhan Çiftçi hoca haricindeki iki kişiyi seçeceğiz şimdi. Bayan dekanlar -Prof. Dr. Asker Kartarı'yı önermesi üzerine- Asker Kartarı'nın olmasına hiçbir itirazım yok fakat şöyle bir noktaya gidiyor. Geçtiğimiz yıl Ankara'da olmak bir avantajdı. YÖK'le ilişkiler vs. vs. Gerekçeleriyle Ankara'daki dekanlar hani arkalarından itilmişlerdi bu sorumluluğun altına. Şimdi Ankara'da olmanın bir avantaj olduğu doğru ama bu da Ankara'nın eline tekeline geçiyormuş gibi bir tablonun olmaması lazım. Hocam siz hissetmezsiniz de ben telaffuz edeyim.

Prof. Dr. Haluk Geray: Ev sahibi oldu Yakındoğu. Mevcut ev sahibi Ahmet TOLUNGÜÇ. Üçüncü Asaf Hocam. O zaten ilke gereği olması gerekiyor. 4 olarak da Asker Hoca öneriliyor.

Prof. Dr. Haluk Gürgen: Hocam niye oylamıyoruz acaba. Benim önerim Aysel Hanım ve de Asker Bey. Kendileri de itiraz etmediklerine göre oylayın gitsin.

Prof. Dr. Ahmet Tolungüç: Böyle bir oylama olmaz. Aday gösterdiğiniz Asker Kartarı ve Aysel Aziz. Şuna itirazım var. İstekleri hilafına. Asker Hocam'da bir problem yok. Siz (Aysel Aziz hocayı kastederek) kesin itiraz ediyor musunuz? Kesin etmiyorsan bitti. Oylarınıza sunuyorum. Karşı yönde oy kullanan var mı? Oy birliği ile kabul edilmiştir.

Genel kurul Prof. Dr. Asker Kartarı ile Prof. Dr. Aysel Aziz'in üye olmasını önerdi ve oybirliği ile kabul edildi. Bu durumda yeni Yürütme Kurulu üyeleri, Prof. Dr. Asaf Varol, Prof. Dr. Ahmet Tolungüç, Prof. Dr. Orhan Çiftçi, Prof. Dr. Aysel Aziz ve Prof. Dr. Asker Kartarı'dan oluşmasına oybirliği ile karar verildi.

Prof. Dr. Özden Çankaya: Bir ufak bir şey söyleyebilir miyim son olarak? Bu yılki düzenleme için Ahmet Hoca'ya çok teşekkür ediyorum. En olumlu yanı dışarıdan herhangi grubun davet edilmeyişiydi. Çünkü geçmiş yıllarda çok iyi niyetle yaptık bunu ama yarım günlük zamanımız gitti. Bir günümüz bile gitse bir yarar elde edemedik. Bu konunun gelecek

yılki tekrar toplantısına da aynı şekilde mesleki ve akademik bir toplantı olması dileğiyle tekrar teşekkür ediyorum.